

České vydání

Právní předpisy

Ročník 64

6. července 2021

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1096 ze dne 21. dubna 2021, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787, pokud jde o ustanovení o označování směsek 1
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/1097 ze dne 1. července 2021, kterým se schvaluje změna specifikace názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, která není menšího rozsahu („Garbanzo de Fuentesauco“ (CHZO)) 4
- ★ Nařízení Komise (EU) 2021/1098 ze dne 2. července 2021, kterým se mění přílohy II, III a IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o maximální limity reziduí pro 24-epibrassinolid, výtažek z cibule *Allium cepa* L., cyflumetofen, fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguajakolát, natrium-2-nitrofenolát a natrium-4-nitrofenolát v některých produktech a na jejich povrchu ⁽¹⁾ 5
- ★ Nařízení Komise (EU) 2021/1099 ze dne 5. července 2021, kterým se mění přílohy II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 o kosmetických přípravcích ⁽¹⁾ 29
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/1100 ze dne 5. července 2021, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka 32

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2021/1101 ze dne 20. května 2021 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na 74. zasedání Světového zdravotnického shromáždění 79

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2021/1102 ze dne 28. června 2021, jímž se Komise žádá o předložení studie, která mapuje situaci v Unii a možnosti týkající se dovozu, hodnocení, produkce, uvádění na trh a používání činitelů biologické kontroly ze skupiny bezobratlých na území Unie, a s ohledem na výsledky této studie případně o předložení návrhu 81
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/1103 ze dne 5. července 2021, kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Brazílie pro derivátové obchody uzavírané brazilskými institucemi podléhajícími regulaci ze strany Brazílské centrální banky uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾ 84
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/1104 ze dne 5. července 2021, kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Kanady pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Úřad dohledu nad finančními institucemi (*the Office of the Superintendent of Financial Institutions – OSFI*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾ 89
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/1105 ze dne 5. července 2021, kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Singapuru pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Měnový orgán Singapuru (*Monetary Authority of Singapore*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾ 94
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/1106 ze dne 5. července 2021, kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Austrálie pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Australský úřad pro obezřetnostní regulaci (*Australian Prudential Regulation Authority*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾ 99
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/1107 ze dne 5. července 2021, kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Hongkongu pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Hongkongský měnový orgán (*Hong Kong Monetary Authority – HKMA*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾ 104
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/1108 ze dne 5. července 2021, kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Spojených států amerických pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Rada guvernérů Federálního rezervního systému (*the Board of Governors of the Federal Reserve System*), Úřad ministerstva financí regulující centrální národní banku a vydávání nových bankovek (*the Office of the Comptroller of the Currency*), Federální pojišťovna vkladů (*the Federal Deposit Insurance Corporation*), Úřad pro regulaci úvěrů farmářům (*the Farm Credit Administration*) a Federální úřad pro financování bydlení (*the Federal Housing Finance Agency*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾ 109

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2021/1096

ze dne 21. dubna 2021,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787, pokud jde o ustanovení o označování směsek

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 ze dne 17. dubna 2019 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 50 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EU) 2019/787 podstatně přepracovalo některá ustanovení týkající se výroby a označování lihovin a potravin vyrobených za použití lihovin jako složek.
- (2) Zejména čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) 2019/787 rozšiřuje působnost ustanovení o označování míchaných lihovin vytvářejících lihoviny, které nesplňují požadavky žádné kategorie lihovin, na směsky spadající pod různá zeměpisná označení nebo kombinací lihovin, které spadají pod zeměpisná označení, s lihovinami, které nespádají pod žádné zeměpisné označení.
- (3) Proto v souladu s čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) 2019/787 mohou být zákonné názvy stanovené v kategoriích lihovin uvedených v příloze I uvedeného nařízení nebo zeměpisná označení lihovin uvedeny pouze v seznamu alkoholových složek uvedených ve stejném zorném poli jako zákonný název lihoviny. To znamená, že kategorie lihovin, pod kterou směska, na kterou se vztahuje uvedené ustanovení, spadá, nemůže být použita jako její zákonný název. Jediná odchylka stanovená v uvedeném článku se týká směsek vyrobených z lihovin stejného zeměpisného označení nebo směsek, ve kterých žádná lihovina nespadá pod určité zeměpisné označení. V případě těchto směsek může být odpovídající kategorie lihovin použita jako zákonný název v popisu, obchodní úpravě nebo označení směsky.
- (4) V souladu s definicemi stanovenými v čl. 3 odst. 11 a 12 nařízení (EU) 2019/787 jsou však směsky kombinací dvou nebo více lihovin stejné kategorie, které mají pouze malé rozdíly ve složení. Takto vyrobené lihoviny proto nutně patří do stejné kategorie lihovin jako původní lihoviny před smícháním. V čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení se stanoví, že pro lihoviny, které splňují požadavky stanovené v kategorii lihovin uvedené v příloze I, se jako jejich zákonný název používá název uvedené kategorie. V souladu s tímto požadavkem se název kategorie, do které směsky patří, použije jako zákonný název pro všechny směsky, nejen pro ty, na které se vztahuje výjimka podle čl. 13 odst. 3 čtvrtého pododstavce uvedeného nařízení.

(¹) Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 1.

- (5) Aby se odstranil nesoulad mezi povinnostmi týkajícími se označování směsek vyplývajícími z čl. 10 odst. 2 a čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) 2019/787 a aby byla zajištěna právní jistota pro výrobce lihovin a legitimní informace pro spotřebitele, je proto vhodné vyjasnit zvláštní ustanovení o označování vztahující se na směsky, včetně směsek vznikajících kombinací lihovin spadajících pod různá zeměpisná označení nebo kombinací lihovin, které spadají pod zeměpisná označení, s lihovinami, které nespádají pod žádné zeměpisné označení. Je rovněž nezbytné změnit čl. 3 odst. 3 a čl. 10 odst. 7 uvedeného nařízení, které odkazují na tato zvláštní ustanovení o označování.
- (6) Nařízení (EU) 2019/787 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) V souladu s čl. 51 odst. 3 nařízení (EU) 2019/787 a s cílem zabránit jakémukoliv právnímu vakuu by se toto nařízení mělo použít ze zpětnou působností ode dne 25. května 2021,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2019/787 se mění takto:

- 1) v článku 3 se bod 3 nahrazuje tímto:

„3) „narážkou“ přímý nebo nepřímý odkaz na jeden či více zákonných názvů stanovených v kategoriích lihovin v příloze I nebo na jedno či více zeměpisných označení lihovin, kromě odkazu ve složeném výrazu nebo v seznamu složek uvedených v čl. 13 odst. 2 až 4, v popisu, obchodní úpravě a při označování:

- a) jiné potraviny než lihoviny, nebo
- b) lihoviny, která splňuje požadavky stanovené pro kategorie 33 až 40 přílohy I;“;

- 2) v čl. 10 odst. 7 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„7. Aniž jsou dotčeny články 11 a 12 a čl. 13 odst. 2 až 4, je zakázáno používat zákonné názvy uvedené v odstavci 2 tohoto článku nebo zeměpisná označení v popisu, obchodní úpravě nebo označení jakéhokoli nápoje, který nesplňuje požadavky pro příslušnou kategorii uvedenou v příloze I nebo pro příslušné zeměpisné označení. Tento zákaz platí také v případě, že jsou tyto zákonné názvy nebo zeměpisná označení použity ve spojení se slovy nebo obraty, jako jsou „jako“, „typ“, „druh“, „značka“, „příchuť“ nebo jakékoli jiné podobné výrazy“.

- 3) Článek 13 se mění takto:

- a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. V případě míchané lihoviny mohou být zákonné názvy stanovené v kategoriích lihovin uvedených v příloze I nebo zeměpisná označení lihovin uvedeny pouze v seznamu alkoholových složek uvedených ve stejném zorném poli jako zákonný název lihoviny.

V případě uvedeném v prvním pododstavci musí být seznam alkoholových složek doprovázen nejméně jedním z výrazů uvedených v čl. 10 odst. 6 písm. e). Seznam alkoholových složek i doprovodný výraz se uvádějí ve stejném zorném poli jako zákonný název míchané lihoviny jednotným písmem stejného typu a barvy a nesmějí být větší než poloviční velikost písma použitého pro zákonný název.

Podíl každé alkoholové složky na seznamu alkoholových složek je kromě toho vyjádřen nejméně jednou jako procentní podíl v sestupném pořadí podle použitého množství. Tento podíl se rovná podílu jednotlivé složky obsahu čistého alkoholu na celkovém obsahu čistého alkoholu v míchané lihovině vyjádřenému v procentech objemových.“;

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. V případě směsky nese lihovina zákonný název stanovený pro příslušnou kategorii lihovin uvedenou v příloze I.

V případě směsek vzniklých kombinací lihovin spadajících pod různá zeměpisná označení nebo kombinací lihovin, které spadají pod zeměpisná označení, s lihovinami, které nespádají pod žádné zeměpisné označení, se použijí tyto podmínky:

- a) popis, obchodní úprava nebo označení směsky mohou obsahovat zákonné názvy stanovené v příloze I nebo zeměpisná označení odpovídající lihovinám, které byly smíšeny, pokud jsou tyto názvy uvedeny:
 - i) výhradně na seznamu všech alkoholových složek obsažených ve směsce, jenž je uveden jednotným písmem stejného typu a barvy, které nesmí být větší než poloviční velikost písma použitého pro zákonný název; a
 - ii) alespoň jednou ve stejném zorném poli jako zákonný název směsky;
- b) seznam alkoholových složek musí být doprovázen nejméně jedním z výrazů uvedených v čl. 10 odst. 6 písm. d);
- c) podíl každé alkoholové složky na seznamu alkoholových složek je vyjádřen nejméně jednou jako procentní podíl v sestupném pořadí podle použitého množství. Tento podíl se rovná podílu jednotlivé složky obsahu čistého alkoholu na celkovém obsahu čistého alkoholu ve směsce vyjádřenému v procentech objemových.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 25. května 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. dubna 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2021/1097**ze dne 1. července 2021,****kterým se schvaluje změna specifikace názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, která není menšího rozsahu („Garbanzo de Fuentesauco“ (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 53 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1151/2012 přezkoumala Komise žádost Španělska o schválení změny specifikace chráněného zeměpisného označení „Garbanzo de Fuentesauco“ zapsaného do rejstříku podle nařízení Komise (ES) č. 1485/2007 ⁽²⁾.
- (2) Protože daná změna není menšího rozsahu ve smyslu čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, zveřejnila Komise žádost o změnu podle čl. 50 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾.
- (3) Jelikož Komisi nebylo předloženo žádné prohlášení o námitce podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být změna specifikace schválena,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1Změna specifikace zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* týkající se názvu „Garbanzo de Fuentesauco“ (CHZO) se schvaluje.**Článek 2**Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. července 2021.

Za Komisi,
jménem předsedkyně,
Janusz WOJCIECHOWSKI
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1485/2007 ze dne 14. prosince 2007 o zápisu některých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Carne de Bísaro Transmontano nebo Carne de Porco Transmontano (CHOP), Szegedi szalámi nebo Szegedi téliszalámi (CHOP), Pecorino di Filiano (CHOP), Cereza del Jerte (CHOP), Garbanzo de Fuentesauco (CHZO), Lenteja Pardina de Tierra de Campos (CHZO), Λουκοῦμι Γεροσκίπου (Loukoumi Geroskipou) (CHZO), Skalický trdelník (CHZO)) (Úř. věst. L 330, 15.12.2007, s. 13).

⁽³⁾ Úř. věst. C 82, 11.3.2021, s. 14.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2021/1098

ze dne 2. července 2021,

kterým se mění přílohy II, III a IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o maximální limity reziduí pro 24-epibrassinolid, výtažek z cibule *Allium cepa* L., cyflumetofen, fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguajakolát, natrium-2-nitrofenolát a natrium-4-nitrofenolát v některých produktech a na jejich povrchu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Maximální limity reziduí (MLR) pro fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguajakolát, natrium-2-nitrofenolát a natrium-4-nitrofenolát byly stanoveny v příloze II nařízení (ES) č. 396/2005. MLR pro cyflumetofen byly stanoveny v části A přílohy III uvedeného nařízení. Pro 24-epibrassinolid a výtažek z cibule *Allium cepa* L. nebyly v nařízení (ES) č. 396/2005 stanoveny žádné specifické MLR ani tyto látky nebyly zahrnuty v příloze IV uvedeného nařízení, a proto se používá standardní hodnota 0,01 mg/kg stanovená v čl. 18 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.
- (2) V rámci postupu za účelem povolení použití přípravku na ochranu rostlin obsahujícího účinnou látku cyflumetofen k ošetření citrusových plodů, meruněk, broskví, rajčat, lilku/baklažánu, okurek a chmele byla podle čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 396/2005 podána žádost o úpravu stávajících MLR.
- (3) V případě fludioxonilu byla taková žádost podána u bezu černého/bezinek. V případě fluroxypyru byla taková žádost podána u pažitky, celerové nati, petrželové nati, tymiánu, bazalky pravé a jedlých květů. V případě 5-nitroguajakolátu sodného, natrium-2-nitrofenolátu a natrium-4-nitrofenolátu byla taková žádost podána u stolních oliv a oliv na olej.
- (4) V souladu s článkem 8 nařízení (ES) č. 396/2005 dotčené členské státy uvedené žádosti vyhodnotily a hodnotící zprávy byly předloženy Komisi.
- (5) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) žádosti a hodnotící zprávy posoudil, přičemž zkoumal zejména rizika pro spotřebitele a v případě potřeby rizika pro zvířata, a k navrhovaným MLR vydal odůvodněná stanoviska⁽²⁾. Uvedená stanoviska předal žadatelům, Komisi a členským státům a zpřístupnil je veřejnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Vědecké zprávy EFSA jsou k dispozici na internetové adrese: <http://www.efsa.europa.eu>:

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for cyflumetofen in various crops. EFSA Journal 2021;19(2):6373.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for fludioxonil in elderberries. EFSA Journal 2020;18(7):6175.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for fluroxypyr in chives, celery leaves, parsley, thyme and basil and edible flowers. EFSA Journal 2020;18(10):6273.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for sodium 5-nitroguaiacolate, sodium o-nitrophenolate and sodium p-nitrophenolate (sodium nitrocompounds) in table olives and olives for oil production. EFSA Journal 2020;18(11):6313.

- (6) V případě všech žádostí dospěl úřad k závěru, že všechny požadavky na údaje byly splněny a že úpravy MLR, o které žadatelé žádají, jsou z hlediska bezpečnosti spotřebitelů přijatelné na základě hodnocení expozice spotřebitelů pro 27 konkrétních evropských skupin spotřebitelů. Úřad zohlednil nejnovější informace o toxikologických vlastnostech daných látek. Ani celoživotní expozice těmto látkám prostřednictvím konzumace všech potravinářských produktů, které je mohou obsahovat, ani krátkodobá expozice v důsledku vysoké konzumace příslušných produktů neprokázaly riziko, že by byl překročen přijatelný denní příjem nebo akutní referenční dávka.
- (7) V rámci postupu schválení účinné látky 24-epibrassinolid byla žádost o stanovení MLR zahrnuta do souhrnné dokumentace v souladu s čl. 8 odst. 1 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ⁽³⁾. Dotčený členský stát tuto žádost vyhodnotil v souladu s čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení. Úřad žádost posoudil a předložil závěr o vzájemném přezkumu hodnocení rizik účinné látky z hlediska pesticidů, ve kterém doporučil zahrnout 24-epibrassinolid do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005 ⁽⁴⁾.
- (8) Výtažek z cibule *Allium cepa* L. byl schválen jako základní látka prováděcím nařízením Komise (EU) 2021/81 ⁽⁵⁾. U podmínek použití této látky se neočekává, že povedou v potravinách či krmivech k přítomnosti reziduí, která by mohla představovat riziko pro spotřebitele. Je proto vhodné zařadit výtažek z cibule *Allium cepa* L. do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005.
- (9) Na základě odůvodněných stanovisek a závěrů úřadu a s přihlédnutím k faktorům významným pro posuzovanou záležitost splňují příslušné změny MLR požadavky čl. 14 odst. 2 nařízení (ES) č. 396/2005.
- (10) Nařízení (ES) č. 396/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přílohy II, III a IV nařízení (ES) č. 396/2005 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance 24-epibrassinolide. EFSA Journal 2020;18(6):6132.

⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/81 ze dne 27. ledna 2021, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh schvaluje výtažek z cibule *Allium cepa* L. jako základní látka a mění se příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 (Úř. věst. L 29, 28.1.2021, s. 12).

PŘÍLOHA

Přílohy II, III a IV nařízení (ES) č. 396/2005 se mění takto:

- 1) v příloze II se sloupce pro fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguajakolát, natrium-2-nitrofenolát a natrium-4-nitrofenolát nahrazují tímto:

„Rezidua pesticidů a maximální limity reziduí (mg/kg)

Číselný kód	Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí (*)	Fludioxonil (f)	Fluroxypyr (suma fluroxypyru, jeho soli, jeho esterů a jeho konjugátů, vyjádřeno jako fluroxypyr) (g) (A)	Natrium-5-nitroguajakolát, natrium-2-nitrofenolát a natrium-4-nitrofenolát (suma natrium-5-nitroguajakolátu, natrium-2-nitrofenolátu a natrium-4-nitrofenolátu, vyjádřeno jako natrium-5-nitroguajakolát)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0100000	OVOCE, ČERSTVÉ nebo ZMRAZENÉ; OŘECHY			
0110000	Citrusové plody	10	0,01 (*)	0,03 (*)
0110010	Grapefruity			
0110020	Pomeranče			
0110030	Citrony			
0110040	Kyselé lajmy			
0110050	Mandarinky			
0110990	Ostatní			
0120000	Ořechy ze stromů		0,01 (*)	0,03 (*)
0120010	Mandle	0,01 (*)		
0120020	Para ořechy	0,01 (*)		
0120030	Kešu ořechy	0,01 (*)		
0120040	Kaštany jedlé	0,01 (*)		
0120050	Kokosové ořechy	0,01 (*)		
0120060	Lískové ořechy	0,01 (*)		
0120070	Makadamové ořechy	0,01 (*)		
0120080	Pekanové ořechy	0,01 (*)		
0120090	Piniové oříšky	0,01 (*)		
0120100	Pistácie	0,2		
0120110	Vlašské ořechy	0,01 (*)		
0120990	Ostatní	0,01 (*)		
0130000	Jádrové ovoce	5		0,03 (*)
0130010	Jablka		0,05 (*) (+)	
0130020	Hrušky		0,01 (*)	
0130030	Kdoule		0,01 (*)	
0130040	Mišpule obecná/německá		0,01 (*)	
0130050	Mišpule japonská / lokvát		0,01 (*)	
0130990	Ostatní		0,01 (*)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0140000	Peckové ovoce		0,01 (*)	0,03 (*)
0140010	Meruňky	5		
0140020	Třešně	5		
0140030	Broskve	10		
0140040	Švestky	5		
0140990	Ostatní	0,01 (*)		
0150000	Bobulové a drobné ovoce		0,01 (*)	0,03 (*)
0151000	a) hrozny			
0151010	Hrozny stolní	5		
0151020	Hrozny moštové	4		
0152000	b) jahody	4		
0153000	c) ovoce z keřů	5		
0153010	Ostružiny			
0153020	Ostružiny ostružiníku ježíníku			
0153030	Maliny (červené a žluté)			
0153990	Ostatní			
0154000	d) ostatní bobulové a drobné ovoce			
0154010	Brusnice/borůvky	2		
0154020	Klikvy	2		
0154030	Rybíz (bílý, černý, červený)	3		
0154040	Angrešt (červený, zelený a žlutý)	2		
0154050	Šípky	0,01 (*)		
0154060	Moruše (bílá a černá)	0,01 (*)		
0154070	Hloh středozezemský / azarole / neapolská mišpule	0,01 (*)		
0154080	Bez černý / bezinky	4		
0154990	Ostatní	0,01 (*)		
0160000	Různé ovoce s		0,01 (*)	
0161000	a) jedlou slupkou	0,01 (*)		
0161010	Datle			0,03 (*)
0161020	Fíky			0,03 (*)
0161030	Stolní olivy			0,12
0161040	Kumquaty/kumkváty			0,03 (*)
0161050	Karamboly			0,03 (*)
0161060	Tomel japonský / kaki churma / persimon			0,03 (*)
0161070	Hřebíčkovce šabrejový / jambolan			0,03 (*)
0161990	Ostatní			0,03 (*)
0162000	b) nejedlou slupkou, malé			0,03 (*)
0162010	Aktinidie / kiwi (červené, zelené a žluté)	15		
0162020	Liči	0,01 (*)		
0162030	Mučenka/passiflora	0,01 (*)		
0162040	Opuncie	0,01 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0162050	Zlatolist	0,01 (*)		
0162060	Tomel viržinský / kaki	0,01 (*)		
0162990	Ostatní	0,01 (*)		
0163000	c) nejedlou slupkou, velké			0,03 (*)
0163010	Avokádo	1,5		
0163020	Banány	0,01 (*)		
0163030	Mango	2		
0163040	Papája	0,01 (*)		
0163050	Granátová jablka	3		
0163060	Anona šeroplodá / láhevnik čerimoja / cukrové jablko	0,01 (*)		
0163070	Kvajáva hrušková	0,5		
0163080	Ananas	7		
0163090	Chlebovník	0,01 (*)		
0163100	Durian cibetkový	0,01 (*)		
0163110	Anona ostnitá / láhevnik ostnitý / guanabana	0,01 (*)		
0163990	Ostatní	0,01 (*)		
0200000	ZELENINA, ČERSTVÁ nebo ZMRAZENÁ			
0210000	Kořenová a hlíznatá zelenina		0,01 (*)	0,03 (*)
0211000	a) brambory	5		
0212000	b) tropická kořenová a hlíznatá zelenina			
0212010	Kořeny manioku jedlého / kasavy	0,01 (*)		
0212020	Batáty	10		
0212030	Jamy	10		
0212040	Maranta třtinová	0,01 (*)		
0212990	Ostatní	0,01 (*)		
0213000	c) ostatní kořenová a hlíznatá zelenina, kromě cukrové řepy			
0213010	Řepa červená/salátová	1		
0213020	Mrkev/karotka	1		
0213030	Celer bulvový	0,2		
0213040	Křen	1		
0213050	Topinambury	0,01 (*)		
0213060	Pastinák	1		
0213070	Petržel kořenová	1		
0213080	Ředkve	0,3		
0213090	Kozí brada	1		
0213100	Brukev řepka tuřín	0,01 (*)		
0213110	Brukev řepák vodnice	0,01 (*)		
0213990	Ostatní	0,01 (*)		
0220000	Cibulová zelenina			0,03 (*)
0220010	Česnek	0,5	0,05 (*) (+)	
0220020	Cibule kuchyňská	0,5	0,05 (*) (+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0220030	Šalotka	0,5	0,05 (*) (+)	
0220040	Cibule jarní / zelená cibulka a cibule zimní / sečka	5	0,01 (*)	
0220990	Ostatní	0,5	0,01 (*)	
0230000	Plodová zelenina		0,01 (*)	0,03 (*)
0231000	a) lilkovité			
0231010	Rajčata	3		
0231020	Paprika setá	1		
0231030	Lilek/baklažán	0,4		
0231040	Proskurník jedlý / ibišek jedlý / okra / bamie	0,01 (*)		
0231990	Ostatní	0,01 (*)		
0232000	b) tykvovité s jedlou slupkou	0,4		
0232010	Okurky salátové			
0232020	Okurky nakládačky			
0232030	Cukety			
0232990	Ostatní			
0233000	c) tykvovité s nejedlou slupkou	0,3		
0233010	Melouny cukrové			
0233020	Dýně			
0233030	Melouny vodní			
0233990	Ostatní			
0234000	d) kukuřice cukrová	0,01 (*)		
0239000	e) ostatní plodová zelenina	0,01 (*)		
0240000	Košťálová zelenina (s výjimkou kořenů a mladých listů)		0,01 (*)	0,03 (*)
0241000	a) košťálová zelenina vytvářející růžice			
0241010	Brokolice	0,7		
0241020	Květák	0,01 (*)		
0241990	Ostatní	0,01 (*)		
0242000	b) košťálová zelenina vytvářející hlávky			
0242010	Kapusta růžičková	0,01 (*)		
0242020	Zelí hlávkové	2		
0242990	Ostatní	0,01 (*)		
0243000	c) košťálová zelenina listová			
0243010	Zelí pekingské / pe-tsai	10		
0243020	Kapusta kadeřavá a kapusta krmná	0,01 (*)		
0243990	Ostatní	0,01 (*)		
0244000	d) kedlubny	0,01 (*)		
0250000	Listová zelenina, bylinky a jedlé květy			
0251000	a) salát a ostatní salátové rostliny		0,01 (*)	0,03 (*)
0251010	Kozlíček polníček	20		
0251020	Salát	40		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0251030	Čekanka štěrbák / endivie	20		
0251040	Řeřichy a jiné klíčky a výhonky	20		
0251050	Barborky	20		
0251060	Roketa setá / rukola	20		
0251070	Červená hořčice	20		
0251080	Mladé listy plodin (včetně druhů rodu Brassica)	20		
0251990	Ostatní	20		
0252000	b) špenát a podobná zelenina (listy)		0,01 (*)	0,03 (*)
0252010	Špenát	30		
0252020	Šrucha	20		
0252030	Mangold	20		
0252990	Ostatní	20		
0253000	c) listy révy vinné a podobných druhů	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
0254000	d) potočnice lékařská / řeřicha potoční	10	0,01 (*)	0,03 (*)
0255000	e) čekanka obecná setá	0,02	0,01 (*)	0,03 (*)
0256000	f) bylinky a jedlé květy	20		0,06 (*)
0256010	Kerblík		0,02 (*)	
0256020	Pažitka		0,5	
0256030	Celerová nať		0,3	
0256040	Petrželová nať		0,3	
0256050	Šalvěj lékařská		0,02 (*)	
0256060	Rozmarýn lékařský		0,02 (*)	
0256070	Tymián		2(+)	
0256080	Bazalka pravá a jedlé květy		0,3	
0256090	Vavřín / bobkový list		0,02 (*)	
0256100	Estragon		0,02 (*)	
0256990	Ostatní		0,02 (*)	
0260000	Lusková zelenina		0,01 (*)	0,03 (*)
0260010	Fazolové lusky	1		
0260020	Vyluštěná fazolová semena	0,4		
0260030	Hrachové lusky	1		
0260040	Vyluštěná hrachová zrna	0,3		
0260050	Čočka	0,05		
0260990	Ostatní	0,01 (*)		
0270000	Řapíkatá a stonková zelenina			0,03 (*)
0270010	Chřest	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270020	Kardy	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270030	Celer řapíkatý	1,5	0,01 (*)	
0270040	Fenykl obecný sladký	1,5	0,01 (*)	
0270050	Artyčoky	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270060	Pór	0,01 (*)	0,3(+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0270070	Reveň kadeřavá / rebarbora	0,7	0,01 (*)	
0270080	Bambusové výhonky	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270090	Palmové vegetační vrcholy	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270990	Ostatní	0,01 (*)	0,01 (*)	
0280000	Houby, mechy a lišejníky	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
0280010	Pěstované houby			
0280020	Volně rostoucí houby			
0280990	Mechy a lišejníky			
0290000	Řasy a prokaryota	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
0300000	LUŠTĚNINY		0,01 (*)	0,03 (*)
0300010	Fazole	0,5		
0300020	Čočka	0,4		
0300030	Hrách	0,4		
0300040	Semena lupiny bílé / vlčího bobu	0,4		
0300990	Ostatní	0,4		
0400000	OLEJNATÁ SEMENA A OLEJNATÉ PLODY		0,01 (*)	
0401000	Olejnata semena			0,03 (*)
0401010	Lněná semena	0,3		
0401020	Jádra podzemnice olejné / arašidy / burské oříšky	0,01 (*)		
0401030	Maková semena	0,01 (*)		
0401040	Sezamová semena	0,3		
0401050	Slunečnicová semena	0,01 (*)		
0401060	Semena řepky olejky	0,3		
0401070	Sójové boby	0,2		
0401080	Hořčičná semena	0,3		
0401090	Bavlníková semena	0,01 (*)		
0401100	Dýňová semena	0,01 (*)		
0401110	Semena světlice barvířské	0,01 (*)		
0401120	Semena brtnáku lékařského	0,3		
0401130	Semena lničky seté	0,3		
0401140	Konopná semena	0,3		
0401150	Semena skočce obecného	0,01 (*)		
0401990	Ostatní	0,01 (*)		
0402000	Olejnate plody	0,01 (*)		
0402010	Olivy na olej			0,12
0402020	Jádra plodů palm			0,03 (*)
0402030	Plody palm			0,03 (*)
0402040	Vlnovec pětimužný / kapok			0,03 (*)
0402990	Ostatní			0,03 (*)
0500000	OBILOVINY	0,01 (*)		0,03 (*)
0500010	Ječmen		0,1(+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0500020	Pohanka a jiné pseudoobiloviny		0,01 (*)	
0500030	Kukuřice		0,05 (*) (+)	
0500040	Proso		0,01 (*)	
0500050	Oves		0,1 (+)	
0500060	Rýže		0,01 (*)	
0500070	Žito		0,1 (+)	
0500080	Čirok		0,05 (*) (+)	
0500090	Pšenice		0,1 (+)	
0500990	Ostatní		0,01 (*)	
0600000	ČAJE, KÁVA, BYLINNÉ ČAJE, KAKAO A ROHOVNÍK			0,15 (*)
0610000	Čaje	0,05 (*)	0,05 (*)	
0620000	Kávová zrna	0,05 (*)	0,05 (*)	
0630000	Bylinné čaje z			
0631000	a) květů	0,05 (*)	2 (+)	
0631010	Heřmánek		(+)	
0631020	Ibišek súdánský		(+)	
0631030	Růže		(+)	
0631040	Jasmín		(+)	
0631050	Lípa		(+)	
0631990	Ostatní		(+)	
0632000	b) listů a nadzemních částí rostlin	0,05 (*)	0,05 (*)	
0632010	Jahodník			
0632020	Roibos			
0632030	Cesmína paraguayská / yerba maté			
0632990	Ostatní			
0633000	c) kořenů		0,05 (*)	
0633010	Kozlík lékařský / baldrián	1		
0633020	Ženšen pravý / všeho / ženšen severoamerický	4		
0633990	Ostatní	1		
0639000	d) veškerých jiných částí rostlin	0,05 (*)	0,05 (*)	
0640000	Kakaové boby	0,05 (*)	0,05 (*)	
0650000	Rohovník obecný / svatojánský chléb	0,05 (*)	0,05 (*)	
0700000	CHMEL	0,05 (*)	0,05 (*)	0,3 (*)
0800000	KOŘENÍ			
0810000	Semena	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0810010	Bedrník anýz / anýz / anýzové semeno			
0810020	Bulvuška			
0810030	Miřík celer			
0810040	Koriandr setý			
0810050	Šabrej kmínovitý / římský kmín / kumín			
0810060	Kopr vonný			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0810070	Fenykl sladký			
0810080	Pískavice řecké seno			
0810090	Muškatový oříšek			
0810990	Ostatní			
0820000	Plody	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0820010	Nové koření			
0820020	Žlutodřev			
0820030	Kmín kořený			
0820040	Kardamom			
0820050	Jalovcové bobule			
0820060	Pepř (bílý, černý a zelený)			
0820070	Vanilka			
0820080	Tamarind / indické datle			
0820990	Ostatní			
0830000	Kůra	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0830010	Skořice			
0830990	Ostatní			
0840000	Kořeny a oddenky			
0840010	Lékořice	1	0,05 (*)	0,15 (*)
0840020	Zázvor			
0840030	Kurkumovník dlouhý / indický šafrán / kurkuma	1	0,05 (*)	0,15 (*)
0840040	Křen			
0840990	Ostatní	1	0,05 (*)	0,15 (*)
0850000	Pupeny	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0850010	Hřebíček			
0850020	Kapary			
0850990	Ostatní			
0860000	Květinové pestíky	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0860010	Šafrán			
0860990	Ostatní			
0870000	Semenné míšky	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0870010	Muškatový květ			
0870990	Ostatní			
0900000	CUKRONOSNÉ ROSTLINY	0,01 (*)		0,03 (*)
0900010	Řepa cukrovka (kořen)		0,01 (*)	
0900020	Cukrová třtina		0,05 (*) (+)	
0900030	Kořen čekanky		0,01 (*)	
0900990	Ostatní		0,01 (*)	
1000000	PRODUKTY ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU – SUCHOZEMŠTÍ ŽIVOČICHOVÉ			
1010000	Komodity z			0,03 (*)
1011000	a) prasat			
1011010	Svalovina	0,02	0,01 (*) (+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1011020	Tuk	0,02	0,04(+)	
1011030	Játra	0,1	0,04(+)	
1011040	Ledviny	0,1	0,06(+)	
1011050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,1	0,06(+)	
1011990	Ostatní	0,02	0,01 (*) (+)	
1012000	b) skotu			
1012010	Svalovina	0,02	0,01 (*) (+)	
1012020	Tuk	0,02	0,06(+)	
1012030	Játra	0,1	0,07(+)	
1012040	Ledviny	0,1	0,3(+)	
1012050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,1	0,3(+)	
1012990	Ostatní	0,02	0,01 (*) (+)	
1013000	c) ovčí			
1013010	Svalovina	0,02	0,01 (*) (+)	
1013020	Tuk	0,02	0,06(+)	
1013030	Játra	0,1	0,07(+)	
1013040	Ledviny	0,1	0,3(+)	
1013050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,1	0,3(+)	
1013990	Ostatní	0,02	0,01 (*) (+)	
1014000	d) koz			
1014010	Svalovina	0,02	0,01 (*) (+)	
1014020	Tuk	0,02	0,06(+)	
1014030	Játra	0,1	0,07(+)	
1014040	Ledviny	0,1	0,3(+)	
1014050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,1	0,3(+)	
1014990	Ostatní	0,02	0,01 (*) (+)	
1015000	e) koňovitých			
1015010	Svalovina	0,02	0,01 (*)	
1015020	Tuk	0,02	0,06	
1015030	Játra	0,1	0,07	
1015040	Ledviny	0,1	0,3	
1015050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,1	0,3	
1015990	Ostatní	0,02	0,01 (*)	
1016000	f) drůbeže		0,01 (*)	
1016010	Svalovina	0,01 (*)		
1016020	Tuk	0,01 (*)		
1016030	Játra	0,1		
1016040	Ledviny	0,1		
1016050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,1		
1016990	Ostatní	0,01 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1017000	g) ostatních suchozemských zvířat ve farmovém chovu			
1017010	Svalovina	0,02	0,01 (*)	
1017020	Tuk	0,02	0,06	
1017030	Játra	0,1	0,07	
1017040	Ledviny	0,1	0,3	
1017050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,1	0,3	
1017990	Ostatní	0,02	0,01 (*)	
1020000	Mléko	0,04	0,06(+)	0,03 (*)
1020010	Kravné		(+)	
1020020	Ovcí		(+)	
1020030	Kozí		(+)	
1020040	Kobylí		(+)	
1020990	Ostatní		(+)	
1030000	Ptačí vejce	0,02	0,01 (*)	0,03 (*)
1030010	Slepičí			
1030020	Kachní			
1030030	Husí			
1030040	Křepelčí			
1030990	Ostatní			
1040000	Med a další včelařské produkty	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
1050000	Obojživelníci a plazi	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
1060000	Suchozemští bezobratlí živočichové	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
1070000	Volně žijící suchozemští obratlovci	0,02	0,01 (*)	0,03 (*)
1100000	PRODUKTY ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU – RYBY, RYBÍ PRODUKTY A JAKÉKOLI JINÉ POTRAVINOVÉ PRODUKTY Z MOŘSKÝCH A SLADKOVODNÍCH ŽIVOČICHŮ (8)			
1200000	PRODUKTY NEBO ČÁSTI PRODUKTŮ URČENÉ VÝHRADNĚ K PRODUKCI KRMIV (8)			
1300000	ZPRACOVANÉ POTRAVINÁŘSKÉ PRODUKTY (9)			

(*) Označuje mez stanovitelnosti.

(†) Pokud jde o úplný seznam produktů rostlinného a živočišného původu, na něž se vztahují MLR, je třeba odkázat k příloze I.

Fludioxonil (R) (F)

(R) Definice rezidua se liší u následujících kombinací pesticid – číselný kód: Fludioxonil – kód 1000000 kromě 1040000: suma fludioxonilu a jeho metabolitů, které oxidují na metabolit 2,2-difluor-benzo[1,3]dioxol-4-karboxylovou kyselinu, vyjádřeno jako fludioxonil

(F) Rozpustné v tuku.

Fluroxypyr (suma fluroxypyru, jeho solí, jeho esterů a jeho konjugátů, vyjádřeno jako fluroxypyr) (R) (A)

(R) Definice rezidua se liší u následujících kombinací pesticid – číselný kód: Fluroxypyr – kód 1000000 kromě 1040000: Fluroxypyr (suma fluroxypyru a jeho solí, vyjádřeno jako fluroxypyr)

(A) Referenční laboratoře EU zjistily, že referenční standard pro konjugáty fluroxypyru není komerčně dostupný. Při přezkumu MLR Komise zohlední komerční dostupnost referenčního standardu uvedeného v první větě do 1. července 2016, nebo pokud referenční standard do uvedeného data komerčně dostupný nebude, zohlední jeho nedostupnost.

Evropský úřad pro bezpečnost potravin zjistil, že některé informace o analytických metodách a analytické metodě použité při pokusech týkajících se reziduí nejsou k dispozici. Při přezkumu MLR Komise informace uvedené v první větě zohlední, pokud budou poskytnuty do 1. července 2017, nebo pokud informace do uvedeného data poskytnuty nebudou, zohlední jejich absenci.

0500010 Ječmen**0500030 Kukuřice****0500050 Oves****0500070 Žito****0500080 Čirok****0500090 Pšenice****0900020 Cukrová třtina**

Evropský úřad pro bezpečnost potravin zjistil, že některé informace o analytických metodách a analytické metodě použité při pokusech týkajících se reziduí nejsou k dispozici. Při přezkumu MLR Komise informace uvedené v první větě zohlední, pokud budou poskytnuty do 1. července 2017, nebo pokud informace do uvedeného data poskytnuty nebudou, zohlední jejich absenci.

0270060 Pór

Evropský úřad pro bezpečnost potravin zjistil, že některé informace o analytických metodách, metabolismu, ochranné lhůtě před sklizní a pokusech týkajících se reziduí nejsou k dispozici. Při přezkumu MLR Komise informace uvedené v první větě zohlední, pokud budou poskytnuty do 1. července 2017, nebo pokud informace do uvedeného data poskytnuty nebudou, zohlední jejich absenci.

0220010 Česnek**0220030 Šalotka**

Evropský úřad pro bezpečnost potravin zjistil, že některé informace o analytických metodách, metabolismu, stabilitě při skladování a pokusech týkajících se reziduí nejsou k dispozici. Při přezkumu MLR Komise informace uvedené v první větě zohlední, pokud budou poskytnuty do 1. července 2017, nebo pokud informace do uvedeného data poskytnuty nebudou, zohlední jejich absenci.

0220020 Cibule kuchyňská

Evropský úřad pro bezpečnost potravin zjistil, že některé informace o analytických metodách, stabilitě při skladování, ochranné lhůtě před sklizní a pokusech týkajících se reziduí nejsou k dispozici. Při přezkumu MLR Komise informace uvedené v první větě zohlední, pokud budou poskytnuty do 1. července 2017, nebo pokud informace do uvedeného data poskytnuty nebudou, zohlední jejich absenci.

0130010 Jablka

Evropský úřad pro bezpečnost potravin zjistil, že některé informace o stabilitě při skladování a metabolismu nejsou k dispozici. Při přezkumu MLR Komise informace uvedené v první větě zohlední, pokud budou poskytnuty do 1. července 2017, nebo pokud informace do uvedeného data poskytnuty nebudou, zohlední jejich absenci.

1011000 a) prasat**1011010 Svalovina****1011020 Tuk****1011030 Játro****1011040 Ledviny****1011050 Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)****1011990 Ostatní (2)****1012000 b) skotu****1012010 Svalovina****1012020 Tuk****1012030 Játro****1012040 Ledviny****1012050 Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)****1012990 Ostatní (2)****1013000 c) ovčí****1013010 Svalovina****1013020 Tuk****1013030 Játro****1013040 Ledviny****1013050 Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)****1013990 Ostatní (2)****1014000 d) koz****1014010 Svalovina****1014020 Tuk****1014030 Játro****1014040 Ledviny****1014050 Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)****1014990 Ostatní (2)****1020000 Mléko****1020010 Kravské****1020020 Ovčí****1020030 Kozí****1020040 Kobylí****1020990 Ostatní (2)**

Evropský úřad pro bezpečnost potravin zjistil, že některé informace o analytické metodě použité při pokusech týkajících se reziduí nejsou k dispozici. Při přezkumu MLR Komise informace uvedené v první větě zohlední, pokud budou poskytnuty do 1. července 2017, nebo pokud informace do uvedeného data poskytnuty nebudou, zohlední jejich absenci.

0256070 Tymián**0631000 a) květů****0631010 Heřmánek****0631020 Ibišek súdánský****0631030 Růže****0631040 Jasmín****0631050 Lípa****0631990 Ostatní (2)"**

2) v příloze III části A se sloupec pro cyflumetofen nahrazuje tímto:

„Rezidua pesticidů a maximální limity reziduí (mg/kg)

Číselný kód	Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí ^(a)	Cyflumetofen
(1)	(2)	(3)
0100000	OVOCE, ČERSTVÉ nebo ZMRAZENÉ; OŘECHY	
0110000	Citrusové plody	0,5
0110010	Grapefruity	
0110020	Pomeranče	
0110030	Citrony	
0110040	Kyselé lajmy	
0110050	Mandarinky	
0110990	Ostatní (2)	
0120000	Ořechy ze stromů	0,01 (*)
0120010	Mandle	
0120020	Para ořechy	
0120030	Kešu ořechy	
0120040	Kaštany jedlé	
0120050	Kokosové ořechy	
0120060	Lískové ořechy	
0120070	Makadamové ořechy	
0120080	Pekanové ořechy	
0120090	Piniové oříšky	
0120100	Pistácie	
0120110	Vlašské ořechy	
0120990	Ostatní (2)	
0130000	Jádrové ovoce	0,4
0130010	Jablka	
0130020	Hrušky	
0130030	Kdoule	
0130040	Mišpule obecná/německá	
0130050	Mišpule japonská / lokvát	
0130990	Ostatní (2)	
0140000	Peckové ovoce	
0140010	Meruňky	0,3
0140020	Třešně	
0140030	Broskve	0,3

(1)	(2)	(3)
0140040	Švestky	
0140990	Ostatní (2)	
0150000	Bobulové a drobné ovoce	
0151000	a) hrozny	0,6
0151010	Hrozny stolní	
0151020	Hrozny moštové	
0152000	b) jahody	0,6
0153000	c) ovoce z keřů	
0153010	Ostružiny	
0153020	Ostružiny ostružiníku ježíníku	
0153030	Maliny (červené a žluté)	
0153990	Ostatní (2)	
0154000	d) ostatní bobulové a drobné ovoce	
0154010	Brusnice/borůvky	
0154020	Klikvy	
0154030	Rybíz (bílý, černý, červený)	
0154040	Angrešt (červený, zelený a žlutý)	
0154050	Šípky	
0154060	Moruše (bílé a černé)	
0154070	Hloh středoze­m­ský / azarole / neapolská mišpule	0,4
0154080	Bez černý / bezinky	
0154990	Ostatní (2)	
0160000	Různé ovoce s	
0161000	a) jedlou slupkou	
0161010	Datle	
0161020	Fíky	
0161030	Stolní olivy	
0161040	Kumquaty/kumkváty	
0161050	Karamboly	
0161060	Tomel japonský / kaki churma / persimon	0,4
0161070	Hřebíčkovec šabrejový / jambolan	
0161990	Ostatní (2)	
0162000	b) nejedlou slupkou, malé	
0162010	Aktinidie/kiwi (červené, zelené a žluté)	
0162020	Liči	
0162030	Mučenka/passiflora	
0162040	Opuncie	
0162050	Zlatolist	

(1)	(2)	(3)
0162060	Tomel viržinský / kaki	
0162990	Ostatní (2)	
0163000	c) nejedlou slupkou, velké	
0163010	Avokádo	
0163020	Banány	
0163030	Mango	
0163040	Papája	
0163050	Granátová jablka	
0163060	Anona šeroplodá / láhevnik čerimoja / cukrové jablko	
0163070	Kvajáva hrušková	
0163080	Ananas	
0163090	Chlebovník	
0163100	Durian cibetkový	
0163110	Anona ostnitá / láhevnik ostnitý / guanabana	
0163990	Ostatní (2)	
0200000	ZELENINA, ČERSTVÁ nebo ZMRAZENÁ	
0210000	Kořenová a hlíznatá zelenina	
0211000	a) brambory	
0212000	b) tropická kořenová a hlíznatá zelenina	
0212010	Kořeny manioku jedlého / kasavy	
0212020	Batáty	
0212030	Jamy	
0212040	Maranta třtinová	
0212990	Ostatní (2)	
0213000	c) ostatní kořenová a hlíznatá zelenina, kromě cukrové řepy	
0213010	Řepa červená/salátová	
0213020	Mrkev/karotka	
0213030	Celer bulvový	
0213040	Křen	
0213050	Topinambury	
0213060	Pastinák	
0213070	Petržel kořenová	
0213080	Ředkve	
0213090	Kozí brada	
0213100	Brukev řepka tuřín	
0213110	Brukev řepák vodnice	
0213990	Ostatní (2)	
0220000	Cibulová zelenina	

(1)	(2)	(3)
0220010	Česnek	
0220020	Cibule kuchyňská	
0220030	Šalotka	
0220040	Cibule jarní / zelená cibulka a cibule zimní / sečka	
0220990	Ostatní (2)	
0230000	Plodová zelenina	
0231000	a) lilkovité a slézovité	
0231010	Rajčata	0,4
0231020	Paprika setá	
0231030	Lilek/baklažán	0,4
0231040	Proskurník jedlý / ibišek jedlý / okra / bamie	
0231990	Ostatní (2)	
0232000	b) tykvovité s jedlou slupkou	
0232010	Okurky salátové	0,4
0232020	Okurky nakládačky	
0232030	Cukety	
0232990	Ostatní (2)	
0233000	c) tykvovité s nejedlou slupkou	
0233010	Melouny cukrové	
0233020	Dýně	
0233030	Melouny vodní	
0233990	Ostatní (2)	
0234000	d) kukuřice cukrová	
0239000	e) ostatní plodová zelenina	
0240000	Košťálová zelenina (s výjimkou kořenů a mladých listů)	
0241000	a) košťálová zelenina vytvářející růžice	
0241010	Brokolice	
0241020	Květák	
0241990	Ostatní (2)	
0242000	b) košťálová zelenina vytvářející hlávky	
0242010	Kapusta růžičková	
0242020	Zelí hlávkové	
0242990	Ostatní (2)	
0243000	c) košťálová zelenina listová	
0243010	Zelí pekinské / pe-tsai	
0243020	Kapusta kadeřavá a kapusta krmná	
0243990	Ostatní (2)	

(1)	(2)	(3)
0244000	d) kedlubny	
0250000	Listová zelenina, bylinky a jedlé květy	
0251000	a) salát a ostatní salátové rostliny	
0251010	Kozlíček polníček	
0251020	Locika setá	
0251030	Čekanka štěrbák / endivie	
0251040	Řeřichy a jiné klíčky a výhonky	
0251050	Barborky	
0251060	Roketa setá / rukola	
0251070	Červená hořčice	
0251080	Mladé listy plodin (včetně druhů rodu Brassica)	
0251990	Ostatní (2)	
0252000	b) špenát a podobná zelenina (listy)	
0252010	Špenát	
0252020	Šrucha	
0252030	Mangold	
0252990	Ostatní (2)	
0253000	c) listy révy vinné a podobných druhů	
0254000	d) potočnice lékařská / řeřicha potoční	
0255000	e) čekanka obecná setá	
0256000	f) bylinky a jedlé květy	
0256010	Kerblík	
0256020	Pažitka	
0256030	Celerová nať	
0256040	Petrželová nať	
0256050	Šalvěj lékařská	
0256060	Rozmarýn lékařský	
0256070	Tymián	
0256080	Bazalka pravá a jedlé květy	
0256090	Vavřík / bobkový list	
0256100	Estragon	
0256990	Ostatní (2)	
0260000	Lusková zelenina	
0260010	Fazolové lusky	
0260020	Vyluštěná fazolová semena	
0260030	Hrachové lusky	
0260040	Vyluštěná hrachová zrna	

(1)	(2)	(3)
0260050	Čočka	
0260990	Ostatní (2)	
0270000	Řapíkatá a stonková zelenina	
0270010	Chřest	
0270020	Kardy	
0270030	Celer řapíkatý	
0270040	Fenykl obecný sladký	
0270050	Artyčoky	
0270060	Pór	
0270070	Reveň kadeřavá / rebarbora	
0270080	Bambusové výhonky	
0270090	Palmové vegetační vrcholy	
0270990	Ostatní (2)	
0280000	Houby, mechy a lišejníky	
0280010	Pěstované houby	
0280020	Volně rostoucí houby	
0280990	Mechy a lišejníky	
0290000	Řasy a prokaryota	
0300000	LUŠTĚNINY	
0300010	Fazole	
0300020	Čočka	
0300030	Hrách	
0300040	Semena lupiny bílé / vlčího bobu	
0300990	Ostatní (2)	
0400000	OLEJNATÁ SEMENA A OLEJNATÉ PLODY	
0401000	Olejnata semena	
0401010	Lněná semena	
0401020	Jádra podzemnice olejné / arašidy / burské oříšky	
0401030	Maková semena	
0401040	Sezamová semena	
0401050	Slunečnicová semena	
0401060	Semena řepky olejký	
0401070	Sójové boby	
0401080	Hořčičná semena	
0401090	Bavlníková semena	
0401100	Dýňová semena	
0401110	Semena světlice barvířské	
0401120	Semena brutnáku lékařského	

(1)	(2)	(3)
0401130	Semena lničky seté	
0401140	Konopná semena	
0401150	Semena skočce obecného	
0401990	Ostatní (2)	
0402000	Olejnate plody	
0402010	Olivy na olej	
0402020	Jádra plodů palm	
0402030	Plody palm	
0402040	Vlnovec pětimužný / kapok	
0402990	Ostatní (2)	
0500000	OBILOVINY	
0500010	Ječmen	
0500020	Pohanka a jiné pseudoobiloviny	
0500030	Kukuřice	
0500040	Proso	
0500050	Oves	
0500060	Rýže	
0500070	Žito	
0500080	Čirok	
0500090	Pšenice	
0500990	Ostatní (2)	
0600000	ČAJE, KÁVA, BYLINNÉ ČAJE, KAKAO A ROHOVNÍK	
0610000	Čaje	
0620000	Kávo zrna	
0630000	Bylinné čaje z	
0631000	a) květů	
0631010	Heřmánek	
0631020	Ibišek súdánský	
0631030	Růže	
0631040	Jasmín	
0631050	Lípa	
0631990	Ostatní (2)	
0632000	b) listů a nadzemních částí rostlin	
0632010	Jahodník	
0632020	Roibos	
0632030	Cesmína paraguayská / yerba maté	
0632990	Ostatní (2)	
0633000	c) kořenů	

(1)	(2)	(3)
0633010	Kozlík lékařský / baldrián	
0633020	Ženšen pravý / všehoj / ženšen severoamerický	
0633990	Ostatní (2)	
0639000	d) veškerých jiných částí rostlin	
0640000	Kakaové boby	
0650000	Rohovník obecný / svatojánský chléb	
0700000	CHMEL	30
0800000	KOŘENÍ	
0810000	Semena	
0810010	Bedrník anýz / anýz / anýzové semeno	
0810020	Bulvuška	
0810030	Mířík celer	
0810040	Koriandr setý	
0810050	Šabrej kmínovitý / římský kmín / kumín	
0810060	Kopr vonný	
0810070	Fenykl sladký	
0810080	Pískavice řecké seno	
0810090	Muškatový oříšek	
0810990	Ostatní (2)	
0820000	Plody	
0820010	Nové koření	
0820020	Žlutodřev	
0820030	Kmín kořený	
0820040	Kardamom	
0820050	Jalovcové bobule	
0820060	Pepř (bílý, černý a zelený)	
0820070	Vanilka	
0820080	Tamarind / indické datle	
0820990	Ostatní (2)	
0830000	Kůra	
0830010	Skořice	
0830990	Ostatní (2)	
0840000	Kořeny a oddenky	
0840010	Lékořice	
0840020	Zázvor (10)	
0840030	Kurkumovník dlouhý / indický šafrán / kurkuma	
0840040	Křen (11)	
0840990	Ostatní (2)	

(1)	(2)	(3)
0850000	Pupeny	
0850010	Hřebíček	
0850020	Kapary	
0850990	Ostatní (2)	
0860000	Květinové pestíky	
0860010	Šafrán	
0860990	Ostatní (2)	
0870000	Semenné míšky	
0870010	Muškatový květ	
0870990	Ostatní (2)	
0900000	CUKRONOSNÉ ROSTLINY	
0900010	Řepa cukrovka (kořen)	
0900020	Cukrová třtina	
0900030	Kořen čekanky	
0900990	Ostatní (2)	
1000000	PRODUKTY ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU – SUCHOZEMŠTÍ ŽIVOČICHOVÉ	
1010000	Komodity z	
1011000	a) prasat	
1011010	Svalovina	0,01 (*)
1011020	Tuk	0,01 (*)
1011030	Játra	0,02
1011040	Ledviny	0,02
1011050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,02
1011990	Ostatní (2)	0,01 (*)
1012000	b) skotu	
1012010	Svalovina	0,01 (*)
1012020	Tuk	0,01 (*)
1012030	Játra	0,02
1012040	Ledviny	0,02
1012050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,02
1012990	Ostatní (2)	0,01 (*)
1013000	c) ovčí	
1013010	Svalovina	0,01 (*)
1013020	Tuk	0,01 (*)
1013030	Játra	0,02
1013040	Ledviny	0,02
1013050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,02
1013990	Ostatní (2)	0,01 (*)

(1)	(2)	(3)
1014000	d) koz	
1014010	Svalovina	0,01 (*)
1014020	Tuk	0,01 (*)
1014030	Játra	0,02
1014040	Ledviny	0,02
1014050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,02
1014990	Ostatní (2)	0,01 (*)
1015000	e) koňovitých	
1015010	Svalovina	0,01 (*)
1015020	Tuk	0,01 (*)
1015030	Játra	0,02
1015040	Ledviny	0,02
1015050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,02
1015990	Ostatní (2)	0,01 (*)
1016000	f) drůbeže	
1016010	Svalovina	
1016020	Tuk	
1016030	Játra	
1016040	Ledviny	
1016050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	
1016990	Ostatní (2)	
1017000	g) ostatních suchozemských zvířat ve farmovém chovu	
1017010	Svalovina	0,01 (*)
1017020	Tuk	0,01 (*)
1017030	Játra	0,02
1017040	Ledviny	0,02
1017050	Poživatelné droby (jiné než játra a ledviny)	0,02
1017990	Ostatní (2)	0,01 (*)
1020000	Mléko	0,01 (*)
1020010	Kravské	
1020020	Ovčí	
1020030	Kozí	
1020040	Kobylí	
1020990	Ostatní (2)	
1030000	Ptačí vejce	
1030010	Slepičí	
1030020	Kachní	
1030030	Husí	

(1)	(2)	(3)
1030040	Křepelčí	
1030990	Ostatní (2)	
1040000	Med a další včelařské produkty (7)	
1050000	Obojživelníci a plazi	
1060000	Suchozemští bezobratlí živočichové	
1070000	Volně žijící suchozemští obratlovci	
1100000	PRODUKTY ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU – RYBY, RYBÍ PRODUKTY A JAKÉKOLI JINÉ POTRAVINOVÉ PRODUKTY Z MOŘSKÝCH A SLADKOVODNÍCH ŽIVOČICHŮ (8)	
1200000	PRODUKTY NEBO ČÁSTI PRODUKTŮ URČENÉ VÝHRADNĚ K PRODUKCI KRMIV (8)	
1300000	ZPRACOVANÉ POTRAVINÁŘSKÉ PRODUKTY (9)	

(*) Označuje mez stanovitelnosti

(^e) Pokud jde o úplný seznam produktů rostlinného a živočišného původu, na něž se vztahují MLR, je třeba odkázat k příloze I.“

- 3) v příloze IV se v abecedním pořadí vkládají nové položky, které znějí: „24-epibrassinolid“ a „výtažek z cibule *Allium cepa* L.“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2021/1099**ze dne 5. července 2021,****kterým se mění přílohy II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009
o kosmetických přípravcích****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích ⁽¹⁾, a zejména na čl. 31 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Látka 4-[(tetrahydro-2H-pyran-2-yl)oxy]fenol (běžný název: deoxyarbutin, název podle INCI: tetrahydropyranyloxy fenol), jež v současnosti není upravena nařízením (ES) č. 1223/2009, vede k uvolnění 1,4-dihydroxybenzenu (název podle INCI: hydrochinon). Hydrochinon je zařazen v seznamu látek zakázaných pro použití v kosmetických přípravcích v položce 1339 přílohy II nařízení (ES) č. 1223/2009 s výjimkou položky 14 v příloze III uvedeného nařízení.
- (2) Použití deoxyarbutinu v kosmetických přípravcích bylo posouzeno Vědeckým výborem pro bezpečnost spotřebitele (VVBS). Ve svém stanovisku přijatém dne 25. června 2015 ⁽²⁾ dospěl VVBS k závěru, že vzhledem k obavám ohledně bezpečnosti, jež vyvstaly v souvislosti s životním cyklem výrobků obsahujících tuto látku, nelze používání deoxyarbutinu do 3 % v krémech na obličej považovat za bezpečné ⁽³⁾.
- (3) Na základě uvedeného stanoviska by mělo být použití deoxyarbutinu v kosmetických přípravcích zakázáno a tato látka by měla být doplněna na seznam zakázaných látek v příloze II nařízení (ES) č. 1223/2009.
- (4) Látka 1,3-dihydroxy-2-propanon (INCI název: dihydroxyaceton) je kosmetická přísada s hlášenými funkcemi pleťového kondicionéru a zhnědnutí pleti. Dihydroxyaceton není v současné době regulován nařízením (ES) č. 1223/2009.
- (5) Ve svém stanovisku přijatém ve dnech 3.–4. března 2020 ⁽⁴⁾ považoval VVBS dihydroxyaceton za bezpečný při použití jako přísada přípravků k barvení vlasů v aplikacích, které se neoplachují (neoxidační), v koncentraci nejvýše 6,25 %. Dále VVBS v uvedeném stanovisku dospěl k závěru, že použití dihydroxyacetonu jako přísady přípravků k barvení vlasů v aplikacích, které se neoplachují (neoxidační), v koncentraci nejvýše 6,25 % spolu s použitím samoopalovacího mléka a krému na obličej v koncentraci nejvýše 10 % dihydroxyacetonu se rovněž považuje za bezpečné.
- (6) Na základě těchto závěrů je nezbytné doplnit do přílohy III nařízení (ES) č. 1223/2009 novou položku, která umožní omezené použití dihydroxyacetonu pouze v neoxidačních přípravcích k barvení vlasů v koncentraci nejvýše 6,25 % a v samoopalovacích přípravcích v koncentraci nejvýše 10 %.
- (7) Nařízení (ES) č. 1223/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (8) Je vhodné stanovit přiměřené lhůty, aby se výrobní odvětví mohlo přizpůsobit novým požadavkům na používání dihydroxyacetonu v kosmetických přípravcích a postupně ukončit uvádění na trh a dodávání kosmetických přípravků, jež tyto požadavky nesplňují.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro kosmetické přípravky,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59.⁽²⁾ VVBS (Vědecký výbor pro bezpečnost spotřebitele), Opinion on deoxyarbutin - Tetrahydropyranyloxy Phenol, 25. června 2015, SCCS/1554/15.⁽³⁾ Viz oddíl 4 uvedeného stanoviska.⁽⁴⁾ VVBS (Vědecký výbor pro bezpečnost spotřebitele), Opinion on Dihydroxyacetone - DHA, 3.–4. března 2020, SCCS/1612/19.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1223/2009 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

Nariadení (ES) č. 1223/2009 se mění takto:

1) V příloze II se doplňuje nová položka, která zní:

Referenční číslo	Identifikace látky		
	Chemický název/INN	Číslo CAS	Číslo ES
a	b	c	d
„1657	4-[(tetrahydro-2H-pyran-2-yl)oxy]fenol (deoxyarbutin, tetrahydropyranyloxy fenol)	53936-56-4“	

2) V příloze III se doplňuje nová položka, která zní:

Referenční číslo	Identifikace látky				Omezení			Znění podmínek použití a upozornění
	Chemický název/INN	Název v seznamu přísad podle společné nomenklatury	Číslo CAS	Číslo ES	Druh výrobku, části těla	Nejvyšší koncentrace v přípravku připraveném k použití	Jiné	
a	b	c	d	e	f	g	d	h
„321	1,3-dihydroxy-2-propanon	dihydroxyaceton	96-26-4	202-494-5	a) Látka k barvení vlasů v ne-oxidačních přípravcích k barvení vlasů (*) b) Samoopalovací přípravky (*)	a) 6,25 % b) 10 %“		

(*) Ode dne 26. ledna 2022 nesmí být na trh Unie uváděny přípravky k barvení vlasů a samoopalovací přípravky, jež obsahují uvedenou látku a nejsou v souladu s těmito omezeními. Ode dne 22. dubna 2022 nesmí být na trh Unie dodávány přípravky k barvení vlasů a samoopalovací přípravky, jež obsahují uvedenou látku a nejsou v souladu s těmito omezeními.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2021/1100**ze dne 5. července 2021,****kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP**1.1. Zahájení šetření**

- (1) Dne 14. května 2020 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) antidumpingové šetření týkající se dovozu některých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli (dále jen „plochá za tepla válcovaná ocel“ nebo „výrobek, který je předmětem šetření“) pocházejících z Turecka (dále jen „dotčená země“) na základě článku 5 základního nařízení ⁽²⁾.
- (2) Dne 12. června 2020 zahájila Komise antisubvenční šetření týkající se dovozu téhož výrobku pocházejícího z Turecka ⁽³⁾.

1.2. Celní evidence

- (3) Komise na základě podnětu žadatele podloženého nezbytnými důkazy zavedla prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/1686 ⁽⁴⁾ (dále jen „nařízení o celní evidenci“) celní evidenci dovozu dotčeného výrobku podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení.

1.3. Prozatímní opatření

- (4) V souladu s článkem 19a základního nařízení Komise dne 17. prosince 2020 poskytla stranám souhrn navrhovaných prozatímních cel a podrobné údaje o výpočtu dumpingových rozpětí a rozpětí nezbytných k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Jak je vysvětleno ve 215. a 216. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, připomínky předložené stranami nevedly ke změně rozpětí, neboť tato rozpětí nebyla považována za rozpětí administrativní povahy.
- (5) Dne 7. ledna 2021 uložila Komise prováděcím nařízením Komise (EU) 2021/9 ⁽⁵⁾ (dále jen „prozatímní nařízení“) prozatímní antidumpingové clo.

1.4. Následný postup

- (6) Po zveřejnění základních skutečností a úvah, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), předložili žadatelé, konsorcium zastupující zájmy některých uživatelů, uživatel, který dovážel dlouhé výrobky z oceli, vyvážející výrobci zařazení do vzorku, dovozce ve spojení s jedním z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, turecké sdružení vývozců oceli (ÇİB) a turecká vláda své písemné připomínky k prozatímním zjištěním. Dva vyvážející výrobci požadovali a obdrželi další podrobnosti o výpočtu rozpětí své újmy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2020, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. C 197, 12.6.2020, s. 4.

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1686 ze dne 12. listopadu 2020, kterým se zavádí celní evidence dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka (Úř. věst. L 379, 13.11.2020, s. 47).

⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/9 ze dne 6. ledna 2021, kterým se ukládá prozatímní clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka (Úř. věst. L 3, 7.1.2021, s. 4).

- (7) Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta možnost slyšení. Proběhla slyšení se třemi vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku a s tureckou vládou.
- (8) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, které považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění. Komise při přijímání konečných zjištění zvažila připomínky zaslané zúčastněnými stranami a v náležitých případech své prozatímní závěry revidovala.
- (9) Komise informovala všechny zúčastněné strany o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě hodlá uložit konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací podat připomínky.
- (10) Stranám, které o to požádaly, byla rovněž poskytnuta příležitost ke slyšení. Proběhla slyšení se třemi vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku. Kromě toho jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku požádal o intervenci úředníka pro slyšení, pokud jde o použití článku 18 základního nařízení.
- (11) Po poskytnutí konečných informací Komise zjistila administrativní chybu ve výpočtu konečného dumpingového rozpětí jednoho z vyvážejících výrobců. Dotčenému vyvážejícímu výrobcu byly proto zaslány dodatečné konečné informace, které vedly k obdržení dalších připomínek k obdržným dodatečným informacím.
- (12) Připomínky podané zúčastněnými stranami byly v tomto nařízení zváženy a případně zohledněny.

1.5. Výběr vzorku

- (13) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky k výběru vzorku, potvrzuje se 7. až 18. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.6. Individuální zjišťování

- (14) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky týkající se tohoto oddílu, byl potvrzen 19. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.7. Období šetření a posuzované období

- (15) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky k období šetření a posuzovanému období, byl potvrzen 27. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.8. Změna zeměpisného rozsahu a procesních nároků

- (16) Od 1. ledna 2021 již není Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“) součástí Evropské unie. Toto nařízení proto vychází z údajů za Evropskou unii bez Spojeného království (dále jen „EU-27“). Komise proto požádala žadatele a výrobce v Unii zařazené do vzorku, aby předložili určité části svých původních odpovědí na dotazník s údaji pouze pro EU-27. Žadatel a výrobci v Unii zařazení do vzorku předložili požadované údaje. Vzhledem k tomu, že rozdíl mezi makroekonomickými ukazateli zveřejněnými v prozatímním nařízení a makroekonomickými údaji za EU-27 je způsoben vyloučením údajů od jediného výrobce ve Spojeném království, jsou některé tabulky v tomto nařízení uvedeny v rozpětích, aby se nezveřejňovaly důvěrné informace, které se týkají dané zúčastněné strany.
- (17) Pokud jde o dumping, pro výpočet konečných dumpingových rozpětí se bral v úvahu pouze prodej na vývoz do EU-27 ze strany vyvážejících výrobců, kteří byli zařazeni do vzorku.
- (18) Pokud jde o posouzení zájmu Unie, Komise se rovněž dotazovala na dopad vystoupení Spojeného království z EU na odpovědi na dotazník, které byly předloženy uživateli a dovozci, konkrétně společnostmi Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere a společnostmi, které zastupuje skupina Network Steel. Společnost San Polo Lamiere na žádost Komise nereagovala. Ostatní strany uvedly, že vystoupení Spojeného království nemělo žádný dopad na informace, které již dříve poskytly.

- (19) Dne 12. ledna 2021 Komise prostřednictvím poznámky ke spisu ⁽⁶⁾ informovala společnosti a sdružení ze Spojeného království, že již nebudou považovány za zúčastněné strany v řízeních na ochranu obchodu. Pouze Mezinárodní obchodní sdružení oceli, což je subjekt se sídlem ve Spojeném království, který zastupuje zájmy dovozců a uživatelů, jenž byl zaregistrován jako zúčastněná strana, reagovalo na tuto poznámku odůvodněnou žádostí o to, aby v tomto řízení bylo zúčastněnou stranou i nadále. Vzhledem k tomu, že tento subjekt má v Německu středisko, které zastupuje příslušné podniky EU v EU-27, Komise s touto žádostí souhlasila.
- (20) Turecká vláda měla za to, že vystoupení Spojeného království má za následek, že prozatímní opatření uložená dne 7. ledna 2021 jsou nepodložená a protiprávní, protože vycházela z údajů za EU-28. Dne 29. ledna 2021 požádala turecká vláda Komisi, aby prozatímní opatření ukončila a provedla analýzu na základě údajů s vyloučením Spojeného království. Komise shledala žádost turecké vlády za neopodstatněnou, jelikož prozatímní opatření vycházela ze zjištění, která byla zúčastněným stranám předem sdělena v roce 2020, tedy v době, kdy Unie dosud měla 28 členských států.
- (21) Turecká vláda a dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku dále tvrdili, že s ohledem na čl. 11 odst. 2 Dohody mezi Evropským společenstvím uhlí a oceli a Tureckou republikou o obchodu s výrobky, na které se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství uhlí a oceli (dále jen „dohoda Turecko/ESUO“) ⁽⁷⁾, by žádná prozatímní opatření neměla zůstat v platnosti déle než tři měsíce. Komise však zastávala názor, že ustanovení článku 11 dohody Turecko/ESUO jsou relevantní pouze tehdy, pokud se na tento článek výslovně odvolává poškozená strana. V tomto šetření Komise neuplatnila ustanovení článků 10 nebo 11 dohody Turecko/ESUO, a tudíž nebyla povinna uložit prozatímní opatření na dobu kratší než šest měsíců, jak je stanoveno v základním nařízení.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Tvzení týkající se definice výrobku

- (22) V prozatímní fázi požádal výrobce vysokozdvížných vozíků a součástek pro vysokozdvížné vozíky a stavební stroje o vyloučení dlouhých výrobků z tyčí válcovaných za tepla z vymezení výrobku, který je předmětem šetření. Komise v prozatímním nařízení prozatímně stanovila, že dlouhé výrobky z tyčí válcovaných za tepla nespádají do oblasti působnosti tohoto šetření, protože tyč válcovaná za tepla o délce 6–12 m je dlouhým výrobkem, a nikoli plochým ocelovým výrobkem.
- (23) Po poskytnutí prozatímních informací strana zopakovala svou žádost. Poznamenala, že na dotčené výrobky se stále vztahuje vymezení výrobku, a proto se na ně vztahují i opatření. Strana proto požádala o vynětí „výrobků, které jsou delší než 6,000 mm“ s cílem tyto výrobky vyloučit, tj. určité dlouhé výrobky z tyčí válcovaných za tepla, které spadají pod kód KN 7226 91 91, což je jeden z kódů KN, na něž se vztahují opatření. Komise shledala, že vyloučení navržené touto stranou nelze použít, neboť by zahrnovalo některé ploché za tepla válcované výrobky z oceli, na něž se opatření mají vztahovat. V tomto ohledu žadatel uvedl, že na svitky z ploché za tepla válcované oceli a i na některé výrobky z ploché za tepla válcované oceli zkracované na míru se může vztahovat délka 10,000 mm, a proto nebyla výlučně vlastností výrobků, která byla uvedena v žádosti o vyloučení. Žadatel však souhlasil s tím, že na příslušné dlouhé výrobky z tyčí válcovaných za tepla se neměl předmět šetření vztahovat.
- (24) Komise shledala, že výrobky uvedené v žádosti výrobce vysokozdvížných vozíků mají odlišné základní vlastnosti než plochá za tepla válcovaná ocel, a to nikoli z důvodu jejich délky, ale spíše z hlediska jejich tloušťky a šířky, což z nich činí odlišné výrobky, které mají odlišné použití. Proto byla poskytnuta výjimka pro „výrobky, jejichž šířka a) je do 350 mm včetně a b) jejichž tloušťka je 50 mm nebo větší, bez ohledu na délku výrobku“.
- (25) Po poskytnutí prozatímních informací požádala společnost Erdemir Romania S.R.L. o vyloučení tzv. magnetických výrobků s neorientovanou strukturou z křemíkové elektrooceli válcovaných za tepla, které spadají pod kód KN 7225 19 10, protože tyto výrobky nakupuje pouze od své mateřské společnosti Erdemir v Turecku, a to kvůli údajným praktikám výrobců v Unii (tj. vysokým cenám a omezeným dodávkám) a údajné neexistenci konkurence mezi výrobcí v Unii. Společnost Erdemir Romania S.R.L. tvrdila, že pokud dotčené výrobky nebudou vyloučeny, bude to mít negativní dopad na samotnou společnost a celkově na rumunské hospodářství.

⁽⁶⁾ t21.000389.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 227, 7.9.1996, s. 3.

- (26) Výše uvedená žádost o vyloučení se týká dodávek ploché za tepla válcované oceli jako vstupu pro výrobce elektrotechnické oceli v Rumunsku od jeho mateřské společnosti Erdemir v Turecku. Komise zjistila, že tyto vstupní materiály nejsou odlišné, ale mají stejné vlastnosti jako ostatní typy ploché za tepla válcované oceli, na něž se vztahují opatření, pokud jde o jejich základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti, konečné použití a zaměnitelnost. Komise proto zamítla žádost o vyloučení „magnetických“ výrobků s neorientovanou strukturou z křemíkové elektrooceli válcovaných za tepla, které mají kód KN 7225 19 10. Kromě toho několik výrobců v Unii vyrábí „magnetické“ výrobky s neorientovanou strukturou z křemíkové elektrooceli válcované za tepla, které přímo konkurují dováženým výrobkům. Pokud jde o dopad na žádající stranu, Komise nevidí důvod, proč by bylo nevyloučení „katastrofické“, jak tvrdí strana, vzhledem k výši platného antidumpingového cla pro mateřskou společnost.

2.2. Závěr

- (27) Jelikož ohledně definice výrobku nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 28. až 33. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak je upřesněno výše v 24. bodě odůvodnění.

3. DUMPING

- (28) Po zpřístupnění prozatímních a konečných informací obdržela Komise od tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a od žadatele písemné připomínky, které se týkaly zjištění o prozatímním a konečném dumpingu.

3.1. Použití článku 18 základního nařízení

- (29) Podrobnosti o použití článku 18 základního nařízení na informace, které poskytli dva vyvážející výrobci ve spojení a které se týkají nákladů na dopravu nahlášených v souvislosti s prodejem na domácím trhu, byly uvedeny v 26. a 56. až 59. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (30) Po zpřístupnění prozatímních informací vznesli dva vyvážející výrobci ve spojení námitku proti prozatímnímu uplatňování článku 18 základního nařízení, pokud jde o jejich náklady na vnitrostátní dopravu, a tvrdili, že podmínky pro použití tohoto článku nebyly v tomto případě splněny. Tvrdili rovněž, že pokud by Komise dospěla k opačnému závěru, mohla by provést úpravu nákladů na vnitrostátní dopravu pouze u těch dodacích tras, u nichž byly informace společností považovány za nesprávné.
- (31) Ve svých připomínkách předložených poté, co byly zpřístupněny prozatímní informace, vyjádřil žadatel nesouhlas s tvrzením vyvážejících výrobců a podpořil prozatímní uplatňování článku 18 základního nařízení ze strany Komise, pokud jde o náklady na dopravu, které vznikly dotčným vyvážejícím výrobcům.
- (32) Po poskytnutí konečných informací dotčení vyvážející výrobci svá tvrzení zopakovali. Za prvé tvrdili, že určení nákladů vzniklých v souvislosti s přepravou ploché za tepla válcované oceli mezi výrobcem a jinou společností ve skupině již není nutné, jelikož se Komise rozhodla provést samostatné výpočty dumpingového rozpětí pro oba vyvážející výrobce ve skupině. Za druhé tvrdili, že Komise měla použít informace poskytnuté v odpovědi na dopis podle článku 18 a měla pouze upravit přepravní náklady pro dodací trasy, které zahrnují sklad/přístav společnosti ve spojení v rámci skupiny jako zprostředkující místo prodeje nebo dodání. V tomto ohledu společnost rovněž požádala o intervenci úředníka pro slyšení a dne 6. května 2021 se konalo slyšení.
- (33) Komise toto tvrzení analyzovala a dospěla k závěru, že pokud jde o náklady na vnitrostátní dopravu vynaložené vyvážejícími výrobci, bylo použití článku 18 základního nařízení oprávněné. Za prvé, ačkoli byly samostatné výpočty pro dané dvě společnosti provedeny po jejich poznámkách týkajících se poskytnutí prozatímních informací, společnosti byly i nadále stranami ve spojení, a proto byly interní náklady na dopravu i nadále relevantní. Za druhé, dokumenty, které společnosti předložily na podporu svého tvrzení, neobsahovaly žádné nové informace a neposkytly jasný a úplný rozpis všech dodacích tras, které souvisejí s domácím prodejem výrobku, který je předmětem šetření, což by Komisi umožnilo jasně určit – a tudíž i křížově zkontrolovat – všechny transakce, do kterých byl zapojen sklad/přístav příslušné společnosti jako zprostředkující prodejní nebo distribuční místo. Na základě informací obsažených ve spisu nelze s dostatečnou jistotou vyloučit, že neexistují žádné jiné dodací trasy, u nichž by bylo rovněž nutné vyloučit některé interní náklady na dopravu.

- (34) V návaznosti na doporučení úředníka pro slyšení Komise znovu posoudila přiměřenost úpravy, která byla provedena s ohledem na náklady vyvážejících výrobců na vnitrostátní dopravu. Komise uvedla, že použití článku 18 základního nařízení se týkalo pouze omezeného počtu prodejních transakcí na domácím trhu (kolem 10 % u jednoho vyvážejícího výrobce, kolem 20 % u druhého vyvážejícího výrobce ve skupině) a opravila pouze prodejní transakce dodané zákazníkům. Úpravy u většiny transakcí domácího prodeje tak zůstaly nedotčeny. Navíc ačkoli Komise použila dostupné údaje, neodmítla náklady na dopravu v plném rozsahu. Místo toho použila skutečné údaje poskytnuté společnostmi k odhadu nákladů na dopravu u tras, kde bylo zapojení zprostředkujícího prvku ve spojení nejasné. V důsledku toho měla Komise za to, že se zřetelem na skutkové okolnosti a na potřebu vyvážejících výrobců podpořit požadované úpravy je přístup, který byl použit s ohledem na stanovení příspěvku na dopravní náklady u domácích prodejních transakcí, přiměřený, a nikoliv neadekvátní.
- (35) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto a Komise potvrdila závěry uvedené v 56. až 59. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.2. Běžná hodnota

- (36) Podrobnosti výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny ve 38. až 49. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (37) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že při stanovení jeho výrobních nákladů by Komise měla uvést do souladu přepočítané náklady na zakoupený vstup se svými účetními záznamy.
- (38) Komise toto tvrzení posoudila a shledala, že je oprávněné. Metodika, kterou Komise použila v prozatímní fázi s cílem přerozdělit náklady na nakoupené vstupy tak, aby odrážely rozdíl v nákladech, který vyplývá z rozdílů v technických vlastnostech, vedla k vyšším celkovým nákladům na tento vstup, které neodpovídaly účetním záznamům vyvážejícího výrobce. Proto bylo toto tvrzení přijato a Komise v konečném výpočtu náklady na nakoupené vstupy odpovídajícím způsobem upravila.
- (39) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že při stanovení jeho výrobních nákladů měla Komise akceptovat kompenzaci za elektřinu, kterou vykázal. Argumentoval tím, že Komise ve svých předběžných závěrech nesprávně pochopila roli společnosti na tureckém trhu s elektřinou a celkové fungování systému YEKDEM, což je podpůrný mechanismus pro energii z obnovitelných zdrojů v Turecku. Vyvážející výrobce vysvětlil, že elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů prodává organizátor trhu (EPIAS) účastníkům trhu za určitou cenu. Pokud by se však později ukázalo, že tržní cena, za kterou organizátor trhu EPIAS tuto elektřinu nakupoval, byla nižší, rozdíl by byl odběratelům elektřiny vrácen. Společnost proto tvrdila, že kompenzace za elektřinu je nezbytná, aby odrážela její čisté náklady na elektřinu s přihlédnutím k úhradě.
- (40) Komise nová vysvětlení analyzovala a dospěla k závěru, že toto tvrzení je oprávněné. Proto bylo toto tvrzení uznáno a kompenzace za elektřinu byla zahrnuta do výrobních nákladů při výpočtu konečného dumpingu, který se týká této společnosti.
- (41) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že pro výpočet výrobních nákladů na plochou za tepla válcovanou ocel měla Komise brát v úvahu pouze náklady na plochou za tepla válcovanou ocel prodanou v tuzemsku, které poskytla odděleně od nákladů na plochou za tepla válcovanou ocel vyváženou do Unie, spíše než stanovit jeden výrobní náklad na plochou za tepla válcovanou ocel tím, že sloučí dva poskytnuté soubory údajů o nákladech. Společnost tvrdila, že takový přístup nebere v úvahu skutečnost, že skladba výrobků v rámci jednoho typu výrobku, který je vymezen pod kontrolním číslem výrobku (PCN), se může lišit v závislosti na cílovém trhu.
- (42) Ve svých připomínkách, které žadatel předložil po poskytnutí prozatímních informací, nesouhlasil s tvrzením vyvážejícího výrobce, že pokud dva nebo více výrobků spadají pod stejné číslo PCN, měly by mít stejné výrobní náklady, i když je výrobce ve svém vlastním systému nákladového účetnictví považuje za výrobky odlišné. Proto by měly být vykázány ve stejné tabulce výrobních nákladů.

- (43) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce zopakoval tvrzení, že při výpočtu běžné hodnoty měly být vzaty v úvahu pouze výrobní náklady domácího prodeje, které byly vykázány odděleně od výrobních nákladů na prodej do Unie.
- (44) Komise je toho názoru, že vyvážející výrobce neprokázal žádné věcné rozdíly ve výrobních nákladech podle místa určení na trhu, které by odůvodňovaly samostatný výpočet nákladů. Údajné rozdíly v nákladech vznikly proto, že společnost uváděla výrobní náklady na základě svého interního kódování namísto čísel PCN. Komise se domnívala, že není důvod rozlišovat mezi výrobními náklady u výrobků prodávaných na domácím trhu a vyvážených, pokud neexistují žádné faktické rozdíly ve výrobním procesu. Vzhledem k tomu, že vyvážející výrobce neposkytl žádné důkazy o tom, že výrobní procesy pro vývoz a pro domácí prodej v rámci téhož PCN se liší, dospěla Komise k závěru, že nemůže přijmout dva soubory nákladů. Tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (45) Tři vyvážející výrobci vznesli připomínky k výpočtu svých domácích prodejních, správních a režijních nákladů, zejména pokud jde o vyloučení nebo prozatímní přerozdělení některých finančních položek, například finančních příjmů, kurzových zisků a ztrát a mimořádných příjmů a ztrát pro účely výpočtu prodejních, správních a režijních nákladů.
- (46) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tvrzení vyvážejících výrobců, kteří uvedli, že vyloučené částky nesouvisejí s výrobou ani prodejem výrobku, který je předmětem šetření, nýbrž s výsledkem jiných činností vykonávaných společnostmi, jako jsou bankovní vklady a operace přecenění.
- (47) Po poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zopakovali svá tvrzení ohledně výpočtu prodejních, správních a režijních nákladů.
- (48) Dva vyvážející výrobci ve spojení zpochybnili skutečnost, že Komise překlasifikovala některé výdaje z nákladů na prodané zboží na prodejní, správní a režijní náklady nebo na výrobní náklady (například náklady na nevyužitou kapacitu, zajištění neaktivního materiálu), zatímco totéž neučinila u některých jiných výdajů, které byly vykázány v rámci nákladů na prodané zboží. Společnosti dále tvrdily, že Komise měla zohlednit realizované kurzové zisky/ztráty, jakož i zisky/ztráty vyplývající z rozdílů v oceňování. A konečně společnosti tvrdily, že částečné překlasifikování prodejních, správních a režijních nákladů souvisejících s dopravou na celkové prodejní, správní a režijní náklady nemělo být provedeno u obchodníka ve spojení v rámci skupiny, jelikož mu nevznikly interní náklady na dopravu. Posledně uvedené tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí dodatečných konečných informací. Vyvážející výrobci zejména tvrdili, že se tato otázka nemůže týkat obchodníka ve spojení, neboť se jedná o poslední úsek dopravního toku.
- (49) Pokud jde o překlasifikování výdajů vykázaných v rámci nákladů na prodané zboží, společnost vykazala určité výdaje, které nebyly zahrnuty ani do výrobních nákladů, ani do prodejních, správních a režijních nákladů. Komise tudíž zjistila, že tyto výdaje by byly nesprávně vyloučeny z určení běžné hodnoty, pokud by nebyly překlasifikovány a zařazeny do jedné z uvedených kategorií. Komise byla zároveň toho názoru, že ty náklady, které nebyly překlasifikovány, buď nesouvisely s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření (například transakce s deriváty), nebo bylo spojení s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření, nejasné (například rozdíly v cenách surovin).
- (50) Pokud jde o kurzové zisky/ztráty, Komise měla za to, že zisky/ztráty z ocenění byly výsledkem uzavírání operací, a proto nebyly spojeny s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Kromě toho společnosti vysvětlily, že kurzové zisky/ztráty vyplývají z operací v EUR nebo TRY, neboť jejich účetní měnou byl USD. Jelikož se domácí prodej uskutečňoval v USD, Komise měla za to, že realizované kurzové zisky/ztráty nelze připsat domácímu prodeji, a proto měly být zohledněny při určování prodejních, správních a režijních nákladů, jež byly použity při testu běžného obchodního styku.
- (51) A konečně, jde-li o překlasifikování nákladů na interní dopravu, na které se použila ustanovení článku 18 základního nařízení, jak je vysvětleno v 29. až 35. bodě odůvodnění výše, v případě obchodníka ve spojení byla Komise toho názoru, že se jedná o záležitost na úrovni skupiny společností, včetně operací obchodníka ve spojení. Pokud jde o obchodníka ve spojení, Komise konstatovala, že společnost má své prostory na čtyřech místech. Proto nelze vyloučit, že zboží bylo nejprve dopraveno na jedno z dalších míst předtím, než bylo odesláno zákazníkovi nebo jím vyzvednuto.

- (52) Komise proto svůj přístup v prozatímní fázi potvrdila a zamítla tvrzení, která předložili dva vyvážející výrobci ve spojení.
- (53) Jeden vyvážející výrobce nesouhlasil s tím, že Komise zamítla kurzové zisky/ztráty, mimořádné příjmy a finanční příjmy, které společnost vykazala ve svých prodejních, správních a režijních nákladech. Kromě toho tvrdil, že Komise vyňala z prodejních, správních a režijních nákladů finanční příjmy, nikoli však finanční výdaje.
- (54) V souladu se svými účetními postupy nemohla příslušná společnost samostatně vykázat realizované kurzové zisky/ztráty, které přímo souvisejí s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Komise proto nebyla schopna určit skutečnou výši vykázaných kurzových zisků/ztrát, které by bylo možno zohlednit při výpočtu prodejních, správních a režijních nákladů.
- (55) Pokud jde o mimořádné příjmy, Komise konstatovala, že ve svých připomínkách k poskytnutí prozatímních informací společnost tvrdila, že mimořádné příjmy se týkaly prodeje a výrobních činností u výrobku, který je předmětem šetření. Společnost však nepředložila žádné důkazy, které by toto tvrzení podložily. Kromě toho Komise vysvětlila, že zamítla pouze jednu položku vykázanou v rámci mimořádného příjmu, jejíž povahu nebylo možné určit na základě informací, které společnost poskytla.
- (56) A konečně, Komise rovněž pečlivě zvážila informace vykázané v souvislosti s finančními výnosy a finančními výdaji. Komise zamítla tvrzení společnosti ohledně finančních příjmů, jelikož se netýkalo běžných výrobních a prodejních činností společnosti, nýbrž finančních operací, které nesouvisejí s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Na rozdíl od výše uvedeného se Komise na základě informací poskytnutých společností domnívala, že finanční výdaje, které příslušné společnosti vznikly, se týkaly jejich výrobních a prodejních činností v případě ploché za tepla válcované oceli.
- (57) Komise proto potvrdila svůj přístup v prozatímní fázi a zamítla tvrzení předložená vyvážejícím výrobcem.
- (58) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že Komise neměla ignorovat informace, které předložil v prozatímní fázi, jelikož neexistuje žádná časová výjimka, která by Komisi umožňovala tak učinit, pokud jsou tyto informace předloženy během období šetření a pokud zúčastněná strana, která tyto informace předložila, s Komisí spolupracuje.
- (59) V prozatímní fázi dotčený vyvážející výrobce zpochybnil prozatímní opravy provedené Komisí, pokud jde o jeho křížovou kontrolu prodejních, správních a režijních nákladů, a poskytl v tomto směru další informace. Komise přerozdělila určité prodejní, správní a režijní náklady, které společnost původně přiřadila k jiným výrobkům, včetně vstupů použitých při výrobě ploché za tepla válcované oceli, kterou vyráběla samotná společnost. Komise poskytnuté dodatečné informace pečlivě přezkoumala a dospěla k závěru, že tyto informace neprokazují, že metoda použitá Komisí k přerozdělení prodejních, režijních a správních nákladů byla nepřiměřená nebo nevhodná, zejména s ohledem na skutečnost, že výrobce tyto prodejní, správní a režijní náklady během dálkové křížové kontroly nezveřejnil ani správně nepřičítal a že ve svých připomínkách k poskytnutí prozatímních informací souhlasil s tím, že prodejní, správní a režijní náklady, které se týkají vstupů použitých při výrobě výrobku, který je předmětem šetření, lze přiřadit výrobku, který je předmětem šetření. Komise proto toto tvrzení zamítla.
- (60) Jedna skupina vyvážejících výrobců odmítla prozatímní rozhodnutí o tom, aby se sloučily údaje o nákladech a údaje o prodeji dvou výrobních subjektů ve skupině za účelem výpočtu dumpingového rozpětí skupiny. Tvrdila, že Komise měla místo toho nejprve vypočítat individuální dumpingová rozpětí pro dva výrobce ve spojení na základě jejich vlastních běžných hodnot a vývozních cen a poté na stejném základě vypočítat jedno vážené průměrné dumpingové rozpětí pro celou skupinu.
- (61) Žadatel ve svých připomínkách, které předložil po poskytnutí prozatímních informací, nesouhlasil s tvrzením vyvážejícího výrobce, že Komise učinila správně, když vzhledem k povaze hospodářských činností skupiny zacházela se společnostmi jako s jediným subjektem.

- (62) Komise dospěla k závěru, že vzhledem k tomu, že každý ze dvou vyvážejících výrobců ve skupině poskytl své vlastní údaje o nákladech a o prodeji způsobem, který umožnil rozlišit a jednotlivě sledovat tok nákladů a prodeje výrobků, jež vyrábí každý ze dvou vyvážejících výrobců, bylo možné a přesněji vypočítat dvě samostatná dumpingová rozpětí a až poté je sloučit do jednoho váženého průměrného dumpingového rozpětí pro celou skupinu. Tvzení skupiny bylo proto přijato a její dumpingové rozpětí bylo odpovídajícím způsobem vypočítáno.
- (63) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že se Komise dopustila chyby, když prozatímně zahrнула některé výdaje na nevyužitou kapacitu do jeho výrobních nákladů, a prohlásil, že tyto výdaje se týkaly jen výrobků, které jsou jiné než výrobek, který je předmětem šetření.
- (64) Komise analyzovala informace poskytnuté vyvážejícím výrobcem a shledala toto tvrzení opodstatněným. Prozatímní zahrnutí těchto nevyužitých kapacit do výdajů na výrobek, který je předmětem šetření, bylo ve skutečnosti výsledkem nedorozumění, které se týkalo kategorie výrobků, s nimiž byly tyto výdaje spojeny. Proto bylo toto tvrzení přijato a související výdaje na nevyužitou kapacitu byly vyňaty z výrobních nákladů vyvážejícího výrobce.
- (65) Jeden vyvážející výrobce zopakoval požadavek, aby se za skutečné výrobní náklady na desky (vstupní materiál pro plochu za tepla válcovanou ocel) považovaly náklady, které vzniknou jejich dodavateli ve spojení, a nikoli kupní cena účtovaná dodavatelem ve spojení. Společnost kromě toho uvedla, že tento přístup je vhodný, jelikož v prozatímní fázi Komise sloučila údaje poskytnuté dvěma výrobci ve spojení a provedla výpočet jednoho dumpingového rozpětí.
- (66) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tvrzení vyvážejícího výrobce, že náklady na desky by měly být vykázány jako náklady vzniklé vyvážejícímu výrobcu. Vzhledem k tomu, že desky nebyly poskytovány na úrovni nákladů, ale vyšší, počítat s náklady na desky dodavatele ve spojení by bylo zkrslující.
- (67) Komise uvedla, že podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení musí náklady použité při výpočtu běžné hodnoty přiměřeně odrážet náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření, tak, jak jsou zaznamenány v účetních záznamech společnosti. V účetních záznamech vyvážejícího výrobce, který tvrzení předkládá, byly náklady na desky zaúčtovány na úrovni kupní ceny, která byla zaplacená dodavateli ve spojení. Prodejní cena desek pro vyvážejícího výrobce byla srovnatelná s prodejní cenou pro strany, které nejsou ve spojení, a proto se Komise domnívala, že přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Kromě toho Komise považovala oba výrobce za samostatné subjekty a provedla dva samostatné výpočty dumpingu, takže dodatečný argument, který se týká společného výpočtu v prozatímní fázi, se stal bezpředmětným. Komise proto potvrdila zjištění učiněná v prozatímní fázi.
- (68) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že se Komise dopustila chyby, když prozatímně upravila náklady na pelety ze železné rudy při stanovení jeho výrobních nákladů na plochu za tepla válcovanou ocel – úprava byla provedena proto, že náklady na tyto pelety vycházely z kupních cen od stran ve spojení, tj. neodrážely skutečnou tržní cenu. Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že pokud měla být provedena úprava, mohla by být přiřazena výrobku, který je předmětem šetření, pouze část výsledných dodatečných nákladů, jelikož pelety ze železné rudy se rovněž používají při výrobě jiných výrobků.
- (69) Žadatel ve svých připomínkách, které předložil po poskytnutí prozatímních informací, vyjádřil nesouhlas s tvrzením vyvážejícího výrobce a podpořil úpravu nákladů na pelety ze železné rudy, kterou Komise provedla, a to vzhledem k tomu, že nákupní ceny placené subjektům ve spojení nebyly cenami za obvyklých tržních podmínek.
- (70) Komise potvrdila svůj předběžný závěr, že podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení je nutná úprava nákladů vyvážejícího výrobce na pelety ze železné rudy, protože tyto pelety byly nakupovány téměř výhradně od stran ve spojení za ceny, u nichž bylo zjištěno, že nebyly cenami za obvyklých tržních podmínek. Tyto ceny byly proto nahrazeny nezávislou kupní cenou, kterou uvedla společnost. Tvrzení, že výrobě výrobku, který je předmětem šetření, by měla být přiřazena pouze část výsledných dodatečných nákladů, se v odpovědi společnosti na dotazník nijak neodrazilo a přesnost těchto informací nemohla být v tak pokročilé fázi šetření podrobena křížové kontrole. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

- (71) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce zopakoval argument, že nákupní cena pelet ze železné rudy od stran ve spojení byla obvyklou tržní cenou, a zpochybnil způsob, jakým Komise tuto úpravu vypočítala tak, že přiřadila všechny dodatečné náklady výrobku, který je předmětem šetření, přičemž tvrdila, že pelety ze železné rudy se používají rovněž při výrobě jiných výrobků. Pokud jde o tento poslední bod, společnost rovněž zpochybnila závěr Komise, že informace poskytnuté pro rozdělení výdajů byly nové a nemohly být podrobeny křížové kontrole.
- (72) Komise pečlivě přehodnotila argumenty a informace, které společnost poskytla ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací. Komise uvedla, že dodavatel železné rudy ve spojení skutečně prodával surovinu vyvážejícímu výrobcí s přírážkou. Nicméně tato přírážka byla hluboko pod úroveň uváděnou vyvážejícím výrobcem a mnohem nižší než přírážka uplatňovaná na prodej mezi společnostmi skupiny v souladu s politikou v oblasti převodních cen, a tudíž se nezdálo, že by odrážela přírážku transakce za obvyklých tržních podmínek. Společnost dále neposkytla žádné další důkazy, které by prokazovaly, že tato přírážka odráží přiměřenou úroveň, kterou požaduje nezávislá obchodní společnost. Pokud jde o podíl nakoupených pelet ze železné rudy, které se používají při výrobě ploché za tepla válcované oceli, Komise konstatovala, že společnost vykázala nákup železné rudy odděleně v několika formách. Společnost však vykázala náklady na železnou rudu použitou při výrobě ploché za tepla válcované oceli bez dalšího členění, a proto nebylo možné potvrdit podrobnější spotřebu pelet ze železné rudy při výrobě ploché za tepla válcované oceli. Kromě toho údaje ve zprávě o kapacitách, kterou předložil vyvážející výrobce v příloze své původní odpovědi na dotazník, naznačily, že všechny nakoupené pelety ze železné rudy byly plně využity k výrobě ploché za tepla válcované oceli v množství, které vykázala společnost. Komise proto toto tvrzení s konečnou platností zamítla.
- (73) Po poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce tvrdil, že by Komise neměla k domácímu prodeji, ke kterému došlo prostřednictvím výrobce ve spojení ve skupině, připočítávat dodatečné prodejní, správní a režijní náklady s cílem zohlednit zapojení obchodníka ve spojení. Tento vyvážející výrobce zejména tvrdil, že společnost ve spojení, která se podílela na tomto domácím prodeji, fakturovala vzniklé tržby a všeobecné výdaje včetně přírážky, a to v souladu s politikou skupiny v oblasti převodních cen. Podle vyvážejícího výrobce byly proto náklady vzniklé obchodníkovi ve spojení již zohledněny v jeho prodejních, správních a režijních nákladech. Za tímto účelem vyvážející výrobce odkázal na náklady na služby skupiny, které účtovala společnost ve spojení.
- (74) Komise za prvé uvedla, že aby zohlednila prodejní, správní a režijní náklady obchodníka zapojeného do domácího prodeje, zaujala konzervativní přístup, když nepoužila skutečné prodejní, správní a režijní náklady vyvážejícího výrobce ve spojení, nýbrž prodejní, správní a režijní náklady jiné společnosti ve spojení v rámci skupiny, která v případě určitých domácích prodejních transakcí jednala čistě jako obchodník. V tomto ohledu měla Komise za to, že prodejní, správní a režijní náklady vyvážejícího výrobce ve spojení by byly nepřiměřeně vysoké, zatímco prodejní, správní a režijní náklady obchodníka ve spojení by mohly být považovány za přiměřené pro funkce, které výrobce ve spojení vykonával při domácím prodeji. Kromě toho Komise zjistila, že vyvážející výrobce ve spojení skutečně dotčenému vyvážejícímu výrobcí účtoval služby ve skupině. Na základě informací poskytnutých ze strany společností nemohla Komise dospět k závěru, zda se služby fakturované vyvážejícímu výrobcí skutečně týkaly nákladů, které vznikly při dalším prodeji výrobku, který je předmětem šetření, na domácím trhu, jelikož transakce zaznamenané v účetnictví a/nebo vystavené faktury byly označeny pouze jako služby skupiny. Kromě toho náklady na služby skupiny zaznamenané v účetnictví vyvážejícího výrobce a přiřazené výrobku, který je předmětem šetření, představovaly zanedbatelný zlomek čistých prodejů. Vzhledem k nejistotě ohledně povahy služeb skupiny, které jsou zaznamenané v účetnictví dotčeného vyvážejícího výrobce, a ke konzervativnímu přístupu, který Komise od počátku zaujímal, Komise toto tvrzení zamítla.

3.3. Vývozní cena

- (75) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny byly uvedeny v 50. a 51. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.4. Srovnání

- (76) Podrobnosti týkající se srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jsou uvedeny v 52. až 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

- (77) Jeden vyvážející výrobce zopakoval své tvrzení, že tvoří jediný hospodářský subjekt se svým obchodníkem ve spojení sídlícím v Turecku, který během období šetření prodával do Unie výrobek, který je předmětem šetření, a proto zpochybnil prozatímní úpravy jeho vývozní ceny podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Společnost odkázala na předchozí případy Soudního dvora, zejména s ohledem na existenci některých omezených přímých vývozů ze strany výrobce, přičemž tvrdila, že nepostačují k zamítnutí tvrzení o jediné hospodářské jednotce. Společnost rovněž tvrdila, že existence přímého domácího prodeje ze strany výrobce je bezpředmětná pro určení, zda na straně vývozu figuruje jediný hospodářský subjekt, a že skutečnost, že výrobce ovládá obchodníka ve spojení, je zásadním aspektem, který je třeba vzít při posuzování žádosti v úvahu.
- (78) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací žadatel nesouhlasil s tvrzením vyvážejícího výrobce, že existence přímého prodeje výrobním subjektem ukázala, že obchodník jedná jako druhotný prodejce ve spojení, a podpořil úpravy vývozní ceny provedené Komisí.
- (79) Komise analyzovala připomínky a důkazy obsažené ve spisu, zejména rámcovou smlouvu mezi výrobcem a jeho obchodníkem ve spojení. Komise uvedla, že tato rámcová smlouva stanoví provizi, která má být zaplacená za prodané zboží, a konstatovala, že povinnosti obvykle spojené s prodejním oddělením si výrobce ponechal, zatímco povinnosti obchodníka ve spojení odpovídaly povinnostem obchodního zástupce, který provádí služby týkající se vývozu výrobce. Uvedená skutečnost rovněž odpovídala relativně vyšším prodejním nákladům vyvážejícího výrobce. Nebyly poskytnuty žádné další informace o smluvním vztahu mezi výrobcem a obchodníkem ve spojení. Komise tedy dospěla k závěru, že rámcová smlouva obsahuje ustanovení, která neodpovídají tvrzení, že hospodářská realita vztahu mezi obchodníkem ve spojení a výrobcem odráží vztah mezi výrobcem a interním prodejním oddělením. Výrobce se spíše zabýval přímým prodejem, zatímco obchodník ve spojení vykonával činnosti, které se týkaly vývozu jménem výrobce, a to výměnou za provizi. Společně se zjištěními v prozatímní fázi, že výrobce prováděl i přímé prodeje, dospěla Komise k závěru, že tvrzení o jediné hospodářské jednotce musí být zamítnuto. Komise proto potvrdila svá prozatímní zjištění uvedená v 54. a 55. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (80) Pokud jde o význam přímého prodeje na vývoz, vyvážející výrobce po poskytnutí konečných informací v podstatě zopakoval argumenty uvedené v připomínkách k poskytnutí prozatímních informací, jimiž se zabýval 54. bod odůvodnění prozatímního nařízení a 79. bod odůvodnění výše.
- (81) Vyvážející výrobce rovněž uvedl, že tyto prodeje na vývoz by u většiny z nich nepředstavovaly skutečný prodej na vývoz, nýbrž by se uskutečnil domácím odběratelům v rámci zvláštních právních nebo celních režimů. Komise poznamenala, že právní režim související s prodejem na vývoz není určující pro hodnocení toho, zda prodej představuje prodej na vývoz, a že skutečnost, že byl takový přímý prodej uskutečněn, byla důkazem toho, že si výrobce ponechal prodejní funkce.
- (82) Vyvážející výrobce dále tvrdil, že skutečnost, že veškerý domácí prodej uskutečnil přímo výrobce bez účasti obchodníka ve spojení, je nepodstatná při určování existence jediného hospodářského subjektu při prodeji na vývoz. Komise konstatovala, že tato skutečnost prokazuje, že výrobce má plnohodnotné interní prodejní oddělení, což je rozhodující faktor, který byl jako takový uznán Tribunálem ⁽⁸⁾.
- (83) Vyvážející výrobce předložil několik argumentů, jež se týkaly rámcové dohody, kterou uzavřel se svým obchodníkem ve spojení. Argumentoval tím, že důvodem, proč taková smlouva mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení existuje, je „mít listinný důkaz pro případ vládních/daňových auditů a pravidel pro vnitropodnikové oceňování“. V tomto ohledu Komise uvedla, že i když dohoda mezi vyvážejícím výrobcem a jeho obchodníkem ve spojení může být důležitá i z daňových důvodů, nic to nemění na skutečnosti, že tato dohoda jasně stanoví, že obchodník ve spojení poskytl vývozní služby za úplatu v podobě provize na základě uskutečněného prodeje. Vyvážející výrobce rovněž potvrdil, že dohoda jasně stanoví, že vyvážející výrobce je odpovědný za to, aby získával zákazníky a uzavíral s nimi nezbytné smlouvy a ujednání. Podle názoru Komise to dokazuje, že vyvážející výrobce má vlastní plně funkční prodejní oddělení pro prodej na vývoz a že obchodník ve

⁽⁸⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2015, *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada Evropské unie*, T-26/12, bod 50.

spojení tedy nepůsobil jako interní prodejní oddělení vyvážejícího výrobce. Kromě toho se jevílo, že argument vyvážejícího výrobce naznačuje, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení by mohla být realizována pouze v situacích, kdy je obchodník ve spojení pověřen souborem úplných činností, které obvykle vykonává prodejní oddělení. To neodpovídá skutečnosti. Ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení se týká „provizí, které se vyplácejí za daný prodej“ (v tomto případě prodej na vývoz), bez jakékoli další kvalifikace, pokud jde o druh poskytovaných služeb. Účelem úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení je zajistit, aby veškeré provize vyplácené obchodnímu zástupci za prodej na vývoz jako odměna za služby, které tento zástupce vykonává v souvislosti s těmito prodejními činnostmi, byly náležitě upraveny bez ohledu na to, co tyto služby obnášejí, aby byla zajištěna srovnatelnost s domácím prodejem. Tvzení bylo proto zamítnuto.

- (84) Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že ustanovení smlouvy o tom, že zisk nebo ztráta z operací, jež souvisejí s vývozem výrobků, nemohou zůstat obchodníkovi ve spojení, není v souladu s představou, že obchodník ve spojení by měl mít funkce podobné funkcím obchodního zástupce, který pracuje za provizi, neboť takový zástupce by nesouhlasil s tím, aby byl jeho (plný) zisk převeden zpět na výrobní společnost a aby mu byly hrazeny pouze výdaje spojené s kontrolou akreditivů, přípravou dokumentů pro celní odbavení, přípravou nezbytné vývozní dokumentace a zajištěním plateb. Komise uvedla, že finanční ujednání mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení pokrývají činnosti a funkce, které se obchodník ve spojení zavázal provádět podle dohody za úplaty. Úprava provedená Komisí za analogického použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení byla kalibrována tak, aby tyto funkce zohlednila a odrážela řádnou odměnu za služby poskytované za obvyklých tržních podmínek. Skutečnost, zda obchodník ve spojení obdrží odměnu na základě provize, která pokrývá vývozní služby poskytnuté vyvážejícímu výrobcí, tedy ukazuje, že obchodník ve spojení provádí dohodnuté služby jménem vyvážejícího výrobce, avšak bez přiměřené odměny zahrnující přiměřený zisk. Tvzení bylo proto zamítnuto.
- (85) Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že skutečnost, že si ponechal některé povinnosti obvykle spojené s prodejním oddělením, nebrání zjištění, že existuje jediný hospodářský subjekt. Podle vyvážejícího výrobce z dlouhodobé judikatury vyplývá, že výrobce a obchodní společnost mohou i nadále tvořit jediný hospodářský subjekt, přestože výrobce vykonává určité prodejní funkce sám. Komise uvedla, že podle podmínek dohody si vyvážející výrobce ve skutečnosti zachoval většinu, ne-li všechny povinnosti obvykle spojované s prodejním oddělením. Jak již bylo uvedeno v 83. bodě odůvodnění výše, tato skutečnost je v rozporu s tvrzením vyvážejícího výrobce, že obchodník ve spojení má být považován za jeho interní prodejní oddělení. Obchodník ve spojení, jak uvádí samotný vyvážející výrobce, plní za úplatu nebo provizi spíše dodatečné funkce týkající se prodeje na vývoz. U těchto provizí byla provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.
- (86) Komise uvedla, že vyvážející výrobce se opakovaně odvolával na skutkové okolnosti, které existovaly ve vyšetřování a rozsudku ve věci *Musim Mas* ^(*). V podstatě se jevílo, že vyvážející výrobce naznačuje, že vzhledem k tomu, že jeho vlastní skutková situace není podobná situaci společnosti *Musim Mas*, není úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení odůvodněná. Komise s tím nesouhlasila. Podstatu úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení je třeba přezkoumat na základě skutečností, které existují v každém jednotlivém případě, a na základě veškerých důkazů, které má Komise k dispozici. Rozsudek ve věci *Musim Mas* nestanovil minimální standard, který by musel být v každém případě splněn. Ve věci *Musim Mas* Soudní dvůr spíše souhlasil s posouzením, které provedla Rada na základě skutečností, jež byly v uvedené věci zjištěny. V každém případě, jak bylo připomenuto výše, několik podstatných skutečností, které existovaly ve věci *Musim Mas*, existuje i v situaci vyvážejícího výrobce, především existence dohody, což je neslučitelné s názorem, že obchodník ve spojení by *de facto* byl vnitřním prodejním oddělením skupiny.

(*) Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. října 2016, *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada Evropské unie*, C-468/15P.

- (87) Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že existence kontroly ze strany vyvážejícího výrobce nad obchodníkem ve spojení, skutečnost, že obchodník ve spojení nenakupuje od dodavatelů, kteří nejsou ve spojení, a že vyvážející výrobce a obchodník ve spojení se nacházejí na stejné adrese, představují rozhodující faktory pro určení existence jediného hospodářského subjektu.
- (88) V tomto ohledu Komise uvedla, že ne všechny faktory posuzované jednotlivě musí prokazovat neexistenci jediného hospodářského subjektu mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení. Komise musí spíše posoudit soubor podmínek, kterými se řídí vztah mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení. Existence kontroly není určující pro zjištění, že obchodník ve spojení není interním prodejním oddělením, ale spíše poskytuje různé typy služeb v rámci skupiny, v tomto případě služby související s vývozem. Skutečnost, že obchodník ve spojení poskytuje vývozní služby výměnou za provizi výhradně pro vyvážejícího výrobce, jakož i místo, kde se nachází, pouze ukazuje, že obchodník ve spojení v této fázi neposkytuje stejné služby jiným zákazníkům. To neznamená, že obchodník ve spojení je interním prodejním oddělením vyvážejícího výrobce.
- (89) Na základě výše uvedeného měla proto Komise v tomto případě za to, že obchodník ve spojení vykonává funkce obchodního zástupce zabývajícího se vývozní činností vyvážejícího výrobce, zejména kontroluje obdržené akreditivy, zařizuje a průběžně sleduje dokumenty týkající se celního odbavení a nákladky, připravuje potřebné vývozní doklady po nakládce a provádí postupy související s vývozem, jako je zajištění výběru nákladů na zboží. Obchodník ve spojení byl odměňován v podobě provize na základě uskutečněného prodeje. Jelikož byla taková odměna ovlivněna vztahem uvnitř skupiny a byl analogicky použit čl. 2 odst. 9 základního nařízení, bylo považováno za vhodné použít přiměřené ziskové rozpětí, aby se zabránilo jakýmkoli rušivým účinkům, které mohou vyplýnout z vnitřních ujednání mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení ⁽¹⁰⁾.
- (90) Závěrem je, že ze všech důvodů uvedených v 54. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a v 79. až 88. bodě odůvodnění bylo toto tvrzení zamítnuto.
- (91) Dva vyvážející výrobci zopakovali tvrzení, že Komise by měla vypočítávat dumping čtvrtletně.
- (92) Žadatel ve svých připomínkách, které předložil po poskytnutí prozatímních informací, vyjádřil nesouhlas s tvrzením vyvážejících výrobců a uvedl, že čtvrtletní výpočet dumpingu není v tomto případě opodstatněný, neboť existence menších výkyvů nákladů, jakož i inflace a znehodnocení turecké liry neodůvodňují použití čtvrtletního přístupu.
- (93) Komise dospěla k závěru, že jelikož obě společnosti nepředložily žádné nové důkazy na podporu svého tvrzení, které by změnily posouzení ze strany Komise, prozatímní zjištění uvedená v 64. až 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byla potvrzena a tvrzení bylo zamítnuto.
- (94) Po poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zopakoval žádost o čtvrtletní výpočet dumpingu. Společnost navíc porovnávala výkyvy v nákladech a průměrné míry inflace a devalvace turecké liry se zjištěným rozpětím cenového podbízení, aby prokázala údajný význam prvně jmenovaného. Společnost závěrem uvedla, že ačkoli Komise stanoví mechanismus indexace cen surovin při jakémkoli postupu uzavírání závazků, tyto výkyvy cen nebyly v tomto případě při výpočtu dumpingového rozpětí zohledněny.
- (95) Společnost neposkytla žádné nové informace na podporu svého tvrzení. Jak bylo uvedeno v 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise se domnívala, že na rozdíl od tvrzení vyvážejícího výrobce se kolísání čtvrtletních výrobních nákladů týkalo hlavně čtvrtletí období šetření, zatímco prodej výrobku, který je předmětem šetření, probíhal po celé období šetření a že celkové kolísání nákladů, míra inflace a devalvace turecké liry nebyly takového rozsahu, aby se odchýlily od ustálené praxe Komise pro výpočet dumpingového rozpětí na ročním základě. Nedošlo

⁽¹⁰⁾ V této souvislosti viz zprávu panelu WTO *European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia* (Evropská unie – antidumpingová opatření na dovoz určitých mastných alkoholů z Indonésie) (WT/DS442/R), 16. prosince 2016, bod 7.129.

ke srovnání, které vyvážející výrobce provádí mezi úrovněmi rozpětí cenového podbízení a rozdíly v nákladech, inflací a devalvací během období šetření, jelikož šlo o dvě zcela odlišná posouzení, která spolu přímo nesouvisují. Co se týče mechanismů indexace cen v závazcích, Komise konstatuje, že jsou nezbytné pro zachování přiměřené minimální dovozní ceny, aby se zabránilo zneužívání a obcházení, a tím se přiměřeně odstranil zjištěný dumping a újma. Zjištění dumpingu a újmy se týká zkoumání minulého období, a obě situace tedy nejsou srovnatelné.

- (96) Jeden vyvážející výrobce a dva vyvážející výrobci ve spojení zpochybnili prozatímní zamítnutí úpravy převodu měny, kterou požadovali z důvodu zajišťovacích smluv, jež souvisejí s jejich prodejem do Unie. Požadavek se týká směnného kurzu, který se má použít při přepočtu prodejní hodnoty v cizích měnách (v tomto případě euro) na měnu vyvážející země (turecká lira nebo TRY). Společnosti se odvolávaly na ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení, které stanoví, že „(...) je-li prodej deviz na termínovaných trzích přímo spojen s vývozním obchodem, použije se směnný kurs použitý při termínovaném prodeji“.
- (97) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tvrzení vyvážejících výrobců, že zajištění je interní proces, a společnosti nemohou argumentovat, že bez zajištění by prodejní cena byla vyšší, protože není zřejmé, že by zákazníci zaplatili vyšší cenu.
- (98) Komise poznamenala, že čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení se použije v situacích, kdy je pro srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny nezbytný přepočet měny. Je běžnou praxí provádět takové srovnání v měně dotčené země. V projednávané věci tedy Komise použila jako srovnávací měnu tureckou liru. Obě společnosti, které požádaly o úpravu přepočtu měny, zajišťovaly vývozní prodejní transakce, které byly denominovány v eurech. Měnové riziko vyplývající z těchto transakcí bylo ve všech případech zajištěno vůči americkému dolaru. Vzhledem k tomu, že srovnání bylo provedeno v tureckých lirách a všechny transakce v eurech byly převedeny přímo na turecké liry, stejně jako veškerý domácí prodej proběhl v tureckých lirách, aniž došlo k mezipřepočtu mezi eurem a USD, měla Komise za to, že přepočítací koeficient dohodnutý v zajišťovacích smlouvách není pro účely srovnání relevantní. Komise proto tvrzení těchto tří vyvážejících výrobců zamítla.
- (99) Po poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zopakovali svou žádost o úpravu měnového přepočtu prodejů do Unie, aby se zohlednily zajišťovací operace měnového rizika, které vyplývá z transakcí v eurech. Zopakovali argument, že bez ohledu na měnu použitou ke srovnání cen má zisk nebo ztráta, které vyplývají z přepočítacího kurzu v okamžiku zajištění, na srovnání cen významný dopad. Zejména poskytli teoretický příklad objednávky na domácí prodej s jednotkovou cenou v USD, která je dohodnuta určitého dne, a objednávky prodeje na vývoz se stejnou jednotkovou cenou v ekvivalentní částce v EUR, která byla sjednána téhož dne. Výpočet společností ukázal, že pokud jsou tyto prodejní objednávky doručeny ve stejný den a fakturovaná hodnota je převedena přímo z měny faktury na TRY, vedlo by toto srovnání k dumpingu, ačkoli cena dohodnutá v obou prodejních objednávkách byla v den prodejních objednávek stejná. Následně tvrdili, že úprava o zajištění by měla být provedena buď na základě čl. 2 odst. 10 písm. j), nebo čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení.
- (100) Komise toto tvrzení analyzovala, zejména teoretický příklad, který údajně prokazuje, že pro účely srovnání cen by měl být zohledněn směnný kurz ve smlouvách o zajištění. Komise uvedla, že ačkoli byl příklad matematicky správný, neodrážel skutečnou obchodní činnost společností ani výpočty dumpingového rozpětí. Tento příklad zejména naznačuje, že dumpingové rozpětí se vypočítává na základě srovnání dvou jednotlivých transakcí provedených současně, o což v tomto případě nejde, protože Komise srovnává průměrnou běžnou hodnotu a průměrnou vývozní cenu, které byly pro každý typ výrobku stanoveny během období šetření. Dále příklad předpokládal, že všechny prodejní objednávky uzavřené v určitý den jsou plněny v podobném termínu, což se ukázalo jako nesprávné. Jeden z vyvážejících výrobců ve skutečnosti předložil samostatné tvrzení, že lhůta mezi

dokončením výroby a vyzvednutím zboží zákazníkem je mnohem delší na domácím trhu než při prodeji na vývoz. Proto byl příklad poskytnutý společnostmi v dané situaci považován za nepřesný. Dále žádná ze společností neposkytla důkazy o tom, že jejich vývozní prodejní transakce v eurech byly původně sjednány na základě jejich ceny v USD. Naopak kupní smlouvy a/nebo objednávky, které se týkaly těchto vývozních prodejních transakcí, byly přímo denominovány v eurech, bez jakékoli zmínky o USD. Převod z EUR na TRY přes USD byl tedy považován za bezpředmětný. Následně Komise tuto požadovanou úpravu zamítla na základě čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení.

- (101) Ačkoli společnosti kromě toho tvrdily, že jsou schopny propojit vývozní transakce s jednotlivými zajišťovacími operacemi, mohly být a v mnoha případech byly po prodeji upraveny v závislosti na vývoji finančních výhledů a s cílem maximalizovat návratnost společností. Komise se proto nedomnívala, že by zajištění mohlo být přímo propojeno s dotýčným prodejem na vývoz a že by při zohlednění ceny forwardového prodeje hrozilo zkreslení skutečné vývozní ceny.
- (102) Komise dané tvrzení rovněž zamítla na základě čl. 2 odst. 10 písm. k), jelikož společnosti neposkytly žádné důkazy o tom, že by její zajišťovací činnosti vedly k tomu, že by zákazníci na domácím trhu soustavně platili různé ceny.
- (103) Dva vyvážející výrobci se vyslovili proti předběžnému zamítnutí některých úprav, které požadovali v souvislosti s domácím prodejem, přičemž jedna se týkala existence systému navracení cla a druhá nákladů na skladování. Jeden z nich rovněž zpochybnil platební podmínky, které Komise použila pro výpočet svých domácích úvěrových nákladů.
- (104) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tvrzením vyvážejících výrobců. Pokud jde o navracení cla, uvedl, že čistě teoretické náklady nelze pro úpravu použít, jelikož není možné prokázat jasnou souvislost mezi vyváženými výrobky a nezaplacenými cly za dovezené vstupy. Pokud jde o náklady na skladování, žadatel podpořil odmítnutí takové úpravy ze strany Komise, jelikož dotčená společnost neprokázala, že domácí ceny u výrobků, které ve skladu zůstávají delší dobu, jsou vyšší.
- (105) Jelikož společnosti nepředložily žádné nové důkazy o úpravě navracení cla, které by změnily prozatímní vyhodnocení ze strany Komise, byla potvrzena zjištění uvedená v 60. až 63. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a tvrzení bylo zamítnuto. Úprava účetních nákladů požadovaná jedním vyvážejícím výrobcem podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení souvisí se skutečností, že u některých jeho prodejů na domácím trhu vyzvedávali odběratelé zboží se zpožděním, a proto zůstalo ve skladu společnosti déle. Pokud jde o toto tvrzení, dospěla Komise k závěru, že musí být zamítnuto, protože společnost nebyla schopna spojit tyto údajné náklady s jednotlivými prodejními transakcemi nebo s konkrétními zákazníky a nemohla ani prokázat, že ceny na domácím trhu byly ovlivněny náklady na skladování. Pokud jde o platební podmínky použité při výpočtu domácích úvěrových nákladů, dotčená společnost neposkytla žádné nové důkazy, které by změnily prozatímní přístup Komise, tj. nahradit oznámené platební podmínky, u kterých bylo během křížové kontroly na dálku zjištěno, že jsou v rozporu s podmínkami dohodnutými v souvisejících kupních smlouvách, přesnějším souborem platebních podmínek, které společnost poskytuje a které byly křížově ověřeny během dálkové křížové kontroly. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (106) Po poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zopakoval tvrzení, že by měly být zohledněny úpravy provedené na základě nákladů na vrácení cla a nákladů na skladování zásob, pokud jde o jeho domácí prodej, a znovu zpochybnil platební podmínky, které Komise používá pro výpočet jeho domácích úvěrových nákladů.
- (107) Pokud jde o úpravu vrácení cla, zopakoval argument, že bez ohledu na to, zda bylo dovozní clo skutečně zapláceno či nikoli, má existence dovozního cla na vstupní materiál vliv na cenu, kterou si účtují tuzemští dodavatelé tohoto vstupního materiálu.

- (108) Pokud jde o úpravu o náklady na skladování zásob, společnost zopakovala argument, že úprava o tyto náklady je podobná úpravě o úvěrové náklady, neboť oba tyto náklady souvisejí se zpožděním platby. Dále tvrdila, že zamítnutí tohoto příspěvku na domácí prodej nebylo v souladu s přijetím vývozního příspěvku na náklady na zdržení při prodeji do Unie, a tvrdila, že v obou případech dochází ke zpoždění při dodání zboží, což vede k dodatečným nákladům.
- (109) Pokud jde o platební podmínky použité při výpočtu domácích úvěrových nákladů, společnost zopakovala, že Komise měla vypočítat úvěrové náklady na základě dohodnutých platebních podmínek, a nikoli na základě toho, kdy skutečně dochází k platbám, protože na stanovení ceny mohou mít dopad pouze dohodnuté platební podmínky.
- (110) V reakci na tyto připomínky, které se týkaly údajné úpravy o vrácení cla, a v návaznosti na předběžné úvahy Komise o tom, že teoretické náklady nelze při výpočtu zohlednit, se jevílo, že na rozdíl od tvrzení společnosti nezohledňovaly prodejní ceny na domácím trhu, které účtoval vyvážející výrobce, výši požadovaného vrácení cla, což by jinak vedlo ke ztrátovému prodeji. Tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (111) Pokud jde o úpravu nákladů na skladování zásob, Komise konstatovala, že i když dodatečné náklady na skladování zboží, které si zákazníci vyzvednou pozdě, jsou již zahrnuty do celkových nákladů na prodej, nelze umožnit úpravu, která je požadována za účelem pokrytí výsledné odložené platby, kterou společnost srovnávala s úpravou o úvěrové náklady, protože společnost při uzavření kupní smlouvy nezohlednila možné pozdní vyzvednutí ani jej nemohla spojit s určitým zákazníkem nebo konkrétní transakcí, což potvrzuje, že požadovaná úprava nebyla v prodejní ceně zohledněna. Na rozdíl od nákladů na zdržení, které společnost přiřadila pouze těm vývozním transakcím, u nichž bylo skutečně zaplacené zdržení, nebyla společnost schopna prokázat žádnou souvislost mezi uváděnými náklady na skladování zásob a skutečnými údajně ovlivněnými transakcemi. Tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (112) Pokud jde o platební podmínky používané pro výpočet domácích úvěrových nákladů, Komise měla za to, že skutečné platební podmínky poskytnuté společnostmi jsou přesnější, jelikož platební podmínky, které byly vykázány jako podmínky dohodnuté v objednávkách prodeje, byly shledány v rozporu s platebními podmínkami skutečně dohodnutými v souvisejících objednávkách prodeje u vzorku transakcí. Tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (113) Jedna skupina vyvážejících výrobců nesouhlasila s prozatímním zamítnutím žádosti o úpravu vyúčtování domácího prodeje podle čl. 2 odst. 10 písm. c) základního nařízení s cílem zohlednit slevy, které byly údajně poskytnuty po vystavení faktur.
- (114) V průběhu šetření, včetně případů, kdy o něj bylo požádáno během dálkové křížové kontroly, společnost vysvětlila, že není schopna určit spojitost mezi úpravou vyúčtování, které je zaznamenáno v jejím účetnictví, a jednotlivými transakcemi. Například nemohla určit dobropisy nebo výzvy k úhradě, které se týkají konkrétních faktur, jejichž hodnota měla být opravena úpravou vyúčtování. Komise proto dospěla k závěru, že požadovaná úprava nebyla dostatečně odůvodněna, a potvrdila zamítnutí tohoto tvrzení.
- (115) Dva vyvážející výrobci ve spojení zpochybnili prozatímní výpočet úvěrových nákladů na prodej do Unie. Společnosti konkrétně tvrdily, že použití stejné úrokové sazby pro EUR a USD od turecké centrální banky pro všechny vyvážející výrobce zařazené do vzorku bylo ze strany Komise nesprávné, a to z toho důvodu, že neodráželo skutečnost, že úrokové sazby úvěrů závisely na konkrétních charakteristikách a finanční situaci společností. Tvrdily, že namísto toho měly být použity skutečné úrokové sazby, které platí pro úvěry společností.
- (116) Ve svých připomínkách, které žadatel předložil po poskytnutí prozatímních informací, vyjádřil nesouhlas s tvrzením vyvážejících výrobců a uvedl, že prozatímní rozhodnutí Komise uplatňovat stejné úrokové sazby od turecké centrální banky je transparentní a objektivní a mělo by být zachováno.
- (117) Komise toto tvrzení přezkoumala a dospěla k závěru, že u úvěrů, které jeden z vývozních výrobců ve spojení získal za tržní cenu od nezávislých bank, bylo použito smluvní úrokové sazby USD pro účely výpočtu úvěrových nákladů, jež výrobce ve skutečnosti zaplatil za krátkodobé úvěry, skutečně odůvodněné. Změna byla proto provedena v konečném výpočtu. U úvěru získaného od banky spojené s výrobcem však Komise dospěla k závěru, že použití průměrné úrokové sazby v EUR, kterou poskytla turecká centrální banka, bylo oprávněné, neboť smluvní sazba

neodrážela tržní podmínky. Druhý vyvážející výrobce ve skupině neměl v období šetření žádné nesplacené úvěry, a proto nebyla k dispozici žádná úroková sazba konkrétně stanovená pro danou společnost, jež by mohla být použita jako náhradní hodnota pro výpočet úpravy úvěrových nákladů. Proto bylo odůvodněné použít průměrné úrokové sazby, které poskytla turecká centrální banka.

- (118) Po poskytnutí konečných informací dva vyvážející výrobci ve spojení tvrdili, že Komise měla u obou výrobců ve skupině použít stejnou úrokovou sazbu pro USD, jelikož jejich podmínky financování byly stejné. Jeden vyvážející výrobce konkrétně poskytl dodatečné informace, které prokazovaly, že jeden z úvěrů, které vykázal vyvážející výrobce ve spojení, byl příslušným vyvážejícím výrobcem skutečně využit.
- (119) Komise toto tvrzení posoudila a zjistila, že podmínky financování pro dotčeného vyvážejícího výrobce nebyly stejné jako u druhé společnosti ve skupině, což dokládá skutečnost, že úroková sazba použitá pro úvěr dotčeného vyvážejícího výrobce byla vyšší než průměrná úroková sazba ostatních úvěrů, přičemž tato sazba ještě nezahrnovala přírůžku účtovanou za služby ústředí, jak vysvětlily společnosti během dálkové křížové kontroly a zopakovaly ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací. Vzhledem k těmto skutečnostem Komise toto tvrzení zamítla.
- (120) Kromě toho jeden vyvážející výrobce tvrdil, že Komise měla použít úrokové sazby úvěrů společnosti, jelikož Komise tento přístup akceptovala u jiného vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku.
- (121) Komise měla za to, že se oba případy liší. Druhý vyvážející výrobce poskytl informace o vlastních úvěrech ve své původní odpovědi na dotazník, zatímco dotčená společnost žádné informace o existenci krátkodobých úvěrů nezveřejnila. Namísto toho tato společnost navrhla použít pro stanovení úvěrových nákladů mezibankovní úrokové sazby. Komise byla toho názoru, že tato společnost nebude schopna získat úvěr s mezibankovními úrokovými sazbami, a nahradila proto tyto úrokové sazby průměrnou úrokovou sazbou pro krátkodobé komerční úvěry, kterou zveřejnila turecká centrální banka.
- (122) Kromě toho Komise posoudila nové informace, které poskytl dotčený vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke zpřístupnění prozatímních informací a doplnil je do svých připomínek ke zpřístupnění konečných informací. Komise byla toho názoru, že s ohledem na protichůdné informace, jež byly uvedeny v původní odpovědi na dotazník a v pozdější fázi šetření, nelze považovat za nepřiměřené prozatímní rozhodnutí Komise, že pro stanovení úvěrových nákladů použije úrokové sazby, které zveřejnila turecká centrální banka. Komise proto toto tvrzení zamítla.
- (123) Dva vyvážející výrobci ve spojení tvrdili, že v případě údajů o nákladech a o prodeji existuje nesoulad ve směnných kurzech. Pokud jde o jejich údaje o prodeji, byl použit průměrný měsíční přepočtení měny, přičemž pro údaje o jejich nákladech byl použit průměrný roční přepočtení měny.
- (124) Ve svých připomínkách, které žadatel předložil po poskytnutí prozatímních informací, vyjádřil nesouhlas s tvrzením vyvážejících výrobců a podpořil prozatímní přístup Komise k použitým přepočítacím kurzům. Podle jeho názoru by náklady (které jsou stanoveny v účetnictví společnosti pro delší časové období) měly být vypočítány na ročním základě a přepočteny pomocí průměrného směnného kurzu za období šetření, zatímco příjmy související s prodejem by měly být přepočteny v okamžiku, kdy je příjem vytvořen, a to za použití měsíčních, nebo dokonce denních směnných kurzů.
- (125) Komise toto tvrzení analyzovala a shledala je opodstatněným. Proto bylo toto tvrzení přijato a v konečném výpočtu byly pro přepočtení údajů jak o nákladech, tak i o prodeji společností použity průměrné měsíční směnné kurzy.
- (126) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobci tvrdili, že jelikož všechny údaje, které jsou relevantní pro výpočet dumpingu, uvedli v USD, nebylo podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení pro účely srovnání cen nutné převádět je z USD na TRY. Společnosti poté odkázaly na čl. 2 odst. 5 základního nařízení, který stanoví, že „náklady se obvykle vypočtou na základě záznamů vedených stranou, která je předmětem šetření“, zatímco při přepočtu z USD na TRY se částky na výrobní náklady, které použila Komise při výpočtu jejich běžných hodnot, lišily od částek vykázaných v jejich účetních záznamech.

- (127) Komise uvedla, že vyvážející výrobci prováděli transakce v USD, EUR a TRY. Proto byly k vyjádření hodnot v jedné měně nezbytné měnové přepočty, které by umožnily srovnání. Komise dále nezpochybnila skutečnost, že společnosti přepočítaly všechny hodnoty na USD, jelikož USD účetní měnou těchto společností. Komise nicméně považovala za vhodné použít pro srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny měnu dotčené země. Vzhledem k tomu, že společnosti vykázaly výrobní náklady v USD, Komise shledala, a to i na základě připomínek společností k poskytnutí prozatímních informací, že je odůvodněné převést údaje na TRY za použití měsíčních přepočítacích kurzů. Vzhledem k tomu, že společnosti neposkytly úplný soubor informací o výrobních nákladech v TRY, nemohly být zohledněny rozdíly oproti hodnotám v TRY jako doplňkové měny použité v jejich účetních záznamech. Komise proto toto tvrzení zamítla.
- (128) Po poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce tvrdil, že Komise neměla při výpočtu ceny jeho prodeje do Unie odečíst určité úpravy, tj. poplatek vývoznímu sdružení a odpočet paušální částky pro vývoz.
- (129) Komise uvedla, že vyvážející výrobce toto tvrzení rovněž uvedl ve svých připomínkách k poskytnutí prozatímních informací a tyto úpravy byly projednány na slyšení, které bylo uspořádáno po poskytnutí prozatímních informací.
- (130) Během slyšení společnost potvrdila, že za členství ve sdružení ÇİB byl zaplacen poplatek za vývozní sdružení. Společnost dále vysvětlila, že poplatek byl placen jako procentní podíl hodnoty každé vývozní transakce. Komise se proto domnívala, že poplatek za vývozní sdružení představoval náklady, které společnost vynaložila pouze v souvislosti se svými vývozními transakcemi, přičemž jeho výše závisela na úrovni vývozu společnosti. Kromě toho by hodnota příspěvku mohla být stanovena jednotlivě pro každou vývozní transakci na základě její hodnoty.
- (131) Pokud jde o odpočet paušální částky pro vývoz, společnost tvrdila, že není patřičné odečítat její hodnotu od vývozní ceny, jelikož se týká pouze daňového zvýhodnění, a nikoli skutečných nákladů společnosti. Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací odkázala společnost na turecké právní předpisy ⁽¹¹⁾, které umožňují kterémukoli vývozci odečíst 0,5 % svých příjmů z prodeje na vývoz tak, aby se zohlednily výdaje, jež vznikly, avšak nemohly být jinak zaúčtovány kvůli chybějící řádné dokumentaci. Komise se proto domnívala, že odpočet paušální částky pro vývoz představuje skutečně vzniklý výdaj, pokud jde o vývozní prodejní transakce společnosti, k nimž společnost neměla řádnou dokumentaci a které nemohly být zaúčtovány na žádném jiném účtu nákladů. Komise navíc mohla individuálně určit hodnotu odpočtu pro každou transakci.
- (132) Komise proto žádost týkající se odpočtu poplatku vývoznímu sdružení a odpočtu paušální částky pro vývoz zamítla.

3.5. Dumpingová rozpětí

- (133) Jak je podrobně uvedeno ve 28. až 132. bodě odůvodnění výše, Komise vzala v úvahu připomínky zúčastněných stran, které byly předloženy po poskytnutí prozatímních informací, a odpovídajícím způsobem přepočítala dumpingová rozpětí.
- (134) Konečná dumpingová rozpětí, jež jsou vyjádřena jako procentní podíl z ceny, včetně nákladů, pojištění a přepravného (CIF) s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou následující:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalrı T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %

⁽¹¹⁾ Článek 40 zákona o dani z příjmu č. 193 ze dne 6. ledna 1961, ve znění zákona č. 4108 z června 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağır Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Všechny ostatní společnosti	7,3 %

- (135) Výpočty individuálních dumpingových rozpětí, včetně oprav a úprav provedených na základě připomínek zúčastněných stran, které byly předloženy po poskytnutí prozatímních a konečných informací, byly zpřístupněny vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku.

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

- (136) Během období šetření vyrábělo v EU-27 obdobný výrobek 21 známých výrobců, kteří patřili do 14 skupin. Tito výrobci představují „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.
- (137) Pro EU-27 byla celková výroba v Unii během období šetření stanovena v rozmezí 71 až 74,5 milionu tun, včetně výroby pro závislý trh.
- (138) Tři výrobci v Unii vybraní do vzorku představovali 34 % až 38 % celkové výroby obdobného výrobku Unie v EU-27. Tito výrobci představovali 40 % až 44 % objemu prodeje výrobců v Unii, kteří se přihlásili v souvislosti s analýzou hodnocení stavu před zahájením šetření.

4.2. Určení příslušného trhu Unie

- (139) Turecká vláda měla za to, že Komise dostatečně nevysvětlila, proč je nutné zkoumat údaje o volném trhu a o vlastní spotřebě samostatně. Podle názoru turecké vlády byla vysvětlení předložená Komisí v rozporu s týmem odborníků v Maroku – ocel válcovaná za tepla (Turecko) a odvolacím orgánem v USA – ocel válcovaná za tepla, podle nichž by orgány provádějící šetření měly v zásadě stejným způsobem přezkoumat všechny části výrobního odvětví, jakož i výrobní odvětví jako celek, nebo poskytnout uspokojivé vysvětlení, proč nikoliv.
- (140) Aby si Komise vytvořila co nejúplnější představu o výrobním odvětví Unie, obstarala si údaje o celé výrobě dotčeného výrobku a určila, zda je výroba určena k využití pro vlastní spotřebu nebo pro volný trh. Pokud jde o ukazatele újmy uvedené v 82. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise odděleně analyzovala údaje, které se týkají volného a závislého trhu, a provedla tam, kde je to možné a odůvodněné, srovnávací analýzu. Pokud jde o hospodářské ukazatele uvedené v 83. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise mohla provést smysluplné posouzení pouze odkazem na celkovou činnost výrobního odvětví Unie. Komise proto dospěla k závěru, že její analýza je v souladu s judikaturou soudů Unie a WTO ⁽¹²⁾.
- (141) Po poskytnutí konečných informací trvala turecká vláda na tom, že Komise jednala v rozporu s judikaturou WTO, protože i) neanalyzovala odděleně údaje o prodejních cenách, výrobních nákladech, růstu, objemu vývozu a cenách, ziskovosti, návratnosti investic a peněžních tocích, ii) ani neposkytla žádné vysvětlení, proč zkoumala pouze údaje o volném trhu namísto toho, aby provedla samostatný a srovnatelný přezkum. Komise nesouhlasila, jelikož kromě toho, co je vysvětleno v bodě odůvodnění výše, umožnily odpovědi na dotazník, které předložili výrobci v Unii zařazení do vzorku, i analýzu prodejních cen, objemu prodeje a ziskovosti na volném trhu ve srovnání s jinými trhy. Skutečnost, že tabulka 10 ukazuje prodejní ceny na volném trhu, neznamená, že prodejní ceny na závislém trhu nebyly zkoumány.

⁽¹²⁾ SDEU, věc C-315/90, Gimelec v. Komise, EU:C:1991:447, body 21 až 29; zpráva odvolacího orgánu WTO ze dne 24. července 2001, Spojené státy – antidumpingová opatření uložená na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska, WT/DS184/AB/R, body 181 až 215.

- (142) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 78. až 83. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. Spotřeba v Unii

4.3.1. Spotřeba na volném trhu v rámci Unie

- (143) V EU-27 se spotřeba v Unii na volném trhu v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 1

Spotřeba na volném trhu Unie (v tunách)

	2016	2017	2018	Období šetření
Spotřeba Unie na volném trhu	33–34 milionů	32–33 milionů	34–35 milionů	33–34 milionů
<i>Index</i>	100	96	102	99

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

- (144) Mezi lety 2016 a 2018 se spotřeba na volném trhu zvýšila o 2 %, ale následně poklesla. Celková spotřeba na volném trhu se během posuzovaného období snížila o 1 %.

4.3.2. Vlastní spotřeba na trhu Unie

- (145) V EU-27 se vlastní spotřeba v Unii během posuzovaného období vyvíjela takto:

Tabulka 2

Vlastní spotřeba na trhu Unie (v tunách)

	2016	2017	2018	Období šetření
Vlastní spotřeba Unie	42,5–45,5 milionu	44–47 milionů	43,5–46,5 milionu	39,5–42,5 milionu
<i>Index</i>	100	103	102	93

Zdroj: Eurofer a výrobci v Unii zařazení do vzorku

- (146) Spotřeba na závislém trhu v první části období šetření mírně vzrostla, poté se snížila. Celková vlastní spotřeba se během posuzovaného období snížila o 7 procentních bodů.

4.3.3. Celková spotřeba

- (147) V EU-27 se celková spotřeba – součet spotřeby na závislém a volném trhu – během posuzovaného období vyvíjela takto:

Tabulka 3

Celková spotřeba (na volném i závislém trhu) (v tunách)

	2016	2017	2018	Období šetření
Celková spotřeba Unie	78–81 milionů	78–81 milionů	80–83 milionů	74–77 milionů
<i>Index</i>	100	100	102	95

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

- (148) Z výše uvedené tabulky vyplývá, že celková spotřeba v roce 2018 mírně vzrostla, ale ve srovnání s rokem 2016 celkově klesla o 5 %. Vlastní spotřeba představovala 59 % celkové spotřeby v období šetření.

4.4. Dovoz z Turecka

4.4.1. Objem dovozu z Turecka a jeho podíl na trhu

(149) Dovoz z Turecka do EU-27 se vyvíjel takto:

Tabulka 4

Objem dovozu a jeho podíl na trhu

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem dovozu z Turecka (v tunách)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
<i>Index</i>	100	186	297	296
Podíl na volném trhu	2,8–3,1 %	5,3–5,6 %	7,8–8,1 %	8,2–8,5 %
<i>Index</i>	100	190–220	270–300	270–300

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

(150) Dovoz z Turecka se v posuzovaném období zvýšil o 196 % a jeho podíl na volném trhu se téměř ztrojnásobil.

(151) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že dovoz z Turecka nezískal tržní podíl výrobního odvětví Unie, ale pouze určitý podíl od třetích zemí, což nemohlo mít žádný dopad na výrobce v Unii.

(152) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda doplnila, že analýza objemu dovozu z Turecka, kterou provedla Komise, byla analýzou stavu z počátku a konce daného období, a vyzvala Komisi, aby raději analyzovala vývoj na základě čtvrtletních údajů z let 2019 a 2020 a pokles dovozu po období šetření. Komise uvedla, že přístup turecké vlády nemůže zpochybnit skutečnost, že dovoz z Turecka mezi lety 2016 a 2018 meziročně vzrostl o 196 % během posuzovaného období a že se jeho podíl na volném trhu téměř ztrojnásobil.

(153) Vzhledem k povaze těchto připomínek se jimi zabývá oddíl 5 níže.

4.4.2. Ceny výrobků dovážených z Turecka a cenové podbízení

(154) Ceny dovozu stanovila Komise na základě údajů Eurostatu. Vážená průměrná cena dovozu z Turecka do EU-27 se vyvíjela takto:

Tabulka 5

Dovozní ceny (v EUR za tunu)

	2016	2017	2018	Období šetření
Turecko	363	490	538	492
<i>Index</i>	100	135	148	136

Zdroj: Eurostat

- (155) Průměrné ceny dovozu z Turecka se během období šetření zvýšily z 363 EUR za tunu v roce 2016 na 492 EUR za tunu, což je zvýšení o 36 %. Rozdíl mezi průměrnými cenami dumpingového dovozu a průměrnými prodejními cenami výrobního odvětví Unie během období šetření byl významný (7,8 %), jak je uvedeno v tabulce 10.
- (156) Po poskytnutí prozatímních informací se turecká vláda domnívala, že ceny tureckého dovozu nemohly výrobcům v Unii způsobit újmu. Vzhledem k povaze těchto připomínek se jimi zabývá oddíl 5 níže.
- (157) Výpočty rozpětí cenového podbízení byly revidovány tak, aby odrážely situaci v EU-27, přičemž Komise zjistila, že dumpingový dovoz vyvážejících výrobců zařazených do vzorku vykazoval vážené průměrné rozpětí cenového podbízení mezi 1,2 % a 2 %. Vzhledem k tomu, že trh s plochou za tepla válcovanou ocelí je velmi citlivý na ceny a hospodářská soutěž je z velké části založena na ceně, považovala Komise tato rozpětí cenového podbízení za významná.
- (158) Po poskytnutí konečných informací svaz Eurofer zdůraznil, že vzhledem k povaze trhu a existenci výrazné cenové konkurence může být významná i poměrně nízká úroveň cenového podbízení. Turecká vláda však uvedla, že vyhodnocení rozpětí cenového podbízení jako významného bylo pouhou domněnkou, jelikož nedošlo k řádnému vyhodnocení či stanovení kritérií, která by určila, jaké rozpětí by mělo být považováno za významné. Komise toto tvrzení zamítla jako neopodstatněné. Vývoj na trhu a změna zdrojů dovozu v tabulce 14 potvrzují důležitost ceny na trhu s plochou za tepla válcovanou ocelí. Kromě toho, jak připustila samotná turecká vláda, i malý cenový rozdíl způsobil zvýšení podílu tureckého dovozu na trhu ⁽¹³⁾.
- (159) Po poskytnutí konečných informací tvrdily skupiny Erdemir a Colakoglu, že zjištěním cenového podbízení ve výši 66,1 % (skupina Colakoglu) nebo 69,5 % (skupina Erdemir) prodeje výrobce v Unii zařazeného do vzorku, Komise nezjistila cenové podbízení u výrobku jako celku, čímž porušila čl. 3 odst. 3 základního nařízení. Podle jejich názoru nelze vyloučit, že zjištěná rozpětí cenového podbízení by byla odlišná, pokud by Komise zkoumala cenový účinek na základě veškerého prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku. Komise toto tvrzení zamítla jako neopodstatněné, jelikož základní nařízení nevyžaduje, aby zjištění cenového podbízení vycházelo z celkového prodeje výrobce v Unii zařazeného do vzorku. Analýza cen spíše spočívá ve srovnání modelů vyvážených do Unie a obdobného výrobku a je ze své podstaty srovnáním vývozního prodeje vyvážejících výrobců s prodejem výrobního odvětví Unie, jelikož ne všechny modely, které v Unii prodávají (tři) výrobci zařazení do vzorku, jsou také každým jednotlivým vyvážejícím výrobcem do Unie vyváženy. V každém případě Komise připomněla, že rozdíl mezi průměrnými cenami dumpingového dovozu a průměrnými prodejními cenami výrobního odvětví Unie během období šetření byl významný (7,8 %), jak je uvedeno v tabulce 10.

4.5. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

4.5.1. Obecné poznámky

- (160) Komise připomíná, že v počáteční fázi požádal žadatel Komisi, aby zahájila analýzu trendů újmy od roku 2017, a to z toho důvodu, že rok 2016 (první rok posuzovaného období v tomto šetření) byl „nereprezentativním rokem“, neboť bylo zjištěno, že výrobní odvětví Unie utrpělo újmu v důsledku dumpingového a subvencovaného dovozu z několika zdrojů. Komise uznala, že vývoj ukazatelů újmy počínaje rokem 2016 byl ovlivněn skutečností, že situace výrobního odvětví Unie byla v roce 2016 stále ovlivněna dumpingovým a subvencovaným dovozem, zatímco v roce 2017 výrobní odvětví Unie zjevně vykazovalo známky zlepšení poté, co byla uložena konečná antidumpingová a vyrovnávací opatření proti tomuto dovozu. Komise se však rozhodla předložit údaje v souladu se svou běžnou praxí, která má kromě období šetření vzít v úvahu také tři kalendářní roky předcházející období šetření. Komise proto do posuzovaného období zahrнула i rok 2016.

⁽¹³⁾ Poslední odstavec na straně 14 dokumentu t21.000916 spisu, který nemá důvěrnou povahu (předloženého tureckou vládou).

- (161) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení ČIB tvrdilo, že některé aspekty analýzy újmy zřejmě vylučují údaje z roku 2016, což zkresluje posouzení újmy, které Komise provádí. Po poskytnutí konečných informací strana vysvětlila, že rozporovala, že od roku 2016 nedocházelo k posouzení některých ukazatelů, zejména těch, které vykazovaly po roce 2016 pozitivní trend (např. objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu a podíl na trhu), což je třeba vnímat jako důkaz neexistence podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda ve stejném duchu tvrdila, že zkoumání údajné újmy způsobené domácím výrobnímu odvětví by mělo vycházet z období 2016–2019, což se dle jejího tvrzení u všech ukazatelů újmy nestalo. Turecká vláda se zejména domnívala, že v nedávné minulosti nebylo možné spojit zlepšení nebo zhoršení situace výrobního odvětví s existencí nebo neexistencí opatření na ochranu obchodu. Turecká vláda kritizovala 104. bod odůvodnění *in fine* prozatímního nařízení, protože podle jejího názoru skutečnost, že konečná antidumpingová opatření a vyrovnávací cla vůči Číně byla zveřejněna v dubnu a červnu 2017 ⁽¹⁴⁾ a že konečná antidumpingová opatření vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině byla uložena v říjnu 2017 ⁽¹⁵⁾, znamenala, že všechny škodlivé účinky dumpingového dovozu z těchto zemí v roce 2017 stále existovaly. Na podporu tohoto tvrzení turecká vláda zdůraznila, že v roce 2017 dovoz z těchto pěti zemí stále představoval 26 % dovozu ploché za tepla válcované oceli.
- (162) V případě tvrzení, která se týkají zahrnutí či nezahrnutí roku 2016, pokud jde o některé ukazatele újmy, Komise objasnila, že příslušné tabulky, oddíl 1.8 a další zjištění v prozatímním nařízení se týkají období 2016–2019, jak je uvedeno v nařízení. Komentáře v tabulkách, které se vztahují k posuzovanému období, vyhodnocují trendy počínaje rokem 2016 bez ohledu na to, zda jsou pozitivní či negativní. To platí i tehdy, když Komise jako v tomto případě vyhodnotila a posoudila události, k nimž došlo v určitém časovém rámci během posuzovaného období, včetně opatření na ochranu obchodu.
- (163) Pokud jde o antidumpingová opatření vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině, šetření se týkalo období od 1. července 2015 do 30. června 2016. Pokud jde o antidumpingová a vyrovnávací opatření vůči Číně, šetření dumpingu, subvencování a újmy se týkalo období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015. Připomínky turecké vlády, že v roce 2017 na těchto pět zemí stále připadalo 26 % dovozu dotčeného výrobku, a že tudíž výrobnímu odvětví Unie stále způsobovaly újmu, jsou zavádějící. Jak ukazuje tabulka 14 v prozatímním nařízení, objem dovozu z pěti dotčených zemí klesl v letech 2016 až 2017 o 68 % (tj. z 5 724 303 tun na 1 810 518 tun) a jejich společný podíl na trhu klesl z 16,1 % na 5,2 %. Tyto trendy jsou potvrzeny pro EU-27. Tabulka 14 tohoto nařízení ukazuje, že objem dovozu z pěti dotčených zemí se v letech 2016 až 2019 významně snížil (tj. z 5 611 020 tun na 1 565 303 tun), podobně jako jejich společný podíl na trhu (tj. z 16–17 % na 4–5 %). Komise proto považovala za nepodložené tvrzení, že předchozí šetření odhalila, že všechny škodlivé účinky dumpingového dovozu z Číny, Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny existovaly ještě i v roce 2017.
- (164) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda poukázala na své připomínky, které se týkají načasování konečných antidumpingových opatření a vyrovnávacích cel vůči Číně a konečných antidumpingových opatření vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině. Tvrdila, že pokles dovozu z těchto zemí nemění nic na skutečnosti, že tento dovoz stále představuje významnou část dovozu do EU-27 a v roce 2017 působil újmu. Podle názoru turecké vlády se Komise snažila vyhnout zkoumání těchto škodlivých účinků tím, že vycházela z údajů, které vykazují absolutní snížení. Komise považovala toto tvrzení za neopodstatněné. Období šetření v případě předchozích šetření neprokázala dumping působící újmu v roce 2017, kdy se, jak již bylo zmíněno, podíly na trhu v případě dotčených zemí prudce snížily. Kromě toho oddíl 5.2.1 tohoto nařízení obsahuje analýzu vývoje na trhu a tržních podílů různých zdrojů dovozu.

⁽¹⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649 ze dne 5. dubna 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 92, 6.4.2017, s. 68); prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/969 ze dne 8. června 2017, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 146, 9.6.2017, s. 17).

⁽¹⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1795 ze dne 5. října 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska (Úř. věst. L 258, 6.10.2017, s. 24).

4.5.2. Makroekonomické ukazatele

4.5.2.1. Výroba, výrobní kapacita a její využití

(165) Celková výroba v Unii, výrobní kapacita a využití kapacity se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 6

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem výroby (v tunách)	74–77,5 milionu	77–80,5 milionu	76–79,5 milionu	71–74,5 milionu
<i>Index</i>	100	104	102	96
Výrobní kapacita (v tunách)	88–93 milionů	89–94,5 milionu	90–95,5 milionu	91–96 milionů
<i>Index</i>	100	102	103	104
Využití kapacity	84 %	86 %	84 %	78 %
<i>Index</i>	100	102	99	93

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

- (166) Během posuzovaného období se objem výroby výrobního odvětví Unie snížil o 4 %, zatímco výrobní kapacita vzrostla o 4 %. Následně využití kapacity pokleslo o 7 %, z 84 % v roce 2016 na 78 % v období šetření.
- (167) Po poskytnutí prozatímních informací byla turecká vláda toho názoru, že skutečnost, že výrobní odvětví Unie od roku 2016 každoročně zvyšovalo svou kapacitu, prokazuje, že bylo v dobrém stavu. Komise nesouhlasila a poznamenala, že jak je uvedeno ve 107. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, zvýšení kapacity mezi léty 2016 a 2017 odráží zlepšení podmínek na trhu Unie po uložení konečných antidumpingových a vyrovnávacích opatření proti dovozu z pěti zemí a že zvýšení kapacity od roku 2017 bylo spíše výsledkem vyšší efektivity a odstranění překážek.
- (168) Turecká vláda kritizovala neprovedení samostatné analýzy závislého a volného trhu podle tohoto odstavce, když by neexistence této analýzy neumožnila určit původ celkového poklesu výroby. Komise měla za to, že rozdělení tabulky 6 mezi závislý a volný trh by postrádalo smysl. Výrobci v Unii skutečně používají stejné výrobní zařízení a linky pro výrobu výrobku, který je předmětem šetření, bez ohledu na to, zda je určen pro vlastní spotřebu, či nikoli. Další podrobnosti týkající se objemu závislého trhu jsou však uvedeny v tabulce 8.

4.5.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

- (169) Objem prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podíl na volném trhu v EU-27 se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Objem prodeje na volném trhu a podíl na trhu

	2016	2017	2018	Období šetření
Prodej výrobního odvětví Unie v EU (v tunách)	24–27 milionů	24–27,5 milionu	25–28,4 milionu	24,5–27,5 milionu
<i>Index</i>	100	101	103	103

Podíl na trhu (%)	75–76	79–80	76–77	78–79
<i>Index</i>	100	105	102	104

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

- (170) Objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu se během posuzovaného období zvýšil o 3 % a jeho podíl na trhu o 4 %.
- (171) V EU-27 se vyvíjel objem prodeje výrobního odvětví Unie pro vlastní spotřebu a jeho podíl na trhu v Unii v průběhu posuzovaného období takto:

Tabulka 8

Objem pro vlastní spotřebu a podíl na trhu

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem závislého trhu Unie (v tunách)	42,5–45,5 milionu	44–47 milionů	43,5–46,5 milionu	39,5–42,5 milionu
<i>Index</i>	100	103	102	93
Celková výroba výrobního odvětví Unie (v tunách)	73–76 milionů	76–79 milionů	75–78 milionů	70–73 milionů
<i>Index</i>	100	104	102	96
Podíl závislého trhu na celkové výrobě v Unii (%)	61	61	61	59
<i>Index</i>	100	99	99	96

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

- (172) Závislý trh výrobního odvětví Unie (kam patřila plochá za tepla válcovaná ocel určená pro výrobní odvětví Unie za účelem následného použití) se v Unii během posuzovaného období snížil o 7 %, tedy přibližně o 3 miliony tun. Podíl výrobního odvětví Unie na závislém trhu (vyjádřený jako procentní podíl celkové výroby v Unii) se snížil z 61 % v roce 2016 na 59 % v období šetření.
- (173) Po poskytnutí prozatímních informací kritizovala turecká vláda skutečnost, že Komise ve 109. bodě odůvodnění prozatímního nařízení vysvětlila zvýšení podílu výrobního odvětví Unie na volném trhu mezi roky 2018 a 2019 tím, že v důsledku snížení investic došlo k přesunu významného objemu prodeje ze závislého trhu na volný trh. Domnívala se, že toto vysvětlení svědčí o neobjektivním přístupu Komise při rozlišování mezi těmito trhy způsobem „jak to považuje za vhodné“. Turecká vláda své tvrzení po poskytnutí konečných informací zopakovala a zpochybnila objektivitu způsobu, jakým byl určen vývoj podílu výrobního odvětví Unie na trhu. Komise odmítla tvrzení o neobjektivním přístupu. Komise považuje za legitimní a skutečně nezbytné, aby v případě odprodeje překvalifikovala výrobu pro vlastní spotřebu na výrobu pro volný trh. I když, jak uvádí turecká vláda, podíl výrobců v Unii na volném trhu během posuzovaného období vzrostl, Komise uvedla, že tento nárůst byl podstatně nižší než nárůst podílu tureckého dovozu na trhu ve stejném období. V souvislosti s poměrně stabilní spotřebou v Unii zaplnil turecký dovoz mezeru, kterou od roku 2017 zanechaly některé jiné třetí země, na něž se vztahovala obchodní antidumpingová a/nebo vyrovnávací cla.

- (174) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že neexistuje žádná analýza týkající se objemu výroby výrobních linek, které byly prodány, jak je vysvětleno ve 111. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Sdružení ÇİB uvedlo, že k tomuto prodeji došlo ze strategických a obchodních důvodů. Komise uvedla, že prodej se týkal změny vlastnictví mezi výrobcí v Unii, která nemá žádný dopad na tabulku 6. Komise nezjistila žádnou souvislost mezi uvedeným prodejem a tureckým dovozem.
- (175) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení ÇİB uvedlo, že klíčové ukazatele újm, jako je objem prodeje a podíl na volném trhu, ukazují, že výrobní odvětví Unie si nevede špatně. Komise toto tvrzení považovala za nepodložené, protože 109. a 150. bod odůvodnění prozatímního nařízení již vysvětlily, že podíl výrobního odvětví Unie na trhu vzrostl v důsledku snížení investic, což vedlo k tomu, že významný počet transakcí, které by byly dříve považovány za transakce pro vlastní spotřebu, se stal transakcemi na volném trhu. Zjištění újm je rovněž založeno na vyhodnocení všech příslušných ekonomických činitelů a ukazatelů, jež ovlivňují stav výrobního odvětví posuzovaného společně, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 5 základního nařízení.
- (176) Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB uvedlo, že připomínky Komise uvedené v tomto oddíle nevysvětlují, proč výrobní odvětví Unie rostlo ani proč zvýšení objemu prodeje na trhu a podílu na trhu nejsou v tomto konkrétním případě důležité. Vzhledem k jejich povaze se těmito připomínkami zabývá 217. bod odůvodnění níže.

4.5.2.3. Růst

- (177) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že 112. bod odůvodnění prozatímního nařízení sestával z nepodložených tvrzení, a kritizovala některé formulace. Komise shledala tvrzení jako nepodložená, neboť uvedený bod odůvodnění výslovně odkazuje na údaje a zjištění uvedená v prozatímním nařízení.
- (178) Údaje o výrobě v zemích EU-27 vykazují od roku 2017 výrazně klesající tendenci, zatímco prodej a podíl na trhu byly stabilní v porovnání s mírným nárůstem spotřeby na volném trhu ve stejném období. Výrobní odvětví Unie v EU-27 pouze rostlo, a to velmi mírně, pokud se za výchozí bod považuje rok 2016, kdy bylo zjištěno, že utrpělo újmu v důsledku dumpingového dovozu z jiných zemí.
- (179) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda vznesla dotaz, zda určité závěry ohledně růstu byly objektivní, neboť Komise dříve kvalifikovala pokles výroby jako „silný“, avšak zvýšení prodejů na volném trhu jako „mírné“. Komise poznamenala, že procenta uvedená tureckou vládou v rámci jejího tvrzení nesouhlasila s úrovněmi pro EU-27, a tudíž byla zastaralá, a že v každém případě musí srovnávací diskuse o tom, jak kvalifikovat procentní změnu, zohlednit relativní velikost podkladové hodnoty, která je předmětem této změny.

4.5.2.4. Zaměstnanost a produktivita

- (180) V případě EU-27 se zaměstnanost a produktivita v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 9

Zaměstnanost a produktivita

	2016	2017	2018	Období šetření
Počet zaměstnanců	38–40 tisíc	42–44 tisíc	38–40 tisíc	37–39 tisíc
<i>Index</i>	100	112	103	100
Produktivita (tuny na zaměstnance)	1 900–2 000	1 700–1 800	1 900–2 000	1 800–1 900
<i>Index</i>	100	92	99	96

Zdroj: Eurofer a výrobci v Unii zařazení do vzorku

- (181) Míra zaměstnanosti ve výrobním odvětví Unie související s výrobou ploché za tepla válcované oceli v posuzovaném období kolísala, ale celkově zůstala stabilní. S ohledem na pokles výroby se produktivita pracovníků ve výrobním odvětví Unie, vyjádřená v tunách na zaměstnance za rok, během posuzovaného období snížila o 4 %.
- (182) Po poskytnutí prozatímních a konečných informací sdružení ČIB uvedlo, že klíčové ukazatele újmy, například zaměstnanost, ukazují, že výrobní odvětví Unie si nevede špatně. Komise však uvedla, že navzdory stabilitě počtu zaměstnanců v posuzovaném období se počet zaměstnanců mezi lety 2017 a 2019 výrazně snížil. Jak je prokázáno v oddíle 4.5.4 prozatímního nařízení a v oddíle 4.6 níže, podstatná újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla v každém případě zjevná.
- (183) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení ČIB uvedlo, že zjištění o podstatné újmě přičítané pouze snížení počtu zaměstnanců je v rozporu s judikaturou WTO a že pokles počtu zaměstnanců od roku 2017 nelze přičítat dumpingovému dovozu z Turecka. Komise tato tvrzení zamítla. Komise nikde nepřičítala zjištění o podstatné újmě jediné skutečnosti, a to, že došlo ke snížení počtu zaměstnanců. Pokud jde o vývoj počtu zaměstnanců, úzce souvisel s výrobou.
- (184) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že by produktivita neměla být zkoumána samostatně, neboť v roce 2017 klesla v důsledku významného zvýšení zaměstnanosti mezi lety 2016 a 2017. Jelikož je produktivita jedním z činitelů, které byly zohledněny v analýze újmy, Komise potvrdila, že žádný činitel nebyl posuzován samostatně.
- (185) Po poskytnutí konečných informací měla turecká vláda za to, že poslední věta ve výše uvedeném bodě odůvodnění potvrzuje, že pokles produktivity je způsoben zvýšením zaměstnanosti v roce 2017. Komise s tureckou vládou nesohlasila, ačkoli uznala, že zvýšení zaměstnanosti mezi lety 2016 a 2017 hrálo určitou roli ve snížení produktivity v letech 2016 až 2017. Za zmínku nicméně stojí, že produktivita mezi rokem 2018 a obdobím šetření opět poklesla v době, kdy rovněž klesala zaměstnanost, což vedlo k celkovému 4 % poklesu produktivity během posuzovaného období, jak stanoví 181. bod odůvodnění.

4.5.2.5. Rozsah dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

- (186) V případě EU-27 byla všechna dumpingová rozpětí podstatně vyšší než nepatrná. Vzhledem k objemu a cenám dovozu z Turecka byl dopad rozsahu skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie zásadní.
- (187) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda zpochybnila připomínky Komise, které se týkaly oživení výrobního odvětví Unie v roce 2017 v důsledku nápravných opatření v oblasti obchodu. Vzhledem k tomu, že tento oddíl se týká „překonání účinků dřívějšího dumpingu“, Komise považovala za odůvodněné připomenout, že vzhledem ke zjištěním předchozích šetření, která se týkala téhož výrobku, byla situace výrobního odvětví Unie v roce 2016 ovlivněna dumpingovými praktikami, v roce 2017 vykazovala známky zotavení a že dosažené lepší úrovně ziskovosti již v období šetření neexistovaly.
- (188) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 115. až 117. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.5.3. Mikroekonomické ukazatele

4.5.3.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

- (189) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované nezávislým odběratelům v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 10

Prodejní ceny a výrobní náklady v Unii

	2016	2017	2018	Období šetření
Průměrná jednotková prodejní cena na volném trhu (v EUR za tunu)	393	532	574	534
<i>Index</i>	100	135	146	136
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	413	497	540	560
<i>Index</i>	100	121	131	136

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

- (190) Průměrné jednotkové prodejní ceny se v roce 2017 významně zvýšily ve srovnání s rokem 2016 a poté znovu v roce 2018. Průměrná jednotková prodejní cena výrobního odvětví Unie se však snížila z 574 EUR/tunu v roce 2018 na 534 EUR/tunu v období šetření, zatímco jeho výrobní náklady vzrostly z 540 EUR/tunu v roce 2018 na 560 EUR/tunu v období šetření. Vzhledem k tomu, že v letech 2017 a 2018 bylo výrobní odvětví Unie schopno přenést zvýšení nákladů, které mu vznikly, na své odběratele a zůstalo ziskové, v období šetření tak již nemohlo učinit. Informace o výrobních nákladech v této tabulce a v tabulce 10 prozatímního nařízení jsou totožné.
- (191) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že jak jednotkové výrobní náklady, tak jednotkové průměrné prodejní ceny výrobního odvětví Unie na volném trhu se v posuzovaném období zvýšily ve stejné míře (+36 %), takže výrobní odvětví Unie mohlo ve svých cenách zohlednit nárůst cen surovin. Komise konstatuje, že hodnocení turecké vlády je pouhou analýzou cílového stavu bez zohlednění meziročního vývoje a nezohledňuje skutečnost, že antidumpingové šetření, které vedlo v roce 2017 k opatřením vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině, zjistilo újmu v období od 1. července 2015 do 30. června 2016. Zatímco prodejní ceny v Unii byly v roce 2016 ⁽¹⁶⁾ stále stlačovány dumpingovým dovozem z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny, výrobní odvětví Unie mohlo vrátit své prodejní ceny na běžnou úroveň až v roce 2017 ⁽¹⁷⁾. Komise rovněž podotýká, že prodejní ceny výrobního odvětví Unie klesly z 574 EUR/tunu v roce 2018 na 534 EUR/tunu v období šetření, zatímco jednotkové náklady vzrostly ve stejném období o 540 EUR/tunu na 560 EUR/tunu. Vzhledem k tomu, že v letech 2017 a 2018 bylo výrobní odvětví Unie schopno přenést zvýšení nákladů, které mu vznikly, na své odběratele a zůstalo ziskové, v období šetření tak již nemohlo učinit.
- (192) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda uvedla, že Komise neprokázala, jak mohlo výrobní odvětví Unie zohlednit ve svých prodejních cenách úspory nákladů, které vznikly v roce 2017. Komise s tím nesouhlasila. Dálkové křížové kontroly odpovědí na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku a tabulky 10 výše potvrdily, že nárůst nákladů mezi léty 2016 a 2017 se promítl do vyšších prodejních cen na volném trhu v EU-27 mezi léty 2016 a 2017.

4.5.3.2. Náklady práce

- (193) Průměrné náklady práce výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

⁽¹⁶⁾ Viz mimo jiné tabulky 3 a 7 a 339. bod odůvodnění prováděcího nařízení (EU) 2017/1795, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska.

⁽¹⁷⁾ Prováděcí nařízení (EU) 2017/1795 (viz poznámka pod čarou 10 výše). Od října 2016 mohli výrobci v Unii požívat ochrany prostřednictvím prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1778 ze dne 6. října 2016, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 272, 7.10.2016, s. 33).

Tabulka 11

Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance

	2016	2017	2018	Období šetření
(v EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
<i>Index</i>	100	105	107	112
<i>Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku</i>				

- (194) Během posuzovaného období se průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance zvýšily o 12 %. Tato tabulka je totožná s tabulkou 11 v prozatímním nařízení.
- (195) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že zvýšení nákladů práce nelze jednostranně spojit s dovozem z Turecka. Strana si stěžovala, že v prozatímním nařízení nebyly zkoumány důvody vývoje nákladů práce. Komise ujistila tureckou vládu, že vzhledem k tomu, že mzdové náklady jsou jedním z činitelů, které byly zohledněny v analýze újmy, Komise nezvažovala žádný činitel izolovaně. Důvody zvýšení nákladů práce byly různé, včetně závazků, které vznikly odborovým svazům, jež zastupují pracovní sílu. Komise však připomněla, že důležitou otázkou v této analýze je to, do jaké míry by výrobní odvětví Unie mohlo přenést zvýšení nákladů, jak bylo zkoumáno v předchozím oddíle.

4.5.3.3. Zásoby

- (196) Stav zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 12

Zásoby

	2016	2017	2018	Období šetření
Konečný stav zásob (v tunách)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
<i>Index</i>	100	117	82	84
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby (%)	4,5–5,5	5–6	4–5	4–5
<i>Index</i>	100	110	81	85
<i>Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku</i>				

- (197) Během posuzovaného období se úroveň konečného stavu zásob snížila o 16 %. Pokud jde o vývoj konečného stavu zásob vyjádřený jako procento výroby, zůstal tento ukazatel během posuzovaného období relativně stabilní, a to na úrovni přibližně 5 % objemu výroby. Tato tabulka je totožná s tabulkou 12 v prozatímním nařízení.
- (198) Po poskytnutí prozatímních informací považovala turecká vláda za zkreslená řádně provedená zjištění Komise ve 125. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že zásoby nebyly považovány za významný ukazatel újmy. Komise s tím nesouhlasila. Jak je vysvětleno v prozatímním nařízení, většina typů obdobných výrobků se vyrábí na základě konkrétních objednávek, a proto jsou po výrobě dodány a nejsou drženy na skladě. Komise dospěla k podobnému závěru ohledně zásob v předchozích šetřeních, které se týkaly téhož výrobku ⁽¹⁸⁾. Kromě toho stávající šetření potvrdilo, že většina typů obdobného výrobku se skutečně vyrábí na základě konkrétních objednávek uživatelů.

⁽¹⁸⁾ Viz mimo jiné 292. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1795 (viz poznámka pod čarou 10 výše).

- (199) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda zpochybnila připomínky Komise, které se týkaly poklesu konečného stavu zásob, které jsou vyjádřeny jako procento výroby. Komise připomněla, že konečný stav zásob vyjádřený jako procento objemu výroby zůstal během posuzovaného období relativně stabilní, a to na úrovni přibližně 5 %, přičemž tento činitel není považován za důležitý ukazatel. Vzhledem k tomu, že většina typů obdobného výrobku se vyrábí na základě konkrétních objednávek od uživatelů, bylo by pro Komisi neodůvodněné považovat stabilní zásoby (jako procento objemu výroby) za neexistenci újmy na straně výrobního odvětví Unie.

4.5.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

- (200) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 13

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2016	2017	2018	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	-3,4	6,8	6,7	-6,1
<i>Index</i>	-100	197	197	-178
Peněžní tok (v EUR)	- 140 233 454	441 132 791	621 327 297	- 308 067 291
<i>Index</i>	-100	315	443	-220
Investice (v EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
<i>Index</i>	100	162	146	108
Návratnost investic (%)	-3,1	9,7	10,2	-13,0
<i>Index</i>	-100	317	331	-424

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

- (201) Ziskovost se během posuzovaného období vyvíjela negativně, a to navzdory počátečnímu zvýšení zisků v letech 2017 a 2018. Ziskovost klesla z 6,8 % v roce 2017 na -6,1 % v období šetření.
- (202) Čistý peněžní tok byl od roku 2017 do roku 2018 kladný, přičemž nejvyšší byl v roce 2018, a v období šetření, kdy byla ziskovost na nejnižší úrovni během posuzovaného období, dosáhl záporných hodnot. Schopnost získat kapitál byla omezena poklesem zisků.
- (203) Úroveň ročních investic se v posuzovaném období zvýšila o 8 %, ale v období šetření klesla na úroveň jen o málo vyšší než v roce 2016. Návratnost investic měla stejný trend jako ziskovost. Tato část tabulky 13 je shodná, pokud jde o investice a návratnost investic, s tabulkou 13 prozatímního nařízení.
- (204) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda tvrdila, že úroveň investic v tabulce 13 prozatímního nařízení je obrovská a je jasným důkazem neexistence újmy. Komise s tímto závěrem turecké vlády nesouhlasila, neboť k investicím došlo většinou v letech 2017 a 2018, tedy poté, co výrobní odvětví Unie začalo překonávat účinky dřívějších dumpingových praktik. Jak je vysvětleno ve 167. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, výrobci v Unii nemohli během posuzovaného období investovat tolik, kolik by chtěli. Vzhledem k tomu, že toto výrobní odvětví Unie je kapitálově velmi náročné, nebyly investice v relativní hodnotě obrovské. Schopnost získat kapitál byla omezena poklesem zisků.

- (205) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda požádala o vysvětlení, proč došlo ke zvýšení investic o 62 % mezi léty 2016 a 2017, neboť opatření týkající se ploché za tepla válcované oceli vůči pěti třetím zemím vstoupila v platnost v říjnu 2017. Komise nejprve uvedla, že skutečnost, že na trhu dochází k dumpingovému dovozu, který poškozuje výrobní odvětví Unie, nemůže být v zásadě využita k tomu, aby byla vyloučena investiční rozhodnutí výrobního odvětví Unie, neboť by to implicitně znamenalo odměnu pro příslušnou nekalou obchodní praktiku. Komise v podstatě připomněla, že prozatímní antidumpingová opatření proti jednomu z hlavních zdrojů dovozu ploché za tepla válcované oceli v té době, tj. Číně, byla zveřejněna dne 7. října 2016 ⁽¹⁹⁾, zatímco konečná opatření následovala počátkem dubna 2017 ⁽²⁰⁾. Tabulka 14 tohoto nařízení navíc ukazuje, že mezi léty 2016 a 2017 došlo k jasnému poklesu dumpingového dovozu z Číny, Ruska, Brazílie, Ukrajiny a Íránu, což napomohlo realizaci odložených investic v roce 2017.
- (206) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že některé investice, které souvisejí se zdravím, bezpečností a životním prostředím, nevedou k zisku ani návratnosti investic. Komise byla toho názoru, že výrobní odvětví Unie mělo být schopno dosahovat zisku i při plnění svých závazků v oblasti zdraví, bezpečnosti a životního prostředí. Investice související se zdravím, bezpečností a životním prostředím nebrání podnikům v tom, aby za běžných tržních podmínek dosahovaly dobrých zisků. I když s tímto závěrem souhlasí, po poskytnutí konečných informací měla turecká vláda za to, že Komise neprovedla objektivní přezkum ziskovosti a návratnosti investic, neboť investice související se zdravotními, bezpečnostními a environmentálními otázkami byly v roce, kdy se investice uskutečnily, velmi nákladné, a žádná společnost neočekává návratnost těchto investic. Komise nesouhlasila, protože zdravé výrobní odvětví Unie by mělo vykazovat solidní úroveň ziskovosti a návratnosti investic, které umožní výdaje, jež nevedou k peněžní návratnosti investic, ale jsou zcela nezbytné ze zdravotních, bezpečnostních a environmentálních důvodů.
- (207) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 126. až 131. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.6. Závěr ohledně újm

- (208) Ačkoli se spotřeba na volném trhu během posuzovaného období mírně snížila (–1 %), objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu se zvýšil a jeho tržní podíl se zvýšil z [75–76 %] na [78–79 %]. Tato malá zlepšení, pokud jde o objem prodeje a podíl na trhu, však lze pozorovat pouze ve srovnání s rokem 2016, kdy výrobní odvětví Unie utrpělo újmu způsobenou dumpingem způsobeným dovozem z jiných zemí. Objem výroby se však v posuzovaném období v tomto výrobním odvětví Unie snížil o 4 % a využití kapacity o 7 %. Mezi rokem 2018 a obdobím šetření došlo k výraznějšímu poklesu výroby a využití kapacity a rovněž k poklesu prodeje na volném trhu. Výrobní odvětví Unie od roku 2017 rostlo a zotavovalo se z nekalého dovozu, na nějž se vztahují antidumpingová a antisubvenční opatření, avšak jeho situace se během období šetření zhoršila.
- (209) Výrobní náklady výrobního odvětví Unie během posuzovaného období značně vzrostly (+36 %), a to zejména v důsledku výrazného zvýšení cen surovin.
- (210) Prodejní ceny výrobního odvětví Unie se v letech 2017 a 2018 zvýšily více než náklady, což výrobcům v Unii umožnilo začít se zotavovat z předchozích dumpingových praktik a dosáhnout ziskovosti ve výši 6,7 %. Mezi rokem 2018 a obdobím šetření však muselo výrobní odvětví Unie, pokud si chtělo zachovat svůj podíl na trhu i přes dumpingový turecký dovoz, snížit své prodejní ceny navzdory rostoucím nákladům (+4 %). To mělo zničující dopad na ziskovost výrobního odvětví Unie, která klesla z +6,7 % v roce 2018 na –6,1 % v období šetření.
- (211) Další finanční ukazatele (peněžní tok, návratnost investic) vykazovaly podobný trend, zejména v období šetření, a následně úroveň investic ve srovnání s předchozími roky výrazně poklesla.

⁽¹⁹⁾ Prováděcí nařízení (EU) 2016/1778.

⁽²⁰⁾ Prováděcí nařízení (EU) 2017/649.

- (212) Jak je vysvětleno výše v 16. bodě odůvodnění, vystoupení Spojeného království znamenalo revizi makroekonomických ukazatelů a některých dalších údajů. Rozdíly mezi tabulkami 1–13 prozatímního nařízení a tabulkami 1–13 tohoto nařízení jsou však zanedbatelné, a to jak z hlediska jednotek, tak i trendů. Úroveň cenového podbízení zůstala značná. Komise proto dospěla k závěru, že vystoupení Spojeného království nemění závěr o újmě, který je uveden v prozatímním nařízení.
- (213) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise s konečnou platností k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI

5.1. Účinky dumpingového dovozu

- (214) Po poskytnutí prozatímních informací nesouhlasilo sdružení ČIB a turecká vláda se závěry uvedenými v oddíle 5.1 prozatímního nařízení. Turecká vláda uvedla, že vysvětlení tam uvedená nemohou odůvodnit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a údajnou újmou mezi roky 2018 a 2019 z toho důvodu, že objem tureckého dovozu byl stabilní a že jak ceny tureckého dovozu, tak výrobní náklady výrobního odvětví Unie v uvedeném období klesaly. Komise konstatovala, že prohlášení turecké vlády jsou nepřesná. Na jedné straně výrobní náklady výrobního odvětví Unie v uvedeném období neklesaly. Naopak se zvýšily z 540 EUR/tunu v roce 2018 na 560 EUR/tunu v roce 2019, jak je uvedeno v tabulce 10 prozatímního nařízení a tabulce 10 tohoto nařízení. Na druhé straně zůstal mezi roky 2018 a 2019 objem tureckého dovozu poměrně stabilní (i když na vyšší úrovni než v letech 2016 a 2017), zatímco jeho ceny klesly o 8,5 %, jak ukazuje tabulka 4 a 5 tohoto nařízení. Komise uvedla, že turecká vláda považovala úroveň cenového podbízení zjištěné v prozatímním nařízení za nevýznamné, avšak nepochybnila, že plochá za tepla válcovaná ocel je výrobkem velmi citlivým na ceny. Samotná turecká vláda skutečně připustila, že malý cenový rozdíl vysvětluje zvýšení podílu tureckého dovozu na trhu ⁽²¹⁾. Tato tvrzení se tedy zamítají. V každém případě, bez ohledu na existenci cenového podbízení, muselo výrobní odvětví Unie během období šetření udržovat své ceny výrazně pod svými výrobními náklady, aby si zachovalo svůj podíl na trhu, a to v důsledku poklesu cen vyvolaného objemy tureckého dovozu za nižší ceny.
- (215) Turecká vláda rovněž uvedla, že dovoz z Turecka nepřevzal podíl výrobního odvětví Unie na trhu, ale získal pouze určitý podíl od třetích zemí, což nemohlo mít žádný dopad na výrobce v Unii. Ve stejném duchu sdružení ČIB tvrdilo, že Komise přehlédla skutečnost, že dovoz z Turecka zaplnil mezeru, kterou zanechaly jiné dodavatelské země. Strana rovněž tvrdila, že neexistuje časová souvislost mezi výkonností výrobního odvětví Unie a vývojem tureckého dovozu, protože když se situace výrobců v Unii mezi druhým a třetím čtvrtletím roku 2019 zhoršila, turecký dovoz klesal a jeho ceny se neměnily. Po poskytnutí konečných informací turecká vláda uvedla, že čtvrtletní analýza ukázala, že dovoz z Turecka začal od začátku roku 2019 výrazně klesat. Po poskytnutí prozatímních a konečných informací sdružení ČIB ve stejném duchu uvedlo, že Komise nevysvětlila, proč se některé klíčové hospodářské ukazatele výrobního odvětví Unie v období 2016–2019 zlepšily nebo zůstaly stabilní, zatímco dovoz z Turecka postupně rostl. Po poskytnutí konečných informací sdružení ČIB uvedlo, že podstatnou újmu je třeba přičíst jiným činitelům než dovozu z Turecka, protože v letech 2016 až 2018 objem tureckého dovozu rostl, rovněž však i jeho ceny.
- (216) Komise souhlasila s tím, že turecký dovoz zaplňující mezeru by byl bezproblémový; tento dovoz do Unie byl však realizován za nespravedlivé dumpingové ceny. Pokud jde o neexistenci časové souvislosti, Komise nesouhlasila. Sdružení ČIB ve své analýze ve skutečnosti ignorovalo účinky cenového tlaku, který turecký dovoz vyvíjel. Skutečnost, že újma je zjevná spíše v ukazatelích, jež souvisí s cenou, nepochybně celkový závěr o dumpingu, který způsobuje újmu. Jak je uvedeno ve 139. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v roce 2019 bylo výrobní odvětví Unie nuceno stanovovat ceny výrazně pod úrovní nákladů, aby si udrželo svůj podíl na trhu, a to v důsledku cenového tlaku, který vyvíjel turecký dovoz za nižší ceny. Mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, tedy existuje jasná souvislost.

⁽²¹⁾ Poslední odstavec na straně 14, t21.000916.

- (217) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda uvedla, že výrobní odvětví Unie konkuruje dovozu v zásadě na volném trhu. Turecká vláda tvrdila, že zvýšení podílu výrobního odvětví Unie na volném trhu prokazuje, že neexistuje újma způsobená dovozem z Turecka. Sdružení ČIB uvedlo, že zvýšení prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu a zvýšení jeho podílu na trhu navzdory existenci tureckého dovozu nepodporuje závěr, že výrobní odvětví Unie utrpělo v posuzovaném období podstatnou újmu. Komise se domnívá, že tvrzení obou stran opomíjejí účinky cenového tlaku, který vyvíjí turecký dovoz, a že újma je spíše zjevná a prokazatelná v ukazatelích, jež souvisejí s cenou. V období šetření získalo výrobní odvětví Unie určité podíly na trhu, které zůstaly po některých zdrojích dovozu. Došlo k tomu však při prodejních cenách, které jsou výrazně nižší než náklady, a to v důsledku cenového tlaku, jež vyvíjel turecký dovoz a jeho nižší ceny.
- (218) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 138. až 139. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. Účinky dalších činitelů

5.2.1. Dovozy ze třetích zemí

- (219) Objem dovozu z jiných třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 14

Dovoz ze třetích zemí

Země		2016	2017	2018	Období šetření
Ruská federace	Objem (v tunách)	1 935 269	720 339	1 587 740	1 340 462
	<i>Index</i>	100	37	82	69
	Podíl na trhu (%)	5–6	2–3	4–5	3–4
	<i>Index</i>	100	39	81	70
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	335	468	496	443
	<i>Index</i>	100	140	148	132
Srbsko	Objem (v tunách)	348 619	465 158	733 711	860 953
	<i>Index</i>	100	133	210	247
	Podíl na trhu (%)	0–1	1–2	2–3	2–3
	<i>Index</i>	100	139	207	249
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	386	498	547	479
	<i>Index</i>	100	129	142	124
Indie	Objem (v tunách)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	<i>Index</i>	100	255	205	197
	Podíl na trhu (%)	1–2	3–4	2–3	2–3
	<i>Index</i>	100	266	202	199
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	403	494	531	464
	<i>Index</i>	100	122	132	115

Brazílie	Objem (v tunách)	654 633	369 251	266 555	114 142
	<i>Index</i>	100	56	41	17
	Podíl na trhu (%)	1–2	1–2	0–1	0–1
	<i>Index</i>	100	59	40	18
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	362	494	531	485
	<i>Index</i>	100	136	147	134
Ukrajina	Objem (v tunách)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	<i>Index</i>	100	56	12	10
	Podíl na trhu (%)	3–4	1–2	0–1	0–1
	<i>Index</i>	100	59	12	10
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	331	466	472	424
	<i>Index</i>	100	141	142	128
Írán	Objem (v tunách)	917 783	76 707	56 026	3 377
	<i>Index</i>	100	8	6	0
	Podíl na trhu (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	<i>Index</i>	100	9	6	0
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	305	428	489	504
	<i>Index</i>	100	140	160	165
Čína	Objem (v tunách)	1 024 619	8 456	579	525
	<i>Index</i>	100	0,83	0,06	0,05
	Podíl na trhu (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	<i>Index</i>	100	1	0	0
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	325	667	3 760	3 177
	<i>Index</i>	100	205	1 158	978
Ostatní třetí země	Objem (v tunách)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	<i>Index</i>	100	167	161	133
	Podíl na trhu (%)	2–3	4–5	4–5	3–4
	<i>Index</i>	100	174	159	134
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	384	493	562	523
	<i>Index</i>	100	128	146	136
Součet všech třetích zemí kromě Turecka	Objem (v tunách)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	<i>Index</i>	100	67	71	62
	Podíl na trhu (%)	21–22	15–16	15–16	12,5–13,5
	<i>Index</i>	100	70	69	62
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	344	480	530	477
	<i>Index</i>	100	141	154	139

Zdroj: Eurostat

- (220) Během posuzovaného období se dovoz z jiných zemí než z Turecka snížil o 38 %; jejich podíl na trhu se snížil z 21–22 % na 12,5–13,5 %.
- (221) Po poskytnutí prozatímních informací byla turecká vláda toho názoru, že prozatímní nařízení nevzalo v úvahu (nizkou) cenu dovozu z některých třetích zemí a že ceny tureckého dovozu nemohly způsobit výrobcům v Unii újmu. Turecká vláda tento závěr založila na skutečnosti, že za prvé, s ohledem na údaje uvedené v tabulce 14 prozatímního nařízení, se celkové dovozní ceny od roku 2018 do období šetření snížily více než ceny dovozu z Turecka a za druhé, že ceny ploché za tepla válcované oceli silně kolísaly. Turecká vláda uvedla, že souhrnný objem dovozu ze všech třetích zemí s výjimkou Turecka představoval téměř dvojnásobek objemu tureckého dovozu. Vzhledem k tomu, že jejich ceny byly nižší než ceny tureckého dovozu, turecká vláda konstatovala, že jejich vliv nelze ignorovat. V tomto smyslu sdružení ČIB uvedlo, že rychlý pokles cen indického dovozu se časově shodoval s poklesem ziskovosti výrobců v Unii.
- (222) Komise analyzovala objemy, hodnoty a trendy dovozu z jiných třetích zemí, avšak zjistila, že jejich dopad neoslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým tureckým dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpěli výrobci v Unii. Pokud jde o cenové srovnání provedené tureckou vládou mezi dovozními cenami z Turecka a dovozními cenami z jiných zdrojů, Komise podotýká, že tyto ceny jsou podhodnoceny, jelikož turecká vláda nezohlednila skutečnost, že údaje Eurostatu o cenách nezahrnují zaplacené antidumpingové a vyrovnávací clo. Pokud jde o indický dovoz, jak je uvedeno ve 144. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, přesný sortiment tohoto dovozu, a tedy zda se ve skutečnosti podbízel cenám výrobního odvětví Unie, nelze stanovit pouze na základě průměrných cen Eurostatu. Žádná strana neposkytla důkazy dle typu výrobku, které by naznačovaly významné cenové podbízení ze strany indického dovozu. Co je důležitější, žádná strana nepochybnila, že objem indického dovozu představoval čtvrtinu tureckého dovozu, a tudíž nebyl s to oslabit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou, která byla v tomto případě zjištěna. Po poskytnutí prozatímních informací žadatel tvrdil, že nevěděl o žádných informacích, které by naznačovaly, že se zboží dovážené z Indie v Unii prodávalo za dumpingové ceny nebo způsobilo výrobcům v Unii újmu. Vzhledem k relativně nízkému podílu indického dovozu na trhu nemohl tedy tento dovoz vyvíjet tlak na výrobce v Unii ve stejném rozsahu, jak to činil dumpingový dovoz z Turecka.
- (223) Po poskytnutí konečných informací sdružení ČIB zpochybnilo analýzu a závěry učiněné podle tohoto oddílu, přičemž turecká vláda uvedla, že Komise „se rozhodla nepřezkoumat účinky“ dovozu z jiných třetích zemí a neprokázala, že tento dovoz nezpůsobil výrobcům v Unii žádnou újmu. Komise se stranami nesouhlasila, neboť přezkoumala všechny příslušné informace, které se týkají zdokumentované záležitosti. Například žádná ze stran, ani turecká vláda, ani sdružení ČIB, neposkytla v jakékoli fázi šetření důkazy dle typu výrobku, které by naznačovaly významné cenové podbízení ze strany indického dovozu (nebo srbského dovozu, jak tvrdí sdružení ČIB). Komise dospěla k závěru, že důkazy ve spisu nepodporovaly tvrzení týkající se údajných účinků dovozu ze třetích zemí. Tento závěr nepochybně zjištění, které se týká rozsahu tlaku tohoto dovozu na výrobce v Unii souběžně s dumpingovým dovozem z Turecka. Zjištění, že dovoz ze třetích zemí nemohl oslabit příčinnou souvislost mezi dovozem z Turecka a újmou způsobenou výrobcům v Unii, byla potvrzena. Vzhledem k těmto skutečnostem byly celkové závěry o příčinách rovněž potvrzeny.
- (224) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 140. až 146. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.2. Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie

- (225) Objem a ceny vývozu výrobního odvětví Unie pro strany, které nejsou ve spojení, se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 15

Prodej na vývoz

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem vývozu (v tunách)	1–2 miliony	1–2 miliony	1–2 miliony	1–2 miliony
Index	100	102	102	121

Průměrná cena (v EUR za tunu)	376	502	554	468
<i>Index</i>	100	133	147	124

Zdroj: Eurofer (objemy) a výrobci v Unii zařazení do vzorku (průměrné ceny)

- (226) Výrobci v Unii zvýšili v posuzovaném období objem vývozu o 21 % a zůstali na hodnotě pod hranicí 2 milionů tun v roce 2019. Celkově objem vývozu výrobního odvětví Unie představoval méně než 6 % objemu prodeje na volném trhu Unie.
- (227) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 147. až 149. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.3. Vlastní spotřeba

- (228) Po poskytnutí prozatímních informací požádala turecká vláda Komisi, aby shromáždila více údajů a dále zkoumala poptávku na závislém trhu. Turecká vláda poukázala na určité podrobné údaje v publikaci žadatele „European Steel in Figures 2020“ (Evropské ocelářství v číslech za rok 2020) a špatné výsledky zveřejněné Evropským sdružením výrobců automobilů ve své zprávě z roku 2019.
- (229) Výrobky z ploché za tepla válcované oceli mají dvě hlavní použití. Za prvé jde o prvotní materiál pro výrobu různých ocelových výrobků s přidanou hodnotou, počínaje za studena válcovanými plochými a potahovanými výrobky z oceli. Za druhé se používají jako průmyslový vstup nakupovaný koncovými uživateli pro nejrozličnější použití, včetně stavebnictví (výroba ocelových trubek), stavby lodí, plynových nádob, automobilů, tlakových nádob a energetických potrubí. Údaje předložené tureckou vládou neumožnily posoudit poptávku v široké škále příslušných spotřebitelských odvětví. Komise zjistila, že celková výrobní činnost v odvětvích, která v Unii využívají ocel, poklesla v roce 2019 o 0,2 %, a to v návaznosti na nárůst o 2,9 % v roce 2018, přičemž šlo o první pokles výroby od roku 2013. Záporný růst v roce 2019 byl důsledkem zvýšení stavební výroby a poklesu ve všech ostatních odvětvích, jež využívají ocel (nejvýraznější pokles byl zaznamenán u automobilového průmyslu)⁽²²⁾. Komise připustila, že negativní růst v řadě odvětví využívajících ocel v roce 2019 představoval pro výrobce ploché za tepla válcované oceli problém. Nebylo však zjištěno, že by tato situace oslabila příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Turecka a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie v období šetření, vzhledem k nárůstu objemu tohoto dovozu, jeho vlivu na ceny výrobního odvětví Unie a dalším faktorům působícím újmou, které byly uvedeny výše.
- (230) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda prohlásila, že posouzení účinků vlastní spotřeby není slučitelné s pravidly WTO. Turecká vláda uvedla, že se Komise „rozhodla nepřezkoumat mimořádné zhoršení v odvětvích uživatelů oceli v EU“. Komise s tím nesouhlasila. Turecká vláda neposkytla žádné důkazy na podporu výše uvedeného tvrzení. Zveřejnění v poznámce pod čarou 16 prozatímního nařízení neprokazují údajné „mimořádné zhoršení odvětví uživatelů oceli v EU“. V průběhu šetření nevznikli obdobná tvrzení žádní uživatelé. Jak je zdůrazněno ve 195. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, uživatelé na hlavních navazujících trzích, jako je například automobilový průmysl, průmyslové spotřebiče nebo stavebnictví, se nepřihlásili.
- (231) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 150. až 151. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

⁽²²⁾ Ekonomická zpráva „Economic and Steel Market Outlook 2020-2021“, druhá čtvrtletní zpráva – údaje do roku 2019 a včetně celého tohoto roku, 12. května 2020, Eurofer, ke stažení na adrese <https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf>, a Krátkodobý výhled světového ocelářství, 14. října 2019, Světové sdružení výrobců oceli, k dispozici na adrese <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html>.

5.2.4. Vývoj poptávky

- (232) Po poskytnutí konečných informací přičetlo sdružení ČIB újmu skutečnosti, že celková spotřeba v Unii klesala, zatímco turecká vláda uvedla, že pokles spotřeby způsobilo snížení objemu výroby výrobního odvětví Unie. Komise konstatovala, že dle tabulky 1 během posuzovaného období spotřeba na volném trhu, tj. na trhu, kde v zásadě probíhá hospodářská soutěž s dovozem, klesla o 1 %. Komise se nedomnívá, že rozsah poklesu spotřeby v Unii oslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Turecka a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie v období šetření.
- (233) S ohledem na úvahy uvedené v oddíle výše a vzhledem k tomu, že ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 152. až 153. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Vývoj poptávky na základě údajů EU-27 tyto závěry nemění.

5.2.5. Ceny surovin

- (234) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 154. až 155. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.6. Další činitelé

- (235) Po poskytnutí konečných informací dospělo sdružení ČIB k závěru, že podstatnou újmu lze přičíst změnám na trhu Unie, restrukturalizačním a racionalizačním snahám výrobců v Unii, určité nákupní politice nebo důkazům o levném dovozu z jiných třetích zemí. Tato tvrzení nebyla podložena, a tudíž byla zamítnuta.
- (236) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 147. až 149. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.3. Závěry o příčinách

- (237) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky, dospěla Komise k závěru, že žádný z činitelů, které byly analyzovány jednotlivě ani společně, neoslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie v tom smyslu, že by tato souvislost již nebyla reálná a podstatná, což potvrzuje závěr uvedený ve 159. až 161. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. ÚROVEŇ OPATŘENÍ

6.1. Rozpětí prodeje pod cenou

- (238) Po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tomu, aby Komise použila průměrný zisk dosažený v roce 2017, tj. 6,8 %, jako základ pro cílový zisk použitý pro výpočet rozpětí prodeje pod cenou. Žadatel tvrdil, že v roce 2017 výrobní odvětví Unie stále trpělo dumpingovým dovozem jiného původu, že Komise nedodržela svou standardní praxi, a že dokonce i sdružení ČIB navrhovalo vyšší ziskové rozpětí. Žadatel trval na tom, že cílový zisk by měl být v rozmezí 10–15 %, jako hodnota 12,9 % použitá v předchozím šetření, jež se týkalo dovozu téhož výrobku⁽²³⁾, i když připustil, že minimální základ pro cílový zisk by také mohl být 7,9 %, což byl cílový zisk použitý v posledním šetření, které se týkalo tohoto výrobku.
- (239) Komise toto tvrzení posoudila. Jak je vysvětleno ve 164. a 166. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise vycházela při stanovení cílového zisku z ustanovení čl. 7 odst. 2c základního nařízení, ačkoli rok s „běžnými podmínkami hospodářské soutěže“ před nárůstem dovozu z Turecka nemohl být v přiměřené časové lhůtě určen. Kromě toho, jak již bylo uvedeno v oddíle 4.5.1 výše, Komise nemohla dospět k závěru, že v roce 2017 výrobní odvětví Unie stále trpělo dumpingovým dovozem, jak tvrdil žadatel. V antidumpingovém šetření proti Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině se šetření dumpingu a újmy týkalo období od 1. července 2015 do 30. června 2016.

⁽²³⁾ Rozhodnutí Komise č. 284/2000/ESUO ze dne 4. února 2000 o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých plochých válcovaných výrobků ze železa nebo nelegované oceli o šířce 600 mm nebo větší, neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, ve svitcích, po válcování za tepla již dále neopracovaných, pocházejících z Indie a Tchaj-wanu a o přijetí závazků nabídnutých některými vyvážejícími výrobci a o zastavení řízení, které se týká dovozu pocházejícího z Jihoafrické republiky (Úř. věst. L 31, 5.2.2000, s. 44).

Skutečnost, že v říjnu 2017 byla uložena konečná ochranná opatření proti dovozu tohoto původu, neznamená, že v roce 2017 nadále existovaly dumpingové praktiky působící újmu. To potvrzuje prudký pokles dovozu z těchto pěti zemí v roce 2017, jak již bylo uvedeno ve 163. bodě odůvodnění výše. Komise proto potvrdila, že rok 2017 byl nejlepším základem pro stanovení cílového zisku v souvislosti se současným šetřením. V každém případě s ohledem na dumpingová rozpětí, jež byla v tomto případě zjištěna, by ani přijetí tvrzení o použití vyššího cílového zisku nemělo žádný dopad na úroveň opatření.

(240) V prozatímní fázi Komise použila údaje společnosti Bloomberg New Energy Finance, aby stanovila předpokládané ceny povolenek v systému EU pro obchodování s emisemi (ETS) pro výpočet budoucích environmentálních nákladů. Tyto ceny byly v konečné fázi aktualizovány na základě údajů získaných dne 15. února 2020.

(241) Ve 216. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se odkazuje na připomínky, jež se týkají výpočtu újmy a které byly obdrženy od jednoho výrobce v Unii zařazeného do vzorku v souvislosti s článkem 19a základního nařízení. Strana tvrdila, že k posouzení budoucích nákladů výrobního odvětví Unie na zajištění souladu s právními předpisy v oblasti životního prostředí a sociálních nákladů na výrobu, jež vyplývají z vícestranných environmentálních dohod nebo sociálních závazků, by měl být použit průměr budoucího množství ploché za tepla válcované oceli, které má být vyrobeno, namísto průměru budoucích předcházejících výrobků, které se používaly při výrobě ploché za tepla válcované oceli. V tomto řízení Komise zjistila, s ohledem na dostupné informace, které poskytli tři výrobci v Unii zařazení do vzorku a které Komise ověřila, že emise znečišťujících látek přímo produkovaly předcházející výrobky, a proto je tato úroveň vhodná pro posouzení budoucích nákladů na dodržování předpisů. Tyto náklady byly následně použity na výrobu výrobku, který je předmětem šetření, a to na základě poměru spotřeby navazujícího výrobku, který produkuje emise při výrobě výrobku, který je předmětem šetření.

(242) Jak je vysvětleno v oddíle 1.8 výše, složení Unie se v roce 2021 změnilo, což rovněž znamenalo změnu souboru údajů používaného ke stanovení rozpětí cenového podbízení. Úroveň pro odstranění újmy pro EU-27 je uvedena v následující tabulce:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí	Rozpětí prodeje pod cenou
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrika-ları T.A.Ş. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Všechny ostatní společnosti	7,3 %	21 %

(243) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 163. až 170. bodě odůvodnění prozatímního nařízení ve znění pozměněném v tabulce výše.

6.2. Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie

- (244) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 171. až 172. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.3. Závěr

- (245) Na základě výše uvedeného posouzení dospěla Komise k závěru, že je vhodné stanovit výši konečného cla podle pravidla nižšího cla v čl. 7 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 druhém pododstavci základního nařízení. Konečná antidumpingová cla by proto měla být stanovena takto:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Všechny ostatní společnosti	7,3 %

7. ZÁJEM UNIE

7.1. Zájem výrobního odvětví Unie

- (246) Po poskytnutí prozatímních informací žadatel uvedl, že nedávno ohlášené plány růstu tureckých vývozců jsou dalším důvodem, proč jsou antidumpingová opatření v zájmu Unie. Žádná strana nezpochybnila, že by opatření byla v zájmu výrobního odvětví Unie. Závěry uvedené ve 175. až 179. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byly tedy potvrzeny.

7.2. Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení

- (247) Po poskytnutí prozatímních informací uvedla turecká vláda a sdružení ÇİB, že výrobci v Unii byli již před dovozem chráněni. Sdružení ÇİB tvrdilo, že turecký dovoz v posledním čtvrtletí roku 2019 ve srovnání s prvním čtvrtletím uvedeného roku výrazně poklesl. V tomto ohledu poukázala turecká vláda na konečná ochranná opatření s množstevními stropy („kvóty“ nebo „celní kvóty“) a na dodatečná cla ve výši 25 %, která mají být zaplacená po vyčerpání kvóty. Turecká vláda připomněla, že dovozci a uživatelé před přijetím prozatímních opatření uvedli, že nápravná opatření výrazně ovlivnila zabezpečení dodávek a ztížila činnost dovozců. Turecká vláda dodala, že v důsledku prozatímních antidumpingových opatření a kvót pro jednotlivé země v rámci ochranných opatření, jež platí do konce června 2021, nebudou dovozci a uživatelé moci nalézt nový zdroj dovozu, který by uspokojil poptávku v Unii.
- (248) Komise byla toho názoru, že 188. až 193. bod odůvodnění prozatímního nařízení zcela vyvracejí tvrzení, které se týká údajných nedostatečných dodávek, včetně tvrzení výše, jež předložila turecká vláda po poskytnutí prozatímních informací. Komise rovněž konstatovala, že ochranná a antidumpingová opatření řeší odlišné situace. V tomto případě byla ochranná opatření skutečně uložena v podobě celní kvóty, což však nebrání uložení opatření s cílem odstranit nekalé obchodní praktiky, zejména v mezích celní kvóty, tj. před uplatněním jakéhokoli ochranného cla.

(249) Jak je vysvětleno ve 192. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, uložení antidumpingových opatření rovněž neznamená, že dovoz z Turecka bude zastaven a dokonce ani to, že se významně sníží. Zjištění šetření tento závěr podporují. Po poskytnutí prozatímních informací žádný dovozce nepředložil množstevní údaje, které by ukazovaly, že antidumpingová opatření, která vyplývají ze stávajícího řízení, by měla nepřiměřený dopad na jejich činnosti. Úroveň opatření by neměla bránit tureckým výrobcům oceli v prodeji jejich ploché za tepla válcované oceli v Unii a dovozcům v Unii. Tisková zpráva Steel Business Briefing z roku 2021 skutečně zdůraznila, že v roce 2020 zůstane Unie hlavním tureckým exportním trhem svitků válcovaných za tepla ⁽²⁴⁾. Stejný zdroj hlásí další kapacity pro plochou za tepla válcovanou ocel v Turecku ⁽²⁵⁾.

(250) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné připomínky týkající se zájmu dovozců, kteří nejsou ve spojení, byly potvrzeny závěry učiněné ve 180. až 182. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.3. Zájem uživatelů

(251) Připomínky turecké vlády po poskytnutí prozatímních informací, které se týkaly uživatelů, byly stejné jako připomínky, jež se týkaly dovozců, kteří nejsou ve spojení, a byly již řešeny v oddíle 7.2.

(252) Po poskytnutí prozatímních informací vyjádřilo sdružení ČIB obavy ohledně poklesu kvality a inovací na trhu Unie v důsledku opatření. Komise považovala toto tvrzení, které je velmi obecné a nepodložené žádnými důkazy, za neopodstatněné. Komise zjistila, že navzdory obtížným tržním podmínkám výrobci v Unii nadále nabízeli vysoce kvalitní výrobky, a to během celého posuzovaného období. Komise očekává, že antidumpingová opatření vytvoří rovné podmínky, které výrobnímu odvětví Unie umožní nabízet více vysoce kvalitních a inovativních výrobků, což bude ve prospěch všech subjektů.

(253) Konsorcium uživatelů a dovozců ploché za tepla válcované oceli (dále jen „konsorcium“) předložilo připomínky k prozatímnímu nařízení ⁽²⁶⁾. Konsorcium tvrdilo, že po období šetření výrobci v Unii údajně snížili objem výroby, který dodávají na volný trh Unie. Konsorcium poukázalo na to, že tato údajná praxe spolu s opatřeními na ochranu obchodu, která jsou v současné době zavedena proti jiným zemím původu, vedla k „bezprecedentnímu“ zvýšení cen na trhu Unie. Konsorcium tvrdilo, že nezávislí uživatelé v Unii nejsou tím pádem schopni odebrat základní surovinu (plochou za tepla válcovanou ocel) od výrobců v Unii. Zvýšení cen by pak výrobcům v Unii umožnilo zvýšit ziskové marže do té míry, že by se zotavili z údajné újmy, kterou utrpěli v období šetření. Konsorcium bylo toho názoru, že judikatura soudů EU umožňuje Komisi posoudit vývoj po období šetření v rámci analýzy zájmu Unie a že v tomto případě by tento vývoj vyžadoval ukončení opatření. V souvislosti s tímto argumentem konsorcium dále tvrdilo, že v důsledku údajného nedostatku dodávek od výrobců v Unii a z toho plynoucího zvýšení cen nemají nezávislí uživatelé v Unii jinou možnost, než spoléhat na dovoz v příslušných množstvích. V tomto ohledu konsorcium uvedlo, že zavedená opatření na ochranu obchodu proti určitým zemím původu a prozatímní opatření proti tureckému dovozu ohrožují schopnost získat plochou za tepla válcovanou oceli ze třetích zemí. Konsorcium poukázalo na to, že Turecko jako nejspolehlivější dodavatelskou zemi nemohou jiné třetí země nahradit. Konsorcium rovněž zpochybnilo zjištění Komise, jež se týká schopnosti uživatelů přizpůsobit se změnám právních předpisů a změnit dodavatele. Konsorcium tvrdilo, že v praxi je to zřídka možné a že nákup omezených objemů od výrobců z jiných třetích zemí nelze považovat za známku toho, že uživatelé mohou rychle změnit dodavatele. Konsorcium zpochybňuje schopnost, ba dokonce ochotu výrobního odvětví Unie dodávat jakékoli další příslušné objemy nezávislým následným uživatelům v Unii a schopnost jiných zemí než Turecka dodávat do Unie významné množství ploché za tepla válcované oceli. Konsorcium tvrdilo, že všechny tyto prvky by vedly k neudržitelnému zvýšení nákladů na klíčovou surovinu pro uživatele, což by je neúměrným způsobem ovlivnilo.

(254) Po poskytnutí prozatímních informací vyjádřilo sdružení ČIB obavy ohledně zvýšení cen ploché za tepla válcované oceli na trhu Unie v důsledku těchto opatření a zpochybnilo 191. bod odůvodnění prozatímního nařízení, podle něhož výrobci v Unii mohou využít svou volnou kapacitu k uspokojení poptávky uživatelů, kteří nejsou ve spojení.

⁽²⁴⁾ t21.000701, příloha 2.

⁽²⁵⁾ t21.000701, přílohy 1 a 3.

⁽²⁶⁾ t21.000721.

- (255) Žadatel tato tvrzení zpochybnil⁽²⁷⁾. Zejména poukázal na zdroje, které ukazují na zvýšení výrobní kapacity v roce 2021, mimo jiné opětovným spuštěním určitých pecí, a na existenci dostatečných zdrojů dodávek, a to jak v rámci Unie, tak ze třetích zemí. Žadatel uznal, že jakákoli nerovnováha v dodavatelském řetězci na trhu by byla pouze dočasně povahy a byla by způsobena rušivým účinkem pandemie COVID-19, včetně uzavření některých pecí. Žadatel dále uvedl, že v Unii i jinde existuje řada alternativních zdrojů, které mají uspokojit případné zvýšení poptávky v Unii, včetně existence velké rezervní kapacity v Unii a na celém světě. Rovněž argumentoval, že vzhledem k uloženým mírným antidumpingovým clům je pravděpodobné, že Turecko bude ve svých dodávkách na trh Unie pokračovat. V neposlední řadě žadatel zopakoval, že antidumpingové clo nebude mít žádný významný dopad na náklady uživatelů, s odkazem na simulace, které poskytl v dřívější fázi řízení.
- (256) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda tvrdila, že pokud Komise uložila konečné ochranné opatření nad rámec stávajícího ochranného opatření a dalších platných antidumpingových a vyrovnávacích cel na dovoz dotčeného výrobku z jiných zemí původu, existuje zde možnost nedostatečných dodávek. Turecká vláda dále tvrdila, že její dovoz začal v roce 2019 klesat, a to v důsledku zavedení ochranného opatření, a že „byla přesvědčena, že jakékoli další opatření povede k ukončení dovozu z Turecka“, a vznesla dotaz, jak si může být Komise jistá, že nedojde k ukončení dovozu z Turecka.
- (257) Komise se nejprve zabývala tvrzeními o nedostatečné nabídce, dostupnosti jiných zdrojů a schopnosti přizpůsobit se změnám právních předpisů a změnit dodavatele. Následně se zabývala tvrzením o použití údajů po období šetření.
- (258) Komise shledala, že argument konsorcia a turecké vlády o nedostatku nabídky je v rozporu s číselnými údaji a trendy, které šetření zjistilo. Je tomu tak jak na obecné úrovni, tak i na úrovni údajů uváděných spolupracujícími uživateli. Pokud jde o obecnou úroveň, Komise nejprve konstatovala, že v rámci ochranného opatření pro ocel⁽²⁸⁾ byla během období šetření neustále a ve zvětšujícím se rozsahu k dispozici velmi vysoká množství celních kvót s nulovým clem⁽²⁹⁾. Pokud by tedy v Unii existovala poptávka po větším objemu dovozu, mohla by být uspokojena bez cla. Šetření dále potvrdilo, že výrobní odvětví Unie má dostatečnou rezervní kapacitu⁽³⁰⁾, která by mu umožnila dále zvýšit jeho výrobu v Unii. Neexistuje hospodářský důvod, proč by výrobci v Unii neměli využít své (rezervní) kapacity k uspokojení poptávky v Unii bez ohledu na to, zda jsou uživatelé ve spojení či nikoli, zejména pokud se nacházejí v horší než optimální ekonomické situaci. Komise závěrem zopakovala svá zjištění učiněná v prozatímní fázi⁽³¹⁾, která se týkala schopnosti třetích zemí dodávat plochou za tepla válcovanou ocel v příslušných množstvích, a připomněla, že by mohly dále zvýšit svou přítomnost na trhu Unie, jak již některé z nich učinily, pokud existuje poptávka. Komise rovněž odkázala na své zjištění ve 192. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jež se týká nepodloženého předpokladu, že turecký dovoz na trh Unie by přestal existovat, pokud by Komise uložila ochranné clo. Komise v tomto ohledu připomněla, že některé země, na něž se vztahují opatření, nadále vyvážejí do Unie a v některých případech ve značných objemech⁽³²⁾.
- (259) Tvrzení konsorcia je navíc v rozporu s údaji, které poskytli sami nezávislí uživatelé v rámci šetření. Za prvé je podíl tureckého dovozu v portfoliu těchto uživatelů poměrně omezený (celkově méně než 15 %). Nákupy z Turecka představují méně než polovinu podílu dovozu z jiných zemí původu a jsou téměř pětikrát nižší než nákupy od výrobců v Unii, kteří jsou hlavním dodavatelem uživatelů. Komise dále potvrdila, že údaje, které jsou k dispozici v odpovědích na dotazník od uživatelů, kteří nejsou ve spojení, jasně ukazují nejen to, že mohou z roku na rok významně změnit (a ve skutečnosti i změnit) organizaci svých zdrojů dodávek, ale mohou tak rovněž učinit ve značných objemech. V tomto ohledu Komise uvedla, že spolupracující uživatelé v období šetření zdvojnásobili,

⁽²⁷⁾ t21.000931.

⁽²⁸⁾ V červenci 2018 Komise uložila prozatímní ochranné opatření, které se stalo konečným v únoru 2019 a které platilo po celé období šetření. V rámci tohoto opatření odpovídá plochá za tepla válcovaná ocel z velké části kategorii výrobků 1. Vývoj používání celních kvót v rámci ochranného opatření je proto pro účely tohoto šetření relevantní.

⁽²⁹⁾ 45. až 50. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/894 ze dne 29. června 2020, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2019/159 o zavedení konečných ochranných opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 206, 30.6.2020, s. 27).

⁽³⁰⁾ Tabulka 6 nařízení o uložení prozatímních antidumpingových opatření.

⁽³¹⁾ 188. a 189. bod odůvodnění nařízení o uložení prozatímních antidumpingových opatření.

⁽³²⁾ 21. až 23. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/1590 ze dne 26. září 2019, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2019/159 o zavedení konečných ochranných opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 248, 27.9.2019, s. 28).

a dokonce ztrojnásobili dovoz z určitých zemí původu (dovoz z těchto třetích zemí se celkově zvýšil o 40 %). Uživatelé rovněž začali v období šetření nakupovat ze zemí původu, od kterých v roce předcházejícím období šetření nenakupovali, zatímco přestali nakupovat z určitých zemí původu, ze kterých nakupovali v roce 2018. Údaje obsažené ve spisu jsou tedy v rozporu s tvrzením konsorcia, že uživatelé mohou nakupovat pouze omezené objemy ploché za tepla válcované oceli z jiných třetích zemí a že v praxi je přechod na jiné dodavatele jen zřídka možný.

- (260) Pokud jde o ostatní tvrzení předložená tureckou vládou, Komise ohledně poklesu dovozu v roce 2019 uvedla, že Turecko nebylo schopno splnit celkovou celní kvótu, která byla k dispozici do 1. července 2020 ⁽³³⁾. Kromě toho Komise nespatořovala mezi snížením dovozu v daném roce a tvrzením, že tento dovoz bude ukončen v důsledku uložení konečného antidumpingového cla, žádnou souvislost a turecká vláda nepředložila žádné důkazy, které by tuto souvislost podporovaly. Komise navíc uvedla, že úroveň tureckého dovozu od uložení prozatímního antidumpingového cla ukazuje, že tento dovoz neskončil. Turecko naopak v období od ledna do března 2021 ve velké míře využilo celní kvótu pro svou zemi (92 %) a ve čtvrtletí od dubna do června 2021 pokračovalo ve vývozu příslušných objemů. Z těchto údajů vyplývá, že navzdory prozatímnímu antidumpingovému clu, které bylo zavedeno, Turecko nadále dodává objemy odpovídající objemům kvót, které mu byly přiděleny v rámci ochranného opatření.
- (261) V reakci na tvrzení sdružení ÇİB Komise znovu uvedla v souvislosti s údajným snížením dovozu, na které se sdružení odvolává (první čtvrtletí v roce 2019 oproti čtvrtému čtvrtletí v roce 2019), že Turecko mohlo v posledním čtvrtletí roku 2019 dodat další objemy navíc v rámci režimu bezcelních kvót ⁽³⁴⁾. Komise nicméně nerozuměla tomu, jak by snížení dovozu z Turecka samo o sobě vedlo k nedostatečné nabídce na trhu. Komise připomněla, že trh Unie prokázal schopnost přizpůsobit se různým zdrojům dodávek v závislosti na regulačních změnách, například uložení opatření na ochranu obchodu.
- (262) S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Komise tvrzení konsorcia, turecké vlády a sdružení ÇİB zamítla.
- (263) Pokud jde o požadavek, aby Komise rozšířila svá zjištění s cílem zohlednit vývoj po období šetření, konsorcium ve svém podání poukázalo na nebývalý nárůst cen, k němuž by došlo mezi koncem roku 2020 a prvním čtvrtletím roku 2021. Konsorcium dodalo, že takové zvýšení cen ohrožuje jeho činnost v Unii a že při těchto cenách by výrobci v Unii zvýšili své zisky, a tudíž by se zotavili z újmy, kterou utrpěli v období šetření.
- (264) Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB a turecká vláda kritizovaly zjištění, která Komise v tomto ohledu učinila. Žadatel tvrdil, že Komise by neměla posuzovat vývoj po období šetření, jelikož okolnosti v tomto případě nejsou výjimečné povahy a v každém případě by měly pouze krátkodobou povahu, a nikoli strukturální povahu.
- (265) Komise byla toho názoru, že tvrzení, že ke zvýšení cen mohlo dojít v určitém okamžiku po období šetření, nemůže samo o sobě zpochybnit zjištění, ke kterým dospělo šetření v prozatímní a konečné fázi. Komise poznamenala, že tvrzení konsorcia postrádá smysluplné souvislosti a podpůrné důkazy, které by jasně prokazovaly, že zjištění o šetření, která vycházejí z údajů o období šetření, se stala neplatnými z důvodu tohoto vývoje samotného. Tvrzení, že výrobní odvětví Unie by se zotavilo ze své situace působící újmu, je nepodložené a není podpořeno žádnými důkazy. Komise připomněla, že čl. 6 odst. 1 základního nařízení uvádí, že k informacím, které se týkají období následujícího po období šetření, se zpravidla nepřihlíží.

⁽³³⁾ Toto tvrzení je platné pro obě období, tj. období, kdy Turecko podléhalo celkové celní kvótě (od 2. února do 30. září 2019), a období, kdy se na Turecko vztahoval strop ve výši 30 % v rámci celkové celní kvóty od 1. října 2019.

⁽³⁴⁾ V posledním čtvrtletí roku 2019 využilo Turecko 73 % celkového objemu celních kvót, v rámci kterých bylo oprávněno dodávat bezcelně, přičemž v tomto čtvrtletí zůstalo nevyužito přibližně 170,000 tun.

(266) Pokud jde o připomínky obdržené po poskytnutí konečných informací, Komise konstatuje, že ani jedna ze stran neposkytla žádné další důkazy o tom, jak by zvýšení cen, k němuž došlo po období šetření, samo o sobě vedlo k neodůvodněnému uložení konečného antidumpingového cla v rámci testu unijních zájmů.

(267) Komise tedy potvrdila své závěry uvedené ve 183. až 198. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.4. Další činitelé

(268) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že výrobci oceli v Unii se soustavně snaží udržet si oligopol na trhu Unie a odstranit mezinárodní hospodářskou soutěž. Turecká vláda uvedla, že výrobci v Unii již realizovali 79 % prodeje na volném trhu a že tento procentní podíl nezahrnuje objemy pro vlastní spotřebu, které jsou významné. Sdružení ÇİB rovněž poukázalo na vysoký podíl výrobců v Unii na trhu a obává se monopolu.

(269) Komise shledala, že tvrzení o oligopolu je neodůvodněné, jak již bylo vysvětleno ve 200. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Po poskytnutí prozatímních informací žádná strana nezpochybnila to, co je uvedeno v 75. a 200. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, totiž že existuje více než 20 známých výrobců patřících do 14 různých skupin, mezi kterými existuje zdravá hospodářskou soutěž, a to i pro dovozy ze třetích zemí. Vzhledem k tomu, že neexistují důkazy o nekalých soutěžních praktikách, je podíl na trhu, který v současnosti mají, irrelevantní pro podporu těchto tvrzení o oligopolu, natož monopolu.

(270) Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB uvedlo, že ve výše uvedeném nedošlo k podrobnému, dostatečnému a transparentnímu posouzení tvrzení o posílení oligopolu ze strany výrobního odvětví Unie na trhu Unie a že toto tvrzení o posíleném oligopolu není neopodstatněné. V případě sdružení ÇİB mělo být tvrzení posouzeno s přihlédnutím k dalším faktorům, jako jsou stávající opatření, nedostatek nabídky, snížení kvality a inovací atd. Podle této strany Tribunál požaduje, aby se pro účely čl. 21 odst. 1 základního nařízení věnovala zvláštní pozornost obnovení účinné hospodářské soutěže. Strana zopakovala, aniž by doplnila nové důkazy, své tvrzení, že výrobní odvětví Unie má na trhu Unie „posílený oligopol“.

(271) Komise odkazuje na svůj nedávný pracovní dokument útvarů ⁽³⁵⁾, v němž uvedla, že „v nedávné vlně konsolidace přispělo prosazování kontroly spojování podniků k udržení dynamické hospodářské soutěže na evropských trzích s ocelí ve prospěch mnoha navazujících odvětví, která používají ocel, spoléhají se na cenově dostupné materiály, aby mohla konkurovat v celosvětovém měřítku, a zaměstnávají miliony Evropanů. Zákazem fúzí, které narušují hospodářskou soutěž (např. Tata Steel/ThyssenKrupp) nebo schválením fúzí za určitých podmínek, jako jsou strukturální odprodeje (např. ArcelorMittal/Ilva), zajistilo toto prosazování pravidel o spojování podniků, že evropští zákazníci oceli nemají menší výběr, vyšší ceny ani menší míru inovací.“ Komise shledala tvrzení sdružení ÇİB jako nepodložené, a to i pokud jde o nedostatek dodávek ploché za tepla válcované oceli, jak je vysvětleno v oddíle 7.3. Komise proto potvrdila svá zjištění v prozatímní fázi.

(272) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 199. až 200. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.5. Závěr ohledně zájmu Unie

(273) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že podle jejího názoru jsou antidumpingová cla zbytečná a poškozují trh Unie a že budou hrát negativní úlohu vůči zájmu Unie jako celku. Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB uvedlo, že Komise transparentně nevyvážila různé příslušné zájmy ani neodůvodnila svá zjištění. Komise považovala tato tvrzení za neopodstatněná s ohledem na zjištění šetření, konkrétně na existenci dumpingu, výsledné podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie a na výsledek vyvažování různých zájmů, o které jde.

(274) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky, byly potvrzeny závěry uvedené ve 201. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

⁽³⁵⁾ Pracovní dokument útvarů Komise „Směrem ke konkurenceschopnému a ekologickému evropskému ocelářství“, SWD(2021) 353 final ze dne 5. května 2021, s. 4.

8. KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

8.1. Konečná opatření

(275) Vzhledem k závěrům, k nimž se dospělo ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení, by měla být uložena konečná antidumpingová opatření za účelem zamezení další újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie dumpingovým dovozem dotčeného výrobku. Z důvodů uvedených v oddíle 6, a zejména v pododdíle 6.3 tohoto nařízení, by měla být antidumpingová cla stanovena v souladu s pravidlem nižšího cla.

(276) Na základě výše uvedených skutečností jsou sazby cel, která budou uložena, stanoveny takto:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Všechny ostatní společnosti	7,3 %

(277) Sazby antidumpingových cel pro individuální společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Odrážejí proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto sazby cla jsou použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčené země a vyráběného uvedenými právními subjekty. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“. Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních sazeb antidumpingového cla.

(278) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních sazeb antidumpingového cla. Tato žádost musí být předložena Komisi ⁽³⁶⁾. Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude nařízení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(279) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření kvůli rozdílu mezi celními sazbami je nutno přijmout zvláštní opatření, která zajistí uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není taková faktura přiložena, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.

(280) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, není tato faktura jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států totiž musí i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1

⁽³⁶⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití nižší celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

- (281) Pokud by se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.
- (282) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, mělo by se antidumpingové clo pro všechny ostatní společnosti vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

8.2. Konečný výběr prozatímního cla

- (283) Vzhledem ke zjištěným dumpingovým rozpětím a k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením měly být s konečnou platností vybrány.
- (284) Vzhledem k tomu, že sazby konečného cla jsou nižší než sazby prozatímního cla, měly by být částky zajištěné nad rámec sazeb konečného antidumpingového cla uvolněny.

8.3. Zpětná působnost

- (285) Jak je uvedeno v oddíle 1.2, na žádost žadatele zavedla Komise celní evidenci dovozu výrobku, který je předmětem šetření, podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení.
- (286) Během konečné fáze šetření byly údaje shromážděné v souvislosti s celní evidencí vyhodnoceny. Komise analyzovala, zda byla splněna kritéria podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení pro výběr konečného cla se zpětnou působností.
- (287) Analýza Komise neprokázala žádný další podstatný nárůst dovozu kromě úrovně dovozu, která během období šetření způsobila újmu, jak stanoví čl. 10 odst. 4d základního nařízení. Pro účely této analýzy Komise porovнала průměrné měsíční objemy dovozu dotčeného výrobku během období šetření s průměrnými měsíčními objemy dovozu během období počínajícího měsícem následujícím po zahájení tohoto šetření a končícího posledním celým měsícem před uložení prozatímních opatření. Rovněž při srovnání průměrných měsíčních objemů dovozu dotčeného výrobku během období šetření s průměrnými měsíčními objemy dovozu během období počínaje měsícem následujícím po zahájení tohoto šetření až do měsíce, včetně něj, ve kterém byla uložena prozatímní opatření, nebyl zaznamenán žádný další podstatný nárůst.

	Období šetření		červen 2020 až prosinec 2020		červen 2020 až prosinec 2021	
	tuny	tuny/měsíc	tuny	tuny/měsíc	tuny	tuny/měsíc
Dovoz ploché za tepla válcované oceli z Turecka	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Zdroj: Eurostat (EU-27)

- (288) Komise proto dospěla k závěru, že výběr konečného cla se zpětnou působností za období, během něž byl dovoz evidován, není v tomto případě odůvodněný.

9. NABÍDKA ZÁVAZKU

- (289) Po poskytnutí konečných informací předložil jeden z vyvážejících výrobců nabídku cenového závazku v souladu s článkem 8 základního nařízení.
- (290) Komise tuto nabídku posoudila a dospěla k závěru, že přijetí takového závazku by bylo neproveditelné ve smyslu článku 8 základního nařízení. Je tomu tak zejména z důvodu velkého množství nerozlišitelných typů výrobků, na něž se nabídka vztahuje, skutečnosti, že některé typy výrobků, jež spadají do stejného kódu KN/TARIC, mají různé minimální dovozní ceny, skutečnosti, že nabízené minimální dovozní ceny by nepostačovaly k odstranění poškozujících účinků dumpingu u většiny typů výrobku, a proto, že nabízená indexace není vhodná pro zohlednění kolísání cen surovin.
- (291) Ve svých připomínkách k cenovému závazku, který navrhl vyvážející výrobce, žadatel uvedl argumenty ve prospěch jeho zamítnutí, což podpořilo vlastní analýzu Komise.
- (292) Komise zaslala vyvážejícímu výrobcu dopis, v němž uvedla důvody zamítnutí nabídky závazku a poskytla společnosti možnost, aby se vyjádřila.
- (293) Komise neobdržela od vyvážejícího výrobce žádné připomínky, které by se týkaly jejího závěru, že navrhovaný závazek by byl nedostatečný a neproveditelný.
- (294) Z důvodů uvedených výše v 290. až 293. bodě odůvodnění byla proto nabídka cenového závazku zamítnuta.

10. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

- (295) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁷⁾, pokud má být částka uhrazena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní finanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.
- (296) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz plochých válcovaných výrobků ze železa, nelegované oceli nebo ostatní legované oceli, též ve svitcích (včetně výrobků „zkracovaných na míru“ a „úzkých pásů“), po válcování za tepla již dále neopracovaných, neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, které pocházejí z Turecka a které mají v současnosti kódy KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (kód TARIC 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (kód TARIC 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (kód TARIC 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (kód TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kód TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kód TARIC 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (kód TARIC 7226 91 91 19) a 7226 91 99.

Nejsou v něm zahrnuty následující výrobky:

- i) výrobky z koroziivzdorné oceli a křemíkové elektrooceli s orientovanou strukturou;
- ii) výrobky z nástrojové oceli a rychlořezné oceli;

⁽³⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

- iii) výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce převyšující 10 mm a o šířce 600 mm nebo větší a
- iv) výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce 4,75 mm nebo větší, avšak nepřesahující 10 mm, a o šířce 2 050 mm nebo větší;
- v) výrobky, jejichž šířka a) je 350 mm nebo méně a b) jejichž tloušťka je 50 mm nebo více, bez ohledu na délku výrobku.

2. Sazby konečného antidumpingového cla, které se použijí na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyráběný níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Země	Společnost	Sazba konečného antidumpingového cla	Doplňkový kód TARIC
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Všechny ostatní společnosti	7,3 %	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, pro který byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v [dotčené zemi]. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“ Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení (EU) 2021/9 se vyberou s konečnou platností. Zajištěné částky, které převyšují konečnou sazbu antidumpingových cel, se uvolní.

Článek 3

Na celně evidovaný dovoz se konečné antidumpingové clo nepoužije se zpětnou účinností. Údaje shromážděné podle článku 1 prováděcího nařízení (EU) 2020/1686 nebudou dále uchovávány.

Článek 4

Ustanovení čl. 1 odst. 2 mohou být změněna tak, aby byli přidáni noví vyvážející výrobci z Turecka a aby se na ně vztahovala příslušná vážená průměrná sazba antidumpingového cla pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

- a) během období šetření (od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Turecka;

- b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a
- c) buď skutečně vyvezl dotčený výrobek do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt významné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2021/1101

ze dne 20. května 2021

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na 74. zasedání Světového zdravotnického shromáždění

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 168 odst. 5 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 21 odst. 1 druhém pododstavci Smlouvy o Evropské unii se stanoví, že Unie usiluje o rozvíjení vztahů a budování partnerství se třetími zeměmi a mezinárodními, regionálními nebo světovými organizacemi, které sdílejí zásady uvedené v čl. 21 odst. 1 prvním pododstavci. V uvedeném druhém pododstavci se rovněž stanoví, že Unie podporuje vícestranná řešení společných problémů, především v rámci Organizace spojených národů.
- (2) Podle čl. 168 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské Unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) mají Unie a členské státy podporovat spolupráci se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti veřejného zdraví.
- (3) Ústava Světové zdravotnické organizace (dále jen „dohoda“) vstoupila v platnost dne 7. dubna 1948.
- (4) Podle článku 60 dohody může Světové zdravotnické shromáždění přijímat rozhodnutí většinou přítomných a hlasujících členů Světové zdravotnické organizace (WHO).
- (5) Světové zdravotnické shromáždění má na svém 74. zasedání, jež bude zahájeno dne 24. května 2021, přijmout rozhodnutí o ustavení mezivládního zasedání, v jehož rámci bude vypracována a vyjednána rámcová úmluva WHO o připravenosti a reakci na pandemii.
- (6) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie na Světovém zdravotnickém shromáždění, jelikož rozhodnutí Světového zdravotnického shromáždění určí schopnost Unie účastnit se společně se svými členskými státy přípravy a vyjednávání rámcové úmluvy WHO o připravenosti a reakci na pandemii a stát se potenciálně stranou této úmluvy jakožto organizace regionální hospodářské integrace.
- (7) Účast Unie na přípravě a vyjednávání rámcové úmluvy WHO o připravenosti a reakci na pandemii a její případné přistoupení k této úmluvě vedle členských států Unie přispěje k posílení mezinárodní spolupráce v reakci na pandemii v rámci systému OSN.
- (8) Podle čl. 168 odst. 7 Smlouvy o fungování EU by měla být při vyjednávání uznávána odpovědnost členských států za stanovení jejich zdravotní politiky a za organizování zdravotnictví a poskytování zdravotní péče.
- (9) Postoj Unie vyjádří členské státy Unie, které jsou členy Světového zdravotnického shromáždění,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat na 74. zasedání Světového zdravotnického shromáždění, je tento:

Evropská unie podporuje zahájení postupu Světové zdravotnické organizace směřujícího k nové rámcové úmluvě o připravenosti a reakci na pandemii a musí jí být v rozsahu pravomoci Unie umožněno, aby se stala smluvní stranou této úmluvy.

Rozhodnutí Světového zdravotnického shromáždění, kterým se stanoví procedurální aspekty jednání, musí umožňovat účast Unie na vyjednávacím procesu při řešení otázek spadajících do pravomoci Unie se zřetelem na případné přistoupení Unie, jakožto organizace regionální hospodářské integrace, k úmluvě.

Této účasti by mělo být dosaženo prostřednictvím specifických odkazů v textu rozhodnutí jasně uvádějících, že každý mezivládní subjekt ustavený za účelem vypracování a vyjednání úmluvy je otevřen účasti organizací regionální hospodářské integrace.

Článek 2

Postoj uvedený v článku 1 vyjádří členské státy Unie, které jsou členy Světové zdravotnické organizace, jednající společně jménem Unie.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí

V Bruselu dne 20. května 2021.

*Za Radu
předseda*
A. SANTOS SILVA

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2021/1102

ze dne 28. června 2021,

jímž se Komise žádá o předložení studie, která mapuje situaci v Unii a možnosti týkající se dovozu, hodnocení, produkce, uvádění na trh a používání činitelů biologické kontroly ze skupiny bezobratlých na území Unie, a s ohledem na výsledky této studie případně o předložení návrhu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 241 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Činitelé biologické kontroly jsou přirození nepřátelé, antagonisté nebo konkurenti či případně jiné organismy, které se používají buď přímo, nebo nepřímo v rámci ochrany proti škodlivým organismům rostlin, včetně karanténních škodlivých organismů, regulací jejich přenašečů, plevelů a invazních nepůvodních rostlin.
- (2) Pro účely tohoto rozhodnutí jsou zahrnuti pouze činitelé biologické kontroly ze skupiny bezobratlých, jako je hmyz, včetně sterilních hmyzích samců, a různé druhy roztočů a haďátek (dále jen „činitelé biologické kontroly“).
- (3) Přístupy a způsoby právní úpravy, které jednotlivé členské státy uplatňují na uvolňování, hodnocení a přemísťování činitelů biologické kontroly, se velmi liší. Činitelé biologické kontroly však neznají hranice a mohou se šířit i mimo území, kde byli záměrně uvolněni, aby chránili před škodlivými organismy rostlin, plevely a invazními nepůvodními rostlinami.
- (4) Činitelé biologické kontroly, kteří se často používají při skleníkové produkci, mají stále větší význam pro udržitelné zemědělství a lesnictví, zejména při provádění integrované ochrany rostlin (IOR) a ekologického zemědělství. Udržitelné zemědělské systémy zásadním způsobem přispívají k přechodu Unie na udržitelné potravinové systémy, jak je stanoveno ve sdělení Komise „Strategie od zemědělce ke spotřebiteli: pro spravedlivé, zdravé a ekologické potravinové systémy“ a ve sdělení Komise o „Zelené dohodě pro Evropu“ a jak je podporováno budoucí společnou zemědělskou politikou. Používání činitelů biologické kontroly v této souvislosti pomáhá snižovat závislost na chemických přípravcích na ochranu rostlin.
- (5) Cílem nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031⁽¹⁾ je chránit Unii před zavlečením nových škodlivých organismů a zároveň účinněji bojovat proti stávajícím škodlivým organismům. Politika v oblasti zdraví rostlin, kterou uvedené nařízení obsahuje, se zaměřuje zejména na screening nových škodlivých organismů rostlin na celém světě, zamezení proniknutí těchto škodlivých organismů rostlin na území Unie a v případě jejich zavlečení na toto území i na včasné zjištění výskytu a eradikaci.
- (6) Proniknutí, usídlení a šíření škodlivých organismů rostlin může ohrozit udržitelnost zemědělství, lesů, přírodních prostředí, biologické rozmanitosti a ekosystémů. Globální obchod, pohyb osob, změna klimatu a extrémní povětrnostní jevy zvyšují rozšíření škodlivých organismů a fytosanitární rizika. Nové exotické druhy škodlivých organismů rovněž představují hrozbu pro stávající evropské systémy v oblasti zemědělské a lesnické produkce, jakož i pro přirozeně se vyskytující flóru a faunu. Dovoz přirozeného nepřítele z oblasti, ze které škodlivý organismus pochází, může přispět k vhodné strategii ochrany, avšak pro přirozeně se vyskytující flóru a faunu může přinášet rizika. Před dovozem jakýchkoli činitelů biologické kontroly je tedy třeba, aby bylo za použití standardní metodiky provedeno vědecké posouzení možných dopadů na zdraví rostlin a biologickou rozmanitost, včetně možných nežádoucích dopadů na necílové druhy, ekosystémy a biologickou rozmanitost obecně.
- (7) Uznává se, že vzhledem k větší poptávce ze strany zemědělců, správců zeleně a zahradníků, kteří usilují o snížení své závislosti na chemických přípravcích na ochranu rostlin, používání činitelů biologické kontroly roste.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnice Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES (Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4).

- (8) Mezinárodní organizace, zejména Organizace spojených národů pro výživu a zemědělství prostřednictvím Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin a Evropská a středozevní organizace ochrany rostlin, vypracovávají mezinárodní fytosanitární normy a pokyny pro bezpečné používání činitelů biologické kontroly a hrají důležitou úlohu při tvorbě norem pro analýzu rizik a výzkum.
- (9) Producenti činitelů biologické kontroly, včetně malých a středních podniků, poskytují inovativní a specifická řešení pro ochranu plodin. Základním požadavkem pro zajištění bezpečnosti a výkonnosti činitelů biologické kontroly je kontrola jejich kvality.
- (10) Jednotnější přístup členských států by mohl usnadnit vývoj bezpečných činitelů biologické kontroly a přístup k nim na trhu. To by pomohlo vytvořit příležitosti pro systémy v oblasti zemědělské a lesnické produkce a pro ochranu proti škodlivým organismům rostlin a zároveň zajistí ochranu zdraví a životního prostředí.
- (11) Rada se domnívá, že v souladu s interinstitucionální dohodou ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾, a zejména s bodem 10 této dohody o uplatňování článků 225 a 241 Smlouvy o fungování Evropské unie, je studie mapující situaci v Unii a možnosti týkající se dovozu, hodnocení, produkce, uvádění na trh a používání činitelů biologické kontroly na území Unie nezbytná pro zvýšení jejich dostupnosti a přístupnosti pro uživatele při současném zajištění bezpečnosti lidí, zvířat, rostlin, životního prostředí a potravinového zabezpečení.
- (12) Tyto možnosti mohou zahrnovat posouzení potenciálu pro harmonizaci kritérií, postupů a rozhodování v Unii, pro programy Unie v oblasti výzkumu, inovací a šíření znalostí a pro posílenou spolupráci s relevantními mezinárodními organizacemi s cílem urychlit přístup k činitelům biologické kontroly na trhu a zvýšit jejich dostupnost a pro podporu investic, inovací a bezpečného používání činitelů biologické kontroly při ochraně proti škodlivým organismům rostlin, což je první krok směrem k harmonizované definici širšího konceptu biologické kontroly,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rada žádá Komisi, aby do 31. prosince 2022 předložila studii mapující situaci týkající se dovozu, produkce, hodnocení, uvádění na trh a používání činitelů biologické kontroly ze skupiny bezobratlých na území Unie. Rovněž by měly být vyhodnoceny možnosti harmonizace postupů na celém území Unie s cílem usnadnit prosazování zavádění činitelů biologické kontroly a přístup k nim na trhu, podpořit investice a inovace týkající se těchto činitelů a přispět k jejich bezpečnému používání, a to i v případech, kdy jsou zapotřebí pro ochranu proti karanténním škodlivým organismům, jak to ukládají orgány v oblasti zdraví rostlin.

Článek 2

Rada žádá Komisi, aby předložila, pokud to bude vhodné s ohledem na závěry studie, návrh, nebo aby informovala Radu o jiných nezbytných opatřeních vyplývajících z této studie.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽²⁾ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů, (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

V Lucemburku dne 28. června 2021

Za Radu
předsedkyně
M. do C. ANTUNES

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1103**ze dne 5. července 2021,**

kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Brazílie pro derivátové obchody uzavírané brazilskými institucemi podléhajícími regulaci ze strany Brazílské centrální banky uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 13 nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví mechanismus, který zmocňuje Komisi přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, jimiž se právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země prohlašují za rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012, takže v případě smluvních stran, které uzavírají obchod, na nějž se vztahuje uvedené nařízení, přičemž alespoň jedna z těchto smluvních stran je usazena v uvedené třetí zemi, se má za to, že splněním požadavků stanovených právním režimem dotyčné třetí země uvedené požadavky splnily. Prohlášení o rovnocennosti přispívá k dosažení ústředního cíle nařízení (EU) č. 648/2012, jímž je snížení systémového rizika a zvýšení transparentnosti trhů s deriváty zajištěním mezinárodně konzistentního uplatňování zásad dohodnutých se třetími zeměmi a stanovených v uvedeném nařízení.
- (2) Ustanovení čl. 11, odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 648/2012, které je doplněno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽²⁾ a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, stanoví právní požadavky Unie týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, provádění komprese portfolií a mechanismů srovnávání portfolií ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Uvedená ustanovení rovněž stanoví povinnosti vztahující se na uvedené smlouvy a týkající se oceňování a řešení sporů („techniky zmírňování operačního rizika“) a také povinnosti týkající se výměny kolaterálu („marže“) mezi smluvními stranami.
- (3) Aby byl právní, dohledový a vynucovací režim třetí země považován za rovnocenný režimu Unie, pokud jde o techniky zmírňování operačního rizika a maržové požadavky, měl by být hmotněprávní účinek použitelných právních, dohledových a vynucovacích předpisů rovnocenný požadavkům Unie podle článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012 a zajišťovat ochranu služebního tajemství rovnocennou ochraně stanovené v článku 83 uvedeného nařízení. Kromě toho musí být rovnocenné právní, dohledové a vynucovací předpisy v této třetí zemi účinné

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

uplatňovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem. Posouzení rovnocennosti proto zahrnuje ověření, zda právní, dohledové a vynucovací předpisy třetí země zajišťují, že OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana a uzavírá je alespoň jedna smluvní strana usazená v uvedené třetí zemi, nevystavují finanční trhy v Unii vyššímu riziku, a že tedy v Unii nepředstavují nepřijatelnou míru systémového rizika.

- (4) Toto rozhodnutí není založeno pouze na srovnávací analýze právních, dohledových a vynucovacích požadavků platných v Brazílii, ale také na posouzení účinku uvedených požadavků a jejich adekvátnosti pro účely zmírňování rizik vyplývajících z OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, způsobem považovaným za rovnocenný účinku požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012.
- (5) Právní, dohledové a vynucovací předpisy platné v Brazílii pro OTC derivátové smlouvy jsou stanoveny v právních předpisech, jakož i v oběžnících, usneseních a pokynech vydaných Brazílskou centrální bankou (*Banco Central do Brasil* – BCB), úřadem *Comissão de Valores Mobiliários* (CVM) a úřadem *Conselho Monetário Nacional* (CMN). Brazílský trh s cennými papíry reguluje zejména právní předpis 6,385/76; regulované trhy s cennými papíry, které zahrnují organizované burzy cenných papírů, organizovaný mimoburzovní trh a neorganizovaný mimoburzovní trh, se řídí pokynem CVM 461/07; oběžník BCB 3,082/02 stanoví kritéria pro účetní zacházení s deriváty vlastněnými finančními institucemi a jinými institucemi, nad nimiž vykonává dohled BCB; usnesení *Resolução* CMN 3,505/07 reguluje OTC derivátové smlouvy uzavřené v Brazílii brazilskými finančními institucemi a jinými institucemi, nad nimiž vykonává dohled BCB; usnesení *Resolução* CMN 4,277/13 stanoví požadavky na oceňování podle aktuální tržní hodnoty a oceňování pomocí modelu u derivátových smluv uzavřených finančními institucemi a jinými institucemi, nad nimiž vykonává dohled BCB; pokyn *Instrução* CVM 438/06 stanoví požadavky na oceňování podle aktuální tržní hodnoty pro některé typy vzájemných fondů; usnesení *Resolução* 4,662/18 stanoví dvoustranné maržové požadavky; usnesení *Resolução* BCB 3,263/05 se týká komprese portfolií; usnesení *Resolução* CMN 4,373/14 stanoví požadavky na investory-nerezidenty, kteří uzavírají obchody s OTC deriváty v Brazílii, a právní předpisy 4,595/64, 6,385/76, 10,214/01, 12,810/13 upravují služební tajemství, dohled a vynucování.
- (6) Usnesení *Resolução* BCB 3,263/05 nestanoví žádné povinnosti provádět kompresi portfolií ani neobsahuje žádné doporučení v tomto smyslu. Umožňuje však, aby finanční instituce a jiné instituce, nad kterými vykonává dohled BCB, uzavíraly dohody, jež to dovolují. Pro postupy řešení sporů neexistují žádné zvláštní právní předpisy. Pravidla pro řešení sporů stanoví registry obchodních údajů. Brazílské předpisy proto nelze považovat za rovnocenné požadavkům Unie, pokud jde o kompresi portfolií a řešení sporů.
- (7) Jakýkoli brazilský subjekt uzavírající obchod s OTC deriváty musí tento obchod oznámit registru obchodních údajů zřízenému a regulovanému v Brazílii. Podle právního předpisu 6,385/76 je platnost obchodu podmíněna jeho oznámením registru obchodních údajů. V souladu s usnesením *Resolução* CMN 4,373/14 musí být investoři-nerezidenti, kteří uzavírají obchody s OTC deriváty v Brazílii, registrováni u úřadu CVM a musí se řídit právně závaznými potvrzeními svých obchodů. Vzhledem k tomu, že obchod musí oznámit obě strany, neexistuje pro potvrzení obchodů, srovnávání dvoustranných portfolií nebo řešení sporů jiný právní požadavek než pravidla registru obchodních údajů. Potvrzení je souběžné a podmíněné oznámením. Oznámení se musí uskutečnit co nejdříve a obvykle se provádí ve stejný den, ve kterém je obchod uzavřen. Obdobně vzhledem k tomu, že obchody jsou oznamovány oběma stranami a potvrzovány registry obchodních údajů současně, neexistuje požadavek provádět srovnávání portfolií, neboť z povahy věci nemůže existovat žádný rozpor mezi portfolii smluvních stran. Brazílské předpisy pro včasné potvrzení a srovnávání portfolií by proto měly být považovány za rovnocenné odpovídajícím požadavkům Unie.
- (8) Podle usnesení *Resolução* CMN 3,505/07 a *Resolução* CMN 4,277/13 oceňování buď podle aktuální tržní hodnoty, nebo pomocí modelu denně provádí obchodující banky, místní pobočky zahraničních bank, místní dceřiné společnosti zahraničních bank, jakož i fondy a správci aktiv, kteří jsou všichni regulováni BCB. Tato povinnost se nevztahuje na družstva, pojistitele, zajišťovatele, penzijní fondy a jiné smluvní strany z řad nefinančních podniků, které

jsou povinny provádět denní oceňování pouze tehdy, pokud patří do finančního konglomerátu, který zahrnuje také univerzální, komerční, investiční nebo devizovou banku či spořitelnu. Brazílské předpisy mohou být proto považovány za rovnocenné odpovídajícím požadavkům Unie v rozsahu, v jakém je toto rozhodnutí omezeno na obchody uzavřené se smluvními stranami regulovanými BCB.

- (9) S ohledem na povinnost oznamovat obchody s OTC deriváty registrům obchodních údajů regulovaným v Brazílii a právní důsledky této povinnosti lze proto v případě Brazílie zvážit dvoustupňový přístup, který umožní dospět k závěru, že s ohledem na včasné potvrzení a srovnávání portfolií lze požadavky platné v Brazílii z hlediska účinku považovat za rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013. Kromě toho jsou pravidla platná v Brazílii pro denní oceňování rovnocenná pravidlům stanoveným v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013, pokud jsou obchody prováděny s obchodujícími bankami, místními pobočkami zahraničních bank, místními dceřinými společnostmi zahraničních bank, fondů a správců aktiv, jakož i s družstvy, pojistiteli a zajišťiteli, penzijními fondy a jinými smluvními stranami z řad nefinančních podniků, které patří do finančního konglomerátu, který zahrnuje také univerzální, komerční, investiční nebo devizovou banku či spořitelnu. Vzhledem k tomu, že většinu přeshraničních obchodů s OTC deriváty provádějí smluvní strany regulované BCB, mělo by být toto rozhodnutí omezeno na obchody mezi smluvními stranami regulovanými BCB a smluvními stranami usazenými v Unii a měl by se na ně vztahovat odpovídající požadavek podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013.
- (10) Pokud jde o marže u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, právně závazné požadavky Brazílie představují usnesení *Resolução CMN 4,662/18* a oběžník BCB 3,902/18 (maržová pravidla Brazílie).
- (11) Jak je stanoveno v maržových pravidlech Brazílie, zahrnutými smluvními stranami spadajícími do jejich působnosti jsou všechny finanční instituce nebo jiné instituce podléhající regulaci BCB, které mají průměrnou souhrnnou pomyslnou hodnotu zahrnovaných obchodů operační skupiny nad 25 miliard BRL. Mezi zahrnované obchody patří soubor obchodů s OTC deriváty, které jsou rovnocenné obchodům stanoveným v nařízení (EU) č. 648/2012, s výjimkou fyzicky vypořádaných komoditních derivátů, avšak včetně derivátů zlata, které jsou považovány za zahrnované obchody, na něž se vztahují maržová pravidla Unie, ale nevztahují se na ně maržová pravidla Brazílie; a opce na akcie, na něž se vztahují maržová pravidla Brazílie, ale na něž se vztahuje dočasná výjimka podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Kromě toho, podobně jako v rámci použitelném v Unii, jsou obchody uvnitř skupiny, fyzicky vypořádané měnové forwardy a swapy a obchody s nástroji, jejichž definice je podobná definici krytých dluhopisů v Unii, ze souboru zahrnovaných obchodů vyloučeny. Měly by se však započítat při určování průměrné souhrnné pomyslné hodnoty obchodů operační skupiny. Toto rozhodnutí by se proto nemělo vztahovat na fyzicky vypořádané komoditní deriváty, s výjimkou derivátů zlata.
- (12) Zahrnuté smluvní strany musí ode dne 1. září 2019 skládat a realizovat variační marži. Zahrnuté smluvní strany s průměrnou souhrnnou pomyslnou hodnotou zahrnovaných obchodů operační skupiny nad 2,250 miliardy BRL musí ode dne 1. září 2019 skládat a realizovat počáteční marži, zatímco zahrnované smluvní strany pod touto prahovou hodnotou musí skládat a realizovat počáteční marži od 1. září 2020. Toto rozhodnutí je proto omezeno na obchody mezi smluvními stranami, na které se vztahuje čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, a zahrnutými smluvními stranami, na něž se vztahuje požadavek skládat a realizovat variační a počáteční marži podle maržových pravidel Brazílie.
- (13) Maržová pravidla Brazílie povolují kombinovanou minimální hodnotu převodu počáteční a variační marže ve výši 1,5 milionu BRL, zatímco článek 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 stanoví prahovou hodnotu 500 000 EUR. Maržová pravidla Brazílie rovněž umožňují, aby počáteční marže byla snížena až o 150 milionů BRL. Zahrnuté smluvní strany s kombinovanou částkou počáteční marže pod uvedenou prahovou hodnotou nejsou povinny si vyměňovat počáteční marži. Článek 29 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 stanoví podobnou úlevu a stanoví prahovou hodnotu ve výši 50 milionů EUR. Vzhledem k nevýznamnému rozdílu v hodnotě uvedených měn by uvedené hodnoty měly být považovány za rovnocenné.

- (14) Obdobně jako standardizovaná metoda výpočtu počáteční marže stanovená v příloze IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 umožňují i maržová pravidla Brazílie použití standardizovaného modelu rovnocenného modelu stanovenému ve výše uvedené příloze. Maržová pravidla Brazílie však neumožňují použít k výpočtu počáteční marže interní modely nebo modely třetích stran. I když jsou tedy požadavky maržových pravidel Brazílie pro výpočet počáteční marže restriktivnější než požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 648/2012 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251, měly by i přes to být pro účely tohoto rozhodnutí považovány za rovnocenné.
- (15) Požadavky stanovené v maržových pravidlech Brazílie na způsobilý kolaterál, jeho oceňování a na to, jak má být tento kolaterál držen a oddělen, jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Maržová pravidla Brazílie obsahují rovnocenný seznam způsobilých kolaterálů, ale nevyžadují, aby smluvní strany přiměřeně diverzifikovaly realizovaný kolaterál, a to ani omezením cenných papírů s nízkou likviditou, aby se zabránilo koncentraci kolaterálu, způsobem podobným článku 8 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Jelikož se však tyto požadavky na koncentraci podle článku 8 vztahují na smluvní strany v Unii, lze vyvodit závěr, že požadavky na kolaterál podle maržových pravidel Brazílie vedou k účinku rovnocennému účinku nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Maržová pravidla Brazílie pro OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, by proto měla být považována za rovnocenná požadavkům podle čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.
- (16) Pokud jde o rovnocennou úroveň ochrany služebního tajemství v Brazílii, zmocňují právní předpisy 4,595 z roku 1964, 6,385 z roku 1976, 10,214 z roku 2001 a 12,810 z roku 2013 BCB a CVM k tomu, aby si od registrů obchodních údajů vyžádaly jakékoli údaje týkající se obchodů s deriváty. Doplnkový právní předpis 105 z roku 2001 (LC 105) rovněž stanoví, že se všemi údaji musí být nakládáno jako s důvěrnými. V této souvislosti, pokud jakýkoli jiný domácí nebo zahraniční orgán potřebuje údaje od brazilských registrů obchodních údajů, měl by svou žádost formálně předložit BCB a/nebo CVM, které provedou jejich analýzu, mimo jiné s ohledem na omezení uložená předpisem LC 105, přičemž nezbytnost formální dohody by byla analyzována případ od případu. Tyto právní předpisy by proto společně měly být považovány za předpisy poskytující rovnocennou úroveň ochrany služebního tajemství, jakou zaručuje nařízení (EU) č. 648/2012.
- (17) CMN je nejvyšším orgánem ve vnitrostátním finančním systému Brazílie a odpovídá za tvorbu měnové a úvěrové politiky obecně. BCB je podřízena CMN a odpovídá za měnovou politiku, správu mezinárodních rezerv, bankovní dohled a dohled nad zahraničním kapitálem a úvěry. BCB vynucuje obezřetnostní předpisy a rovněž působí jako měnový orgán a jako taková je odpovědná za zajištění systémové stability. Za účelem omezení nedovolených postupů, na podporu provádění vzdělávacích opatření a řešení situací, které mohou ohrozit vnitrostátní finanční systém, může BCB uvalovat správní sankce, přijímat preventivní nebo prozatímní opatření, vydávat zavazující listy a ukládat pozastavení nebo omezení. Úřad CVM je podřízen úřadu CMN a odpovídá za regulaci kapitálových trhů a dohled nad nimi, včetně emitentů cenných papírů, burz a mimoburzovních trhů, a institucí, které jsou součástí systému distribuce cenných papírů. CVM si klade za cíl zachovat efektivní trh a podporovat rozvoj a rovněž usiluje o ochranu investorů a zachování spravedlivých postupů na trhu s cennými papíry, prosazování pravidel týkajících se zveřejňování informací a transparentnosti. Opatření dostupná úřadům BCB a CVM by měla být považována za opatření zajišťující účinné uplatňování příslušných právních, regulačních a vynucovacích předpisů na základě brazilských předpisů pro OTC deriváty spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování.
- (18) Toto rozhodnutí uznává rovnocennost závazných požadavků stanovených brazilskými právními předpisy v souvislosti s OTC derivátovými smlouvami platných v době přijetí tohoto rozhodnutí. Komise bude ve spolupráci s orgánem ESMA pravidelně monitorovat vývoj právních, dohledových a vynucovacích předpisů pro tyto OTC derivátové smlouvy a jejich důsledné a účinné provádění, pokud jde o požadavky na včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování, řešení sporů a maržové požadavky použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, s ohledem na něž bylo toto rozhodnutí přijato. V rámci monitorování může Komise požádat úřady BCB a CVM, aby poskytly informace o vývoji v oblasti regulace a dohledu. Pokud si relevantní vývoj vyžádá, aby Komise prohlášení o rovnocennosti udělené tímto rozhodnutím opětovně posoudila, může Komise kdykoli provést zvláštní přezkum. Takové opětovné posouzení může vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož by se na smluvní strany opět automaticky vztahovaly všechny požadavky stanovené nařízením (EU) č. 648/2012.

(19) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Brazílie pro včasné potvrzování, denní oceňování a srovnávání portfolií, které na obchody regulované jako OTC deriváty, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, uplatňuje Brazilská centrální banka (*Banco Central do Brasil*) (dále jen „BCB“) a úřad *Comissão de Valores Mobiliários* (dále jen „CVM“), považují za rovnocenné odpovídajícím požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 v případech, kdy alespoň jedna ze smluvních stran uvedených obchodů je zahrnutou smluvní stranou pro účely maržových pravidel Brazílie.

Článek 2

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Brazílie pro výměnu kolaterálu, které na obchody regulované jako OTC deriváty, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, uplatňuje BCB a CVM, s výjimkou fyzicky vypořádaných komoditních derivátů, avšak nikoli derivátů zlata, považují za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 v případech, kdy alespoň jedna ze smluvních stran uvedených obchodů je zahrnutou smluvní stranou pro účely maržových pravidel Brazílie.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1104**ze dne 5. července 2021,**

kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Kanady pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Úřad dohledu nad finančními institucemi (*the Office of the Superintendent of Financial Institutions – OSFI*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 13 nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví mechanismus, který zmocňuje Komisi přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, jimiž se právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země prohlašují za rovnocenné požadavkům stanoveným v článcích 4, 9, 10 a 11 nařízení (EU) č. 648/2012, takže v případě smluvních stran, které uzavírají obchod, na nějž se vztahuje uvedené nařízení, přičemž alespoň jedna z těchto smluvních stran je usazena v uvedené třetí zemi, se má za to, že splněním požadavků stanovených právním režimem dotyčné třetí země uvedené požadavky splnily. Prohlášení o rovnocennosti přispívá k dosažení ústředního cíle nařízení (EU) č. 648/2012, jímž je snížení systémového rizika a zvýšení transparentnosti trhů s deriváty zajištěním mezinárodně konzistentního uplatňování zásad dohodnutých se třetími zeměmi a stanovených v uvedeném nařízení.
- (2) Ustanovení čl. 11, odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 648/2012, které je doplněno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽²⁾ a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, stanoví právní požadavky Unie týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, provádění komprese portfolií a mechanismů srovnávání portfolií ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana; uvedená ustanovení rovněž stanoví povinnosti vztahující se na uvedené smlouvy a týkající se oceňování a řešení sporů („techniky zmírňování operačního rizika“) a také povinnosti týkající se výměny kolaterálu („marže“) mezi smluvními stranami.
- (3) Aby byl právní, dohledový a vynucovací režim třetí země považován za rovnocenný režimu Unie, pokud jde o techniky zmírňování operačního rizika a maržové požadavky, měl by být hmotněprávní účinek použitelných právních, dohledových a vynucovacích předpisů rovnocenný požadavkům Unie podle článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012 a zajišťovat ochranu služebního tajemství rovnocennou ochraně stanovené v článku 83 uvedeného nařízení. Kromě toho musí být rovnocenné právní, dohledové a vynucovací předpisy v této třetí zemi účinně uplatňovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem. Posouzení rovnocennosti proto zahrnuje ověření, zda právní, dohledové a vynucovací předpisy třetí země zajišťují, že OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana a uzavírá je alespoň jedna smluvní strana usazená v uvedené třetí zemi, nevystavují finanční trhy v Unii vyššímu riziku, a že tedy v Unii nepředstavují nepřijatelnou míru systémového rizika.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

- (4) Komise dne 1. října 2013 obdržela odborné doporučení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) ohledně právních, dohledových a vynucovacích předpisů v Kanadě (*), týkající se mimo jiné technik zmírňování operačního rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Ve svém odborném doporučení dospěl orgán ESMA k závěru, že vzhledem k tomu, že Kanada stále ještě dokončuje svůj regulační režim pro povinnost clearing, nefinanční smluvní strany a techniky zmírňování rizika u obchodů, u nichž nebyl proveden clearing, není schopen provést přesvědčivou analýzu a poskytnout v tomto směru odborné doporučení.
- (5) Komise vzala v úvahu technické doporučení orgánu ESMA a také vývoj v oblasti regulace, k němuž od té doby došlo. Toto rozhodnutí není založeno pouze na srovnávací analýze právních, dohledových a vynucovacích požadavků platných v Kanadě, ale také na posouzení účinku uvedených požadavků a jejich adekvátnosti pro účely zmírňování rizik vyplývajících z OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, způsobem považovaným za rovnocenný účinku požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012.
- (6) Právní, dohledové a vynucovací předpisy platné v Kanadě pro OTC derivátové smlouvy jsou stanoveny v Pokynu E-22 o maržových požadavcích na deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing (*Guideline E-22 on Margin Requirements for Non-Centrally Cleared Derivatives*) a v pokynu B-7 o řádných postupech v oblasti derivátů (*Guideline B-7 on Derivatives Sound Practices*) (společně dále jen „pokyny“) Úřadu dohledu nad finančními institucemi (*the Office of the Superintendent of Financial Institutions – OSFI*). Nedodržení pokynů může vést k přezkumu povolení, na jehož základě subjekty podléhající těmto pokynům působí. Úřad OSFI vykonává obezřetnostní regulaci a dohled nad federálně regulovanými finančními institucemi (FRFI) v Kanadě a odpovídá za monitorování a vynucování dodržování všech pokynů OSFI. Za FRFI se považují banky, pobočky zahraničních bank, bankovní holdingové společnosti, poskytovatelé svěřenských a úvěrových služeb, družstevní úvěrová sdružení, družstevní maloobchodní sdružení, životní pojišťovny, pojišťovny působící v oblasti majetkového a úrazového pojištění a pojišťovací holdingové společnosti. Pokyny stanoví minimální normy pro maržové požadavky a požadavky na jiné techniky zmírňování rizika pro derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, prováděné FRFI. Pokyn B-7 vstoupil v platnost v listopadu 2014, zatímco pokyn E-22 v červnu 2017, přičemž některé jeho požadavky podléhají postupnému zavádění v souladu s mezinárodním rámcem a jsou v souladu se stávajícím postupným zaváděním stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251.
- (7) Techniky snižování operačního rizika pro OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, stanovené v pokynu B-7 jsou stále nedostatečné ve srovnání s povinnostmi stanovenými v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013, pokud jde o včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií a oceňování obchodů. Toto rozhodnutí by se proto mělo vztahovat pouze na právní, dohledové a vynucovací předpisy týkající se povinností řešení sporů, jak jsou stanoveny v čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 a dále na předpisy týkající se maržových požadavků, jak jsou stanoveny v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251.
- (8) Pokud jde o požadavky na řešení sporů vztahující se na OTC deriváty, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, obsahují ustanovení Kanady o OTC derivátech obsažená v pokynu B-7, která se vztahují na zahrnuté FRFI, povinnosti podobné povinnostem stanoveným v čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012. Zejména pokyn B-7 obsahuje zvláštní ustanovení týkající se řešení sporů vztahující se na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana.
- (9) Pokud jde o marže u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, ustanovení obsažená v pokynu E-22 se vztahují na OTC derivátové smlouvy definované v čl. 2 bodě 7 nařízení (EU) č. 648/2012, s výjimkou fyzicky vypořádaných měnových forwardů a devizových swapů, na které se nevztahují maržové požadavky stanovené v pokynu E-22, a pevných fyzicky vypořádaných devizových obchodů spojených s výměnou jistiny křížových měnových swapů, které jsou podle pokynu E-22 fyzicky osvobozeny od požadavků na počáteční marži, jakož i fyzicky vypořádaných komoditních obchodů, jež podle pokynu E-22 nejsou zahrnuty do definice derivátu. V souladu s články 27, 30, 30a, 31 a 38 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 jsou devizové swapy a měnové forwardy, jakož

(*) ESMA/2013/1375, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — Canada*, (Odborné doporučení ohledně rovnocennosti regulačního režimu třetí země (Kanada) podle nařízení EMIR), závěrečná zpráva Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, 1. října 2013.

i výměna jistiny měnových swapů osvobozeny od požadavků na počáteční marži, zatímco na deriváty spojené s krytými dluhopisy pro účely zajištění, některé deriváty spojené se sekuritizací, deriváty se smluvními stranami ve třetích zemích, u nichž nelze zajistit právní vymahatelnost dohod o započtení nebo ochrany na základě kolaterálu, jakož i na opce na jednotlivé akcie a opce na index, se vztahují výjimky z požadavků na počáteční i variační marži. Toto rozhodnutí by se proto nemělo vztahovat na fyzicky vypořádané komoditní deriváty.

- (10) Podle pokynu E-22 si všechny FRFI patřící do konsolidované skupiny, jejíž souhrnná průměrná pomyslná hodnota derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, na konci měsíce v březnu, dubnu a květnu 2016 a v kterémkoli následujícím roce překročí 12 miliard CAD („zahrnuté subjekty“), musí vyměňovat počáteční a variační marži. Na základě pokynu E-22 přijala Kanada mezinárodně dohodnutý harmonogram postupného zavádění požadavků na počáteční marži. Státy, centrální banky, subjekty veřejného sektoru, způsobilé mezinárodní rozvojové banky, Banka pro mezinárodní platby a ústřední protistrany jsou z definice zahrnutého subjektu vyloučeny. Dceřiné společnosti pro správu financí, které provádějí činnosti řízení rizik jménem dceřiných společností v rámci korporátní skupiny, a některé jednotky pro speciální účel jsou z definice zahrnutých subjektů vyloučeny. Toto rozhodnutí by se proto mělo vztahovat na právní, dohledové a vynucovací předpisy týkající se řešení sporů a povinností výměny kolaterálu, které se vztahují na FRFI, jež jsou zahrnutými subjekty („zahrnuté FRFI“). Článek 11 nařízení (EU) č. 648/2012 vyžaduje, aby si všechny smluvní strany OTC derivátového obchodu, jehož clearing neprovádí ústřední protistrana, denně vyměňovaly variační marže. Toto rozhodnutí by proto mělo být podmíněno výměnou variační marže u obchodů prováděných se zahrnutými FRFI.
- (11) Podle pokynu E-22 musí být počáteční a variační marže vypočítány a výzva k jejich úhradě podána do dvou pracovních dnů od provedení obchodu s derivátem, u něhož se neprovádí centrální clearing, mezi zahrnutými FRFI a zahrnutým subjektem. Poté musí být marže vypočítávány a výzva k jejich úhradě podávána denně. Marže musí být složeny nebo obdrženy nejpozději druhý pracovní den následující po každé výzvě k jejich úhradě. Článek 12 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 vyžaduje, aby si všechny smluvní strany OTC derivátové smlouvy, jejíž clearing neprovádí ústřední protistrana, denně vyměňovaly variační marži, nebo odpovídajícím způsobem upravily období krytí rizika marží použité pro výpočet počáteční marže. Proto by měly být stanoveny podmínky týkající se variační marže.
- (12) Pokyn E-22 rovněž stanoví kombinovanou minimální výši převodu počátečních a variačních marží ve výši 750 000 CAD. Tato částka je v článku 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 stanovena na 500 000 EUR. Vzhledem k nevýznamnému rozdílu mezi hodnotou uvedených měn a společnému cíli by tyto částky měly být považovány za rovnocenné.
- (13) Pokud jde o výpočet počáteční marže, obdobně jako standardizovaná metoda výpočtu počáteční marže stanovená v příloze IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 umožňuje i pokyn E-22 použití standardizovaného modelu rovnocenného modelu stanovenému ve výše uvedené příloze. Alternativně lze k výpočtu počáteční marže použít interní modely nebo modely třetích stran, pokud tyto modely splňují určité požadavky, které jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Interní modely a modely třetích stran podléhají přezkumu ze strany OSFI na základě kritérií stanovených pro soulad.
- (14) Požadavky stanovené v pokynu E-22 na způsobilý kolaterál a na to, jak má tento kolaterál být držen a oddělen, jsou obdobné požadavkům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Pokyn E-22 obsahuje rovnocenný seznam způsobilých kolaterálů a obdobně jako nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 stanoví, že kolaterál musí být oceňován denně. Dále stanoví, že vyměňovaná počáteční marže musí být držena takovým způsobem, aby byla v případě selhání smluvní strany okamžitě k dispozici realizující straně a podléhala ujednáním, která v co největší možné míře chrání skládající stranu v případě úpadku realizující smluvní strany.

- (15) Pokud jde o ochranu služebního tajemství, na informace v držení OSFI se vztahují ustanovení paragrafu 22 zákona o Úřadu dohledu nad finančními institucemi – zákona o OFSI (*the Office of the Superintendent of Financial Institutions Act – OSFI Act*), který zajišťuje, že veškeré informace týkající se podnikání nebo záležitostí finanční instituce nebo osob, které s nimi jednají, a jež získá OSFI nebo jakákoli osoba jednající na základě pokynů OSFI, jsou důvěrné a je s nimi odpovídajícím způsobem zacházeno. Na OSFI a osoby jednající na základě jeho pokynů se rovněž vztahuje zákon o ochraně soukromí (*Privacy Act*), který chrání osobní údaje, jež jsou pod kontrolou federální vládní instituce, jakož i zákon o přístupu k informacím (*Access to Information Act*), který stanoví právo na přístup k informacím v záznamech pod kontrolou federálních vládních institucí. Proto článek 22 zákona o OSFI spolu se zákonem o ochraně soukromí a zákonem o přístupu k informacím poskytuje záruky služebního tajemství, včetně ochrany obchodního tajemství, rovnocenné zárukám stanoveným v hlavě VIII nařízení (EU) č. 648/2012.
- (16) Pokud jde o účinný federální dohled nad právními předpisy v Kanadě a jejich vynucování, hlavní odpovědnost za monitorování a vynucování dodržování pokynů má úřad OSFI. Úřad OSFI může přijmout širokou škálu dohledových opatření, aby ukončil případné porušování použitelných požadavků. Uvedená opatření by proto měla být považována za opatření zajišťující účinné uplatňování příslušných právních, regulačních a vynucovacích předpisů podle „pokynů“ spravedlivým a nedeformujícím způsobem, aby byl zajištěn účinný dohled a vynucování, jež jsou rovnocenné dohledovým a vynucovacím předpisům podle právního rámce Unie.
- (17) Toto rozhodnutí uznává rovnocennost závazných požadavků stanovených kanadskými právními předpisy v souvislosti s OTC derivátovými smlouvami platných v době přijetí tohoto rozhodnutí. Komise bude ve spolupráci s orgánem ESMA pravidelně monitorovat vývoj právních, dohledových a vynucovacích předpisů pro tyto OTC derivátové smlouvy a jejich důsledné a účinné provádění, pokud jde o požadavky na včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování, řešení sporů a maržové požadavky použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, s ohledem na něž bylo toto rozhodnutí přijato. V rámci monitorování může Komise požádat úřad OSFI, aby poskytl informace o vývoji v oblasti regulace a dohledu. Pokud si relevantní vývoj vyžádá, aby Komise prohlášení o rovnocennosti udělené tímto rozhodnutím opětovně posoudila, může Komise kdykoli provést zvláštní přezkum. Takové opětovné posouzení může vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož by se na smluvní strany opět automaticky vztahovaly všechny požadavky stanovené nařízením (EU) č. 648/2012.
- (18) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Kanady týkající se povinností řešení sporů stanovené v Pokynu B-7 uplatňované na derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, regulované Úřadem dohledu nad finančními institucemi (*the Office of the Superintendent of Financial Institutions – OSFI*) považují za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud alespoň jedna ze smluvních stran těchto obchodů je usazená v Kanadě a je zahrnutou federálně regulovanou finanční institucí (*Covered Federally Regulated Financial Institution (Covered FRFI)*) podle definice v pokynu E-22.

Článek 2

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Kanady pro výměnu kolaterálu uplatňované na derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, regulované úřadem OSFI s výjimkou fyzicky vypořádaných komoditních derivátů považují za rovnocenné požadavkům čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, jak jsou dále specifikovány v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) alespoň jedna ze smluvních stran těchto obchodů je usazena v Kanadě a podléhá maržovým požadavkům Kanady;

- b) transakce jsou oceňovány podle tržní hodnoty a v případě, že je vyžadováno poskytnutí variační marže podle nařízení (EU) č. 648/2012, tato marže se směřuje ve stejný den, ve kterém je vypočtena.

Odchylně od písmene b), je-li mezi smluvními stranami zjištěno, že variační marži nelze soustavně poskytovat ve stejný den, kdy byla vypočtena, považují se právní, dohledové a vynucovací předpisy Kanady rovněž za rovnocenné požadavkům čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud je variační marže poskytnuta do dvou pracovních dnů od jejího výpočtu a období krytí rizika marží použité pro výpočet počáteční marže je odpovídajícím způsobem upraveno.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1105**ze dne 5. července 2021,**

kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Singapuru pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Měnový orgán Singapuru (*Monetary Authority of Singapore*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 13 nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví mechanismus, který zmocňuje Komisi přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, jimiž se právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země prohlašují za rovnocenné požadavkům stanoveným v článcích 4, 9, 10 a 11 nařízení (EU) č. 648/2012, takže v případě smluvních stran, které uzavírají obchod, na nějž se vztahuje uvedené nařízení, přičemž alespoň jedna z těchto smluvních stran je usazena v uvedené třetí zemi, se má za to, že splněním požadavků stanovených právním režimem dotyčné třetí země uvedené požadavky splní. Prohlášení o rovnocennosti přispívá k dosažení ústředního cíle nařízení (EU) č. 648/2012, jímž je snížení systémového rizika a zvýšení transparentnosti trhů s deriváty zajištěním mezinárodně konzistentního uplatňování zásad dohodnutých se třetími zeměmi a stanovených v uvedeném nařízení.
- (2) Ustanovení čl. 11, odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 648/2012, které je doplněno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽²⁾ a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, stanoví právní požadavky Unie týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, provádění komprese portfolií a mechanismů srovnávání portfolií ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana; uvedená ustanovení rovněž stanoví povinnosti vztahující se na uvedené smlouvy a týkající se oceňování a řešení sporů („techniky zmírňování operačního rizika“) a také povinnosti týkající se výměny kolaterálu („marže“) mezi smluvními stranami.
- (3) Aby byl právní, dohledový a vynucovací režim třetí země považován za rovnocenný režimu Unie, pokud jde o techniky zmírňování operačního rizika a maržové požadavky, musí být hmotněprávní účinek použitelných právních, dohledových a vynucovacích předpisů rovnocenný požadavkům Unie podle článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012 a zajišťovat ochranu služebního tajemství rovnocennou ochraně stanovené v článku 83 uvedeného nařízení. Kromě toho musí být rovnocenné právní, dohledové a vynucovací předpisy v této třetí zemi účinně uplatňovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem. Posouzení rovnocennosti proto zahrnuje ověření, zda právní, dohledové a vynucovací předpisy třetí země zajišťují, že OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana a uzavírá je alespoň jedna smluvní strana usazená v uvedené třetí zemi, nevystavují finanční trhy v Unii vyššímu riziku, a že tedy v Unii nepředstavují nepřijatelnou míru systémového rizika.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

- (4) Toto rozhodnutí není založeno pouze na srovnávací analýze právních, dohledových a vynucovacích požadavků platných v Singapuru, ale také na posouzení účinku uvedených požadavků a jejich adekvátnosti pro účely zmírňování rizik vyplývajících z OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, způsobem považovaným za rovnocenný účinku požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012.
- (5) Právní, dohledové a donucovací předpisy platné v Singapuru pro derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing, jsou stanoveny v Předpisech pro cenné papíry a futures (udělování licencí a provádění obchodní činnosti) (*Securities and Futures (licensing and conduct of business) Regulations*), jakož i v Pokynech k požadavkům na zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing (*Guidelines on risk mitigation requirements for non-centrally cleared over-the-counter derivative contracts*) (dále jen „Pokyny k požadavkům na zmírňování rizika“), a v Pokynech k maržovým požadavkům na derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing (*Guidelines on margin requirements for non-centrally cleared derivative contracts*) (dále jen „Pokyny k maržím“). Měnového orgánu Singapuru (*Monetary Authority of Singapore – MAS*). Pokyny k maržím vstoupily v platnost dne 1. března 2017, zatímco pokyny k požadavkům na zmírňování rizika byly zveřejněny v dubnu 2019. Orgán MAS je singapurskou centrální bankou a finančním regulátorem a vykonává obezřetnostní dohled nad všemi finančními institucemi v Singapuru, mezi něž patří banky, obchodní banky, pojišťovny, zprostředkovatelé na kapitálovém trhu, finanční poradci a infrastruktury finančních trhů. Má pravomoc ve vztahu k OTC derivátům ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení (EU) č. 648/2012.
- (6) Techniky zmírňování operačního rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, stanovené v článku 54B Předpisů pro cenné papíry a futures (udělování licencí a provádění obchodní činnosti), v Pokynech k požadavkům na zmírňování rizika a v Pokynech k maržovým požadavkům orgánu MAS jsou obdobné jako techniky stanovené v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013, pokud jde o včasné potvrzení, oceňování smluv, kompresi portfolií, srovnávání portfolií a řešení sporů.
- (7) Pokud jde o požadavky týkající se včasného potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování a řešení sporů vztahující se na OTC deriváty, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, mohly by být předpisy pro OTC deriváty obsažené v Pokynech orgánu MAS považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012. Nedodržení pokynů může vést k přezkumu povolení, na jehož základě subjekty podléhající těmto pokynům působí.
- (8) Maržová pravidla Singapuru se vztahují na OTC derivátové smlouvy definované v čl. 2 bodě 7 nařízení (EU) č. 648/2012, s výjimkou fyzicky vypořádaných měnových forwardů a devizových swapů, fixních fyzicky vypořádaných devizových transakcí spojených s výměnou jistiny prostřednictvím křížových měnových swapů, fyzicky vypořádaných komoditních derivátů uzavřených pro obchodní účely, derivátů, u nichž nebyl proveden clearing, bez právně vymahatelné dohody o započtení, derivátů, u nichž nebyl proveden clearing, bez právně vymahatelného ujednání o finančním zajištění, opcí na akcie a opcí na akciový index. Maržová pravidla Singapuru navíc nepředpokládají žádné zvláštní zacházení se strukturovanými produkty včetně krytých dluhopisů a sekuritizací. Za podmínek stanovených nařízením (EU) č. 648/2012 a nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 jsou devizové swapy, měnové forwardy a výměna jistiny měnových swapů osvobozeny od požadavků na počáteční marži, a výjimky z maržových požadavků se vztahují pouze na deriváty spojené s krytými dluhopisy pro účely zajištění, deriváty spojené s určitými sekuritizacemi a deriváty se smluvními stranami ve třetích zemích, u nichž nelze zajistit právní vymahatelnost dohod o započtení nebo ochrany na základě kolaterálu, jakož i na opce na jednotlivé akcie a opce na index. Toto rozhodnutí by se proto nemělo vztahovat na fyzicky vypořádané komoditní deriváty uzavírané pro komerční účely.
- (9) Maržové požadavky stanovené v Pokynech k maržím se vztahují na „osoby, které jsou osvobozeny od povinnosti držet licenci na služby kapitálového trhu podle paragraphu 99 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona o cenných papírech a futures“ („zahrnutý subjekt MAS“ (*MAS Covered Entity*)), což se týká bank licencovaných podle zákona o bankovníctví Singapuru (*the Banking Act of Singapore*) a obchodních bank. Státy, centrální banky, subjekty veřejného sektoru, způsobilé multilaterální agentury, organizace nebo subjekty, Banka pro mezinárodní platby, Mezinárodní měnový fond, Světová banka a Evropská banka pro obnovu a rozvoj jsou podle Pokynů od výměny marží osvobozeny. Definice „zahrnutého subjektu MAS“ je proto podmnožinou definice „finanční smluvní strany“ v nařízení (EU) č. 648/2012. Toto rozhodnutí by se proto mělo vztahovat na právní, dohledové a vynucovací předpisy týkající se povinností zmírňování operačního rizika a výměny kolaterálu, které se vztahují na „zahrnuté subjekty MAS“.

- (10) „Zahrnutý subjekt MAS“ si musí vyměnit variační marži, pokud jeho souhrnná průměrná pomyslná hodnota derivátových smluv, u nichž nebyl proveden clearing, na konci měsíce března, dubna a května v daném roce přesahuje 5 miliard SGD, nebo v případě obchodu se „zahrnutým subjektem MAS“, jehož souhrnná průměrná pomyslná hodnota derivátových smluv, u nichž nebyl proveden clearing, na konci měsíce března, dubna a května v daném roce přesahuje tuto prahovou hodnotu. Nařízení (EU) č. 648/2012 vyžaduje, aby si všechny smluvní strany OTC derivátového obchodu, jehož clearing neprovádí ústřední protistrana, denně vyměňovaly variační marži. Toto rozhodnutí by proto mělo být podmíněno výměnou variační marže u obchodů prováděných se „zahrnutými subjekty MAS“, na něž se vztahují maržová pravidla Singapuru.
- (11) Podle Pokynů k maržím by výměna počátečních a variačních marží (společně „marže“) měla probíhat v rámci standardního cyklu vypořádání pro příslušný druh kolaterálu, avšak nejpozději tři pracovní dny ode dne obchodu, nebo ode dne, kdy marže musí být přepočítány. Nařízení (EU) č. 648/2012 vyžaduje, aby si všechny smluvní strany OTC derivátové smlouvy, jejíž clearing neprovádí ústřední protistrana, denně vyměňovaly variační marži, nebo odpovídajícím způsobem upravily období krytí rizika marží použité pro výpočet počáteční marže. Proto by měly být stanoveny podmínky týkající se variační marže.
- (12) Obdobně jako podle požadavků stanovených v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251, si podle Pokynů k maržím „zahrnuté subjekty MAS“ s úhrnnou pomyslnou hodnotou OTC derivátů, u nichž nebyl proveden clearing, vypočtenou na úrovni konsolidované skupiny a s vyloučením obchodů uvnitř skupiny za měsíce březen, duben a květen roku předcházejícího roku, v němž výpočet přesáhne 13 miliard SGD, musí vyměnit počáteční marže. Singapur přijal mezinárodně dohodnutý harmonogram postupného zavádění požadavků na počáteční marži. Pokyn k maržím rovněž stanoví kombinovanou minimální výši převodu počátečních a variačních marží ve výši 800 000 SGD. Prahová hodnota uvedená v článku 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 je 500 000 EUR. Vzhledem k nevýznamnému rozdílu v hodnotě těchto měn by uvedené hodnoty měly být považovány za rovnocenné.
- (13) Obdobně jako standardizovaná metoda výpočtu počáteční marže stanovená v příloze IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 umožňují i maržová pravidla Singapuru použití standardizovaného modelu rovnocenného modelu stanovenému ve výše uvedené příloze. Alternativně lze pro výpočet počáteční marže využít interní modely nebo modely třetích stran, pokud tyto modely obsahují některé specifické parametry včetně minimálních intervalů spolehlivosti a období krytí rizika marží a některé historické údaje včetně zátěžových období. Před použitím interního modelu nebo modelu třetí strany a před provedením jakýchkoli změn v něm o tom smluvní strany musí informovat orgán MAS a poskytnout veškerou příslušnou dokumentaci včetně metodiky modelu, specifikací a validačních zpráv, aby prokázaly, že model je v souladu s Pokyny k maržím.
- (14) Požadavky stanovené v maržových pravidlech Singapuru na způsobilý kolaterál a na to, jak má být tento kolaterál držen a oddělen, lze považovat za rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Maržová pravidla Singapuru rovněž obsahují seznam typů způsobilého kolaterálu a vyžadují, aby „zahrnuté subjekty MAS“ přiměřeně diverzifikovaly kolaterál, který realizují, včetně omezení cenných papírů s nízkou likviditou, aby se předešlo koncentraci kolaterálu. Požadavky obsažené v maržových pravidlech Singapuru vztahující se na oceňování kolaterálu jsou srovnatelné s požadavky stanovenými v článku 19 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251.
- (15) Pokud jde o rovnocennou úroveň ochrany služebního tajemství v Singapuru, podléhají zaměstnanci orgánu MAS ustanovením o služebním tajemství obsaženým v zákoně o Měnovém orgánu Singapuru (zákon o orgánu MAS) (*the Monetary Authority of Singapore Act – MAS Act*), který zakazuje ředitelům, úředníkům, zaměstnancům, poradcům a zástupcům orgánu MAS sdělovat informace, o nichž se dozvěděli při výkonu svých povinností. Zákon o orgánu MAS tudíž poskytuje záruky služebního tajemství včetně ochrany obchodních tajemství, která příslušné orgány sdílejí se třetími stranami, jež jsou rovnocenné zárukám stanoveným v hlavě VIII nařízení (EU) č. 648/2012. Zákon o orgánu MAS by proto měl být považován za předpis poskytující rovnocennou úroveň ochrany služebního tajemství, jakou zaručuje nařízení (EU) č. 648/2012.
- (16) Pokud jde o účinný dohled nad právními předpisy v Singapuru a jejich vynucování, hlavní odpovědnost za monitorování a vynucování dodržování Pokynů má orgán MAS. Orgán MAS má pravomoc přijímat širokou škálu dohledových opatření s cílem zastavit jakékoli porušování platných požadavků, jako jsou varovné dopisy, odvolání ředitelů, zamítnutí schválení orgány dohledu nebo omezení činnosti „zahrnutých subjektů MAS“. Uvedená opatření by proto měla být považována za opatření zajišťující účinné uplatňování příslušných právních, regulačních a vynucovacích předpisů na základě singapurských předpisů pro OTC deriváty spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování.

- (17) Toto rozhodnutí uznává rovnocennost závazných požadavků stanovených orgánem MAS v souvislosti s OTC derivátovými smlouvami platných v době přijetí tohoto rozhodnutí. Komise bude ve spolupráci s orgánem ESMA pravidelně monitorovat vývoj právních, dohledových a vynucovacích předpisů pro tyto OTC derivátové smlouvy a jejich důsledné a účinné provádění, pokud jde o požadavky na včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování, řešení sporů a maržové požadavky použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, s ohledem na něž bylo toto rozhodnutí přijato. V rámci monitorování může Komise požádat orgán MAS, aby poskytl informace o vývoji v oblasti regulace a dohledu. Pokud si relevantní vývoj vyžádá, aby Komise prohlášení o rovnocennosti udělené tímto rozhodnutím opětovně posoudila, může Komise kdykoli provést zvláštní přezkum. Takové opětovné posouzení může vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož by se na smluvní strany opět automaticky vztahovaly všechny požadavky stanovené nařízením (EU) č. 648/2012.
- (18) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Singapuru týkající se potvrzení obchodu, komprese a srovnávání portfolií, oceňování a řešení sporů, které jsou na obchody regulované jako OTC deriváty uplatňovány Měnovým orgánem Singapuru (*Monetary Authority of Singapore* – MAS) a u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing, považují za rovnocenné odpovídajícím požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud alespoň jedna ze smluvních stran uvedených obchodů je usazena v Singapuru a je „zahrnutým subjektem MAS“ (*MAS Covered Entity*), jak je definován v Pokynech k maržovým požadavkům na OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing (*the Guidelines on margin requirements for non-centrally cleared OTC derivative contracts*).

Článek 2

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Singapuru týkající se výměny kolaterálu, které jsou na obchody regulované jako OTC deriváty uplatňovány orgánem MAS a u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing, považují za rovnocenné požadavkům čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) alespoň jedna ze smluvních stran těchto obchodů je usazena v Singapuru a je „zahrnutým subjektem MAS“, jak je definován v Pokynech k maržovým požadavkům na OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing (*the Guidelines on margin requirements for non-centrally cleared OTC derivative contracts*), vydaných Singapurem;
- b) v případě, že je vyžadováno poskytnutí variační marže podle nařízení (EU) č. 648/2012, tato marže se směňuje ve stejný den, ve kterém je vypočtena.

Odchylně od písmene b), je-li mezi smluvními stranami zjištěno, že variační marži nelze soustavně poskytovat ve stejný den, kdy byla vypočtena, považují se právní, dohledové a vynucovací předpisy Singapuru rovněž za rovnocenné požadavkům čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud je variační marže vyměněna do dvou pracovních dnů od jejího výpočtu a období krytí rizika marží použité pro výpočet počáteční marže je odpovídajícím způsobem upraveno.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1106**ze dne 5. července 2021,**

kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Austrálie pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Australský úřad pro obezřetnostní regulaci (*Australian Prudential Regulation Authority*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 13 nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví mechanismus, který zmocňuje Komisi přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, jimiž se právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země prohlašují za rovnocenné požadavkům stanoveným v článcích 4, 9, 10 a 11 nařízení (EU) č. 648/2012, takže v případě smluvních stran, které provádějí transakci, na niž se vztahuje uvedené nařízení, přičemž alespoň jedna z těchto smluvních stran je usazena v uvedené třetí zemi, se má za to, že splněním požadavků stanovených právním režimem dotyčné třetí země uvedené požadavky splnily. Prohlášení o rovnocennosti přispívá k dosažení ústředního cíle nařízení (EU) č. 648/2012, jímž je snížení systémového rizika a zvýšení transparentnosti trhů s deriváty zajištěním mezinárodně konzistentního uplatňování zásad dohodnutých se třetími zeměmi a stanovených v uvedeném nařízení.
- (2) Ustanovení čl. 11, odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 648/2012, které je doplněno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽²⁾ a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, stanoví právní požadavky Unie týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, provádění komprese portfolií a mechanismů srovnávání portfolií ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Uvedená ustanovení rovněž stanoví povinnosti vztahující se na uvedené smlouvy a týkající se oceňování a řešení sporů („techniky zmírňování operačního rizika“) a také povinnosti týkající se výměny kolaterálu („marže“) mezi smluvními stranami.
- (3) Aby byl právní, dohledový a vynucovací režim třetí země považován za rovnocenný režimu Unie, pokud jde o techniky zmírňování operačního rizika a maržové požadavky, měl by být hmotněprávní účinek použitelných právních, dohledových a vynucovacích předpisů rovnocenný požadavkům Unie podle článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012 a zajišťovat ochranu služebního tajemství rovnocennou ochraně stanovené v článku 83 uvedeného nařízení. Kromě toho musí být rovnocenné právní, dohledové a vynucovací předpisy v této třetí zemi účinně uplatňovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem. Posouzení rovnocennosti proto zahrnuje ověření, zda právní, dohledové a vynucovací předpisy třetí země zajišťují, že OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana a uzavírá je alespoň jedna smluvní strana usazená v uvedené třetí zemi, nevystavují finanční trhy v Unii vyššímu riziku, a že tedy v Unii nepředstavují nepřijatelnou míru systémového rizika.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

- (4) Komise dne 1. října 2013 obdržela odborné doporučení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) ohledně právních, dohledových a vynucovacích předpisů v Austrálii ⁽⁴⁾, týkající se mimo jiné technik zmírňování operačního rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Ve svém odborném doporučení orgán ESMA došel k závěru, že v Austrálii neexistují žádné právně závazné požadavky týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, předpisy pro provádění srovnávání a komprese portfolií a jejich hodnocení, ani povinnost řešení sporů nebo výměny kolaterálu mezi protistranami OTC derivátových smluv. Orgán ESMA rovněž konstatoval, že rovnocennost mezi režimy pro dvoustranné marže nebylo v dané době možné posoudit, jelikož technické normy upřesňující pravidla ohledně dvoustranných marží v Unii dosud nebyly vypracovány.
- (5) Komise při provádění svého posouzení vzala v úvahu odborné doporučení orgánu ESMA a rovněž regulační vývoj, k němuž od té doby došlo. Komise provedla srovnávací analýzu právních, dohledových a vynucovacích předpisů platných v Austrálii. Posoudila rovněž účinek uvedených požadavků a jejich přiměřenost z hlediska zmírňování rizik vyplývajících z OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, způsobem, který je považován za rovnocenný účinku požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012.
- (6) Právní, dohledové a vynucovací předpisy platné v Austrálii pro transakce s derivátovými smlouvami, u nichž se neprovádí centrální clearing, jsou stanoveny v obezřetnostní normě CPS 226 Australského úřadu pro obezřetnostní regulaci (APRA) přijaté podle paragrafu 11AF zákona o bankovníctví z roku 1959 (*Banking Act*), paragrafu 32 zákona o pojišťovnictví z roku 1973 (*Insurance Act*), paragrafu 230 A zákona o životním pojištění z roku 1995 (*Life Insurance Act*) a paragrafu 34C zákona o penzijním pojišťovnictví (dohled) z roku 1993 (*SIS Act*). Úkolem úřadu APRA je zajišťovat bezpečnost a spolehlivost obezřetně regulovaných finančních institucí tak, aby plnily své finanční závazky vůči vkladatelům, pojistníkům a členům fondu v rámci stabilního, účinného a konkurenceschopného finančního systému. Obezřetnostní norma CPS 226 vyžaduje, aby subjekt, na který se uvedená pravidla vztahují, měl ve vztahu k derivátům, u nichž se neprovádí centrální clearing, vhodné postupy pro stanovení marží a zmírňování rizika. Uvedená obezřetnostní norma se vztahuje na instituce v odvětví bankovníctví, neživotního pojištění, životního pojištění a penzijního pojišťovnictví, pro něž platí určité prahové hodnoty. Obezřetnostní norma CPS 226 vstoupila v platnost dne 1. března 2017. Některé její požadavky podléhají postupnému zavádění v souladu s mezinárodním rámcem a jsou v souladu se stávajícím postupným zaváděním stanoveným v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251.
- (7) Obezřetnostní norma CPS 226 se vztahuje na deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing, s výjimkou měnových kontraktů se splatností kratší než tři dny. Definice derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, v obezřetnostní normě CPS 226 je širší než definice OTC derivátů stanovená v článku 2 nařízení (EU) č. 648/2012. Podle odst. 9 písm. g) obezřetnostní normy CPS 226 se „derivátem“ rozumí buď derivát ve smyslu kapitoly 7 zákona o korporacích z roku 2001 (*Corporations Act*), nebo dohoda, která je forwardem, swapem nebo opcí, nebo jakoukoli jejich kombinací ve vztahu k jedné nebo více komoditám. Rovnocennost by proto měla být uznána, pokud jde o OTC deriváty, na něž se vztahují marže podle odst. 9 písm. g) obezřetnostní normy CPS 226.
- (8) Obezřetnostní norma CPS 226 se obecně vztahuje na transakce s deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing, prováděné mezi „subjekty v působnosti úřadu APRA“ (*APRA covered entities*) a „zahrnutými protistranami“ (*covered counterparties*). „Subjekty v působnosti úřadu APRA“ jsou povolené instituce přijímající vklady (ADI), včetně zahraničních, a neprovozní holdingové společnosti povolené podle zákona o bankovníctví, neživotní pojišťovny včetně pojistitelů kategorie C, neprovozní holdingové společnosti povolené podle zákona o pojišťovnictví a mateřské subjekty pojišťovacích skupin úrovně 2, životní pojišťovny včetně vzájemných pojišťoven a způsobilých zahraničních životních pojišťoven a neprovozní holdingové společnosti registrované podle zákona o životním pojištění a registrovatelné subjekty penzijního pojištění podle zákona o penzijním pojišťovnictví, pokud jde o jejich podnikání. Definice „zahrnutých protistran“ obecně odpovídá definici „finanční smluvní strany“ v čl. 2 bodě 8 nařízení (EU) č. 648/2012, přičemž podobným způsobem vylučuje zvláštní účelové jednotky, pokud je transakce prováděna výhradně za účelem zajištění. Definice „zahrnutých protistran“ nezohledňuje jurisdikční sídlo protistrany, pokud není pochyb o vymahatelnosti dohody o započtení v případě platební neschopnosti nebo úpadku protistrany nebo pokud ujednání o finančním zajištění nejsou sporná a jsou v případě selhání protistrany právně vymahatelná.

⁽⁴⁾ ESMA/2013/1373, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Australia*, (Odborné doporučení ohledně rovnocennosti regulačního režimu třetí země (Austrálie) podle nařízení EMIR), Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, 1. října 2013.

- (9) V souladu s odstavcem 11 obezřetnostní normy CPS 226 se závazky týkající se výměny variační marže vztahují pouze na protistrany transakce, u nichž objem derivátů obou protistran, u nichž se neprovádí centrální clearing, převyšuje na souhrnném a konsolidovaném základě prahovou hodnotu *de minimis* ve výši 3 miliard AUD. Podle nařízení (EU) č. 648/2012 taková prahová hodnota neexistuje. Uznání rovnocennosti by proto mělo být podmíněno výměnou variační marže mezi smluvními stranami, na něž se vztahuje článek 11 nařízení (EU) č. 648/2012, a subjekty v působnosti úřadu APRA.
- (10) Obezřetnostní norma CPS 226 obsahuje povinnosti podobné těm, které jsou stanoveny v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a v kapitole VIII nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013. Zejména odstavce 77 až 94 uvedené obezřetnostní normy obsahují specifické požadavky týkající se včasného potvrzení, komprese a srovnávání portfolií, oceňování obchodů a řešení sporů použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Pokud jde o včasné potvrzení, požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 nelze považovat za rovnocenné, neboť vyžadují, aby transakce byly potvrzeny pouze „jakmile je to proveditelné“ (*as soon as practicable*), zatímco nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 stanoví maximální lhůtu pro potvrzení transakce. Pokud jde o srovnávání portfolií, požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 nelze považovat za rovnocenné, jelikož četnost sesouhlasení portfolia není v obezřetnostní normě CPS 226 uvedena, zatímco v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 je přesně stanovena. Pokud jde o řešení sporů, požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 nelze považovat za rovnocenné, neboť na rozdíl od nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 uvedená obezřetnostní norma nestanoví konkrétní postup pro spory, které nejsou vyřešeny do pěti pracovních dnů. Pokud jde o kompresi portfolia a oceňování obchodů, požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 by mohly být ve výsledku považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v člincích 13 a 14 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013.
- (11) Pokud jde o derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing a na které se vztahuje obezřetnostní norma CPS 226, právní, dohledové a vynucovací předpisy vztahující se na subjekty v působnosti úřadu APRA by proto měly být považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud jde o kompresi portfolia a oceňování obchodů použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana.
- (12) Podle obezřetnostní normy CPS 226 musí být variační marže vyměřena, s výhradou prahové hodnoty *de minimis* uvedené v odstavci 11 zmíněné obezřetnostní normy, a počáteční marže musí být složena a realizována pro všechny nové derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, s výjimkou fyzicky vypořádaných měnových forwardů a swapů, mezi subjektem v působnosti úřadu APRA a zahrnutou protistranou. Úřad APRA přijal mezinárodně dohodnuté postupné zavádění počátku použitelnosti požadavků na počáteční marži, přičemž prahové hodnoty použité pro postupné zavádění vyjádřené v AUD by měly být považovány za rovnocenné prahovým hodnotám uvedeným v článku 35 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Podobné výjimky pro fyzicky vypořádané měnové forwardy a swapy a pro opce na jednotlivé akcie nebo indexové opce jsou stanoveny v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Toto rozhodnutí by se proto mělo vztahovat pouze na OTC derivátové smlouvy, na které se vztahují maržové požadavky podle nařízení (EU) č. 648/2012 a obezřetnostní norma CPS 226.
- (13) Podle obezřetnostní normy CPS 226 se variační marže má vypočítávat a vyžadovat každodenně a vypořádání variační marže se má provádět „bez prodlení“ (*promptly*). Úřad APRA veřejně oznámil své očekávání, že v praxi by variační marže měla být vypořádána na základě T+1 (kde T je datum výzvy k dodatkové úhradě marže). Takový časový rámec pro vypořádání však nemusí být za všech okolností proveditelný, například z důvodu časového pásma a přeshraničních aspektů. Úřad APRA proto přijal požadavek založený na zásadách pro neprodlené vypořádání variační marže, aby bylo dosaženo účinku, který je v souladu s jinými globálními regulačními požadavky na načasování vypořádání variační marže. Článek 12 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 vyžaduje, aby si všechny smluvní strany transakce s OTC deriváty, jejíž clearing neprovádí ústřední protistrana, denně vyměňovaly variační marži nebo odpovídajícím způsobem upravily období krytí rizika marží použité pro výpočet počáteční marže. Předpisy stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 týkající se variační marže by měly být považovány za rovnocenné pouze tehdy, pokud mají účinek rovnocenný s účinkem dosaženým uplatněním požadavků nařízení (EU) č. 648/2012. Za tímto účelem by proto měly být stanoveny podmínky.

- (14) Obezřetnostní norma CPS 226 stanoví kombinovanou minimální hodnotu převodu počáteční a variační marže ve výši 750 000 AUD, zatímco článek 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 stanoví částku 500 000 EUR. Vzhledem k nevýznamnému rozdílu mezi těmito částkami a společnému cíli obezřetnostní normy CPS 226 a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 by tyto částky měly být považovány za rovnocenné.
- (15) Požadavky na výpočet počáteční marže v obezřetnostní normě CPS 226 by měly být považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Obezřetnostní norma CPS 226 umožňuje pro výpočet počáteční marže stanovený v příloze IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 použít standardizovaný model rovnocenný modelu stanovenému v uvedené příloze IV způsobem podobným standardizované metodě. Alternativně lze podle obezřetnostní normy CPS 226 k výpočtu počáteční marže použít interní modely nebo modely třetích stran, pokud tyto modely obsahují určité konkrétní parametry rovnocenné parametrům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251, včetně minimálních intervalů spolehlivosti a období krytí rizika marží a určitých historických údajů, včetně zátěžových období. Subjekty v působnosti úřadu APRA musí úřad APRA požádat o schválení použití interního modelu nebo modelu třetí strany a zajistit, aby před podáním žádosti o schválení byl proveden nezávislý přezkum tohoto modelu.
- (16) Požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 na způsobitelný kolaterál a na to, jak má být tento kolaterál držen a oddělen, by měly být považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Obezřetnostní norma CPS 226 obsahuje rovnocenný seznam způsobitelných kolaterálů a subjekt v působnosti úřadu APRA musí mít zavedeny vhodné kontroly k zajištění toho, aby vybraný kolaterál nevykazoval významné riziko pozitivní korelace nebo významné riziko koncentrace. Koncentrace by měla být posuzována z hlediska jednotlivého emitenta, druhu emitenta a druhu aktiva. Maržová pravidla pro OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, obsažená v obezřetnostní normě CPS 226 by proto měla být považována za rovnocenná pravidlům stanoveným v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.
- (17) Pokud jde o úroveň ochrany služebního tajemství v Austrálii, na informace v držení úřadu APRA, jakož i v všech úřadů Australského společenství se vztahuje zákon o ochraně soukromí z roku 1988 (*Privacy Act*). Zákon o Australském úřadu pro obezřetnostní regulaci z roku 1998 (*Australian Prudential Regulation Authority Act – APRA Act*) navíc obsahuje podrobná ustanovení o utajení, která se vztahují na úřad APRA a jeho zaměstnance. Zejména podle čl. 56 odst. 2 zákona o úřadu APRA, pokud úředníci nebo bývalí úředníci úřadu APRA poskytnou „chráněné informace“ nebo „chráněný dokument“ jakékoli osobě nebo „soudu“ (jinak než v souladu se zákonem o úřadu APRA), dopustí se tím porušení zákona. Kromě toho existuje obecné ustanovení o zachování tajemství, jež se vztahuje na úředníky Australského společenství (tj. zaměstnance veřejného sektoru, včetně zaměstnanců a smluvních partnerů úřadu APRA), kterým je článek 70 zákona o trestných činech z roku 1914 (*Crimes Act*). Podle tohoto ustanovení, jestliže úředníci Australského společenství zveřejní nějakou skutečnost nebo dokument, o nichž se dozvědí nebo které mají v držení v důsledku výkonu funkce úředníka Australského společenství a které mají povinnost nezveřejňovat, dopustí se tím porušení zákona. Zákon o ochraně soukromí, zákon o trestných činech a zákon o úřadu APRA společně poskytují záruky zachování služebního tajemství včetně ochrany obchodních tajemství, která příslušné orgány sdílejí se třetími stranami, jež by měly být považovány za rovnocenné zárukám stanoveným v hlavě VIII nařízení (EU) č. 648/2012.
- (18) Pokud jde o účinný dohled nad právními předpisy v Austrálii a jejich vynucování, úřad APRA má hlavní odpovědnost za monitorování a vynucování dodržování obezřetnostní normy CPS 226. Úřad APRA může přijmout širokou škálu opatření v oblasti dohledu, včetně formálního vyšetřování záležitostí instituce, uložení podmínek týkajících se licence instituce nebo vydávání pokynů týkajících se konkrétních záležitostí, jmenování statutárního manažera, soudního manažera nebo náhradního správce pro správu záležitostí instituce, iniciace trestního řízení proti osobám nebo institucím nebo podávání žádostí o vydání příkazů zdržet se jednání. Uvedená opatření by proto měla být považována za opatření zajišťující účinné uplatňování příslušných právních, regulačních a vynucovacích předpisů podle obezřetnostní normy CPS 226 spravedlivým a nedeformujícím způsobem a zajišťující účinný dohled a vynucování, které jsou rovnocenné dohledovým a vynucovacím předpisům podle právního rámce Unie.
- (19) Toto rozhodnutí uznává rovnocennost závazných požadavků stanovených australskými právními předpisy v souvislosti s OTC derivátovými smlouvami platných v době přijetí tohoto rozhodnutí. Komise bude ve spolupráci s orgánem ESMA pravidelně monitorovat vývoj právních, dohledových a vynucovacích předpisů pro tyto OTC derivátové smlouvy a jejich důsledné a účinné provádění, pokud jde o požadavky na včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování, řešení sporů a maržové požadavky použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, s ohledem na něž bylo toto rozhodnutí přijato. V rámci

monitorování může Komise požádat úřad APRA, aby poskytl informace o vývoji v oblasti regulace a dohledu. Pokud si relevantní vývoj vyžádá, aby Komise prohlášení o rovnocennosti udělené tímto rozhodnutím opětovně posoudila, může Komise kdykoli provést zvláštní přezkum. Takové opětovné posouzení může vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož by se na smluvní strany opět automaticky vztahovaly všechny požadavky stanovené nařízením (EU) č. 648/2012.

(20) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Austrálie týkající se komprese portfolia a oceňování obchodů uplatňované na derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, regulované Australským úřadem pro obezřetnostní regulaci (*Australian Prudential Regulation Authority – APRA*) považují za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud alespoň jedna ze smluvních stran těchto obchodů je subjektem v působnosti úřadu APRA ve smyslu obezřetnostní normy CPS 226.

Článek 2

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Austrálie pro výměnu kolaterálu uplatňované na derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, regulované úřadem APRA považují za rovnocenné požadavkům čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) alespoň jedna ze smluvních stran těchto obchodů je subjektem v působnosti úřadu APRA ve smyslu obezřetnostní normy CPS 226;
- b) v případě, že je vyžadováno poskytnutí variační marže podle nařízení (EU) č. 648/2012, tato marže se poskytuje ve stejný den, kdy je vypočtena.

Odchylně od písmene b), je-li mezi smluvními stranami zjištěno, že variační marži nelze soustavně poskytovat ve stejný den, kdy byla vypočtena, považují se právní, dohledové a vynucovací předpisy Austrálie rovněž za rovnocenné požadavkům čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud je variační marže poskytnuta do dvou pracovních dnů od jejího výpočtu a období krytí rizika marží použité pro výpočet počáteční marže je odpovídajícím způsobem upraveno.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1107**ze dne 5. července 2021,**

kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Hongkongu pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Hongkongský měnový orgán (*Hong Kong Monetary Authority* – HKMA), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 13 nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví mechanismus, který zmocňuje Komisi přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, jimiž se právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země prohlašují za rovnocenné požadavkům stanoveným v člincích 4, 9, 10 a 11 nařízení (EU) č. 648/2012, takže v případě smluvních stran, které uzavírají obchod, na nějž se vztahuje uvedené nařízení, přičemž alespoň jedna z těchto smluvních stran je usazena v uvedené třetí zemi, se má za to, že splněním požadavků stanovených právním režimem dotyčné třetí země uvedené požadavky splnily. Prohlášení o rovnocennosti přispívá k dosažení ústředního cíle nařízení (EU) č. 648/2012, jímž je snížení systémového rizika a zvýšení transparentnosti trhů s deriváty zajištěním mezinárodně konzistentního uplatňování zásad dohodnutých se třetími zeměmi a stanovených v uvedeném nařízení.
- (2) Ustanovení čl. 11, odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 648/2012, které je doplněno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽²⁾ a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, stanoví právní požadavky Unie týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, provádění komprese portfolií a mechanismů srovnávání portfolií ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Uvedená ustanovení rovněž stanoví povinnosti vztahující se na uvedené smlouvy a týkající se oceňování a řešení sporů („techniky zmírňování operačního rizika“) a také povinnosti týkající se výměny kolaterálu („marže“) mezi smluvními stranami.
- (3) Aby byl právní, dohledový a vynucovací režim třetí země považován za rovnocenný režimu Unie, pokud jde o techniky zmírňování operačního rizika a maržové požadavky, měl by být hmotněprávní účinek použitelných právních, dohledových a vynucovacích předpisů rovnocenný požadavkům Unie stanoveným v článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012 a zajišťovat ochranu služebního tajemství rovnocennou ochraně stanovené v článku 83 uvedeného nařízení. Kromě toho musí být rovnocenné právní, dohledové a vynucovací předpisy v této třetí zemi účinně uplatňovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem. Posouzení rovnocennosti proto zahrnuje ověření, zda právní, dohledové a vynucovací předpisy třetí země zajišťují, že OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana a uzavírá je alespoň jedna smluvní strana usazená v uvedené třetí zemi, nevystavují finanční trhy v Unii vyššímu riziku, a že tedy v Unii nepředstavují nepřijatelnou míru systémového rizika.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

- (4) Komise dne 1. října 2013 obdržela odborné doporučení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) ohledně právních, dohledových a vynucovacích předpisů v Hongkongu (*), včetně technik zmírňování operačního rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Ve svém odborném doporučení dospěl orgán ESMA k závěru, že vzhledem k tomu, že Hongkong stále ještě dokončuje svůj regulační režim pro povinnost clearing, nefinanční smluvní strany a techniky zmírňování rizika u smluv, u nichž nebyl proveden clearing, není schopen provést přesvědčivou a úplnou analýzu a poskytnout v těchto záležitostech odborné doporučení.
- (5) Komise vzala v úvahu vývoj v oblasti regulace, k němuž došlo v Hongkongu od roku 2013, a provedla srovnávací analýzu právních, dohledových a vynucovacích požadavků platných v Hongkongu. Rovněž dospěla k závěru, že účinek uvedených požadavků a jejich přiměřenost pro zmírňování rizik vyplývajících z OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, by mohly být považovány za rovnocenné účinku příslušných požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012.
- (6) Právní, dohledové a vynucovací předpisy vztahující se na „povolené instituce“ (*authorized institutions*) (jak jsou definovány v paragrafu 2 odst. 1 předpisu o bankovníctví (*Banking Ordinance*), které sestávají z licencovaných bank, bank s omezenou licencí a společností přijímajících vklady) v Hongkongu pro obchody s derivátovými smlouvami, u nichž se neprovádí centrální clearing, jsou stanoveny v modulu příručky pro politiku dohledu CR-G-14 nazvaném „Obchody s OTC deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing – maržové a jiné normy pro zmírňování rizika (Příručka pro politiku)“ (*Non-centrally Cleared OTC Derivatives Transactions – Margin and Other Risk Mitigation Standards (the Policy Manual)*) Hongkongského měnového orgánu (*Hong Kong Monetary Authority – HKMA*), zákonném pokynu vydaném na základě paragrafu 7 odst. 3 předpisu o bankovníctví. Podle předpisu o bankovníctví je hlavní funkcí HKMA podporovat celkovou stabilitu a účinné fungování bankovního systému prostřednictvím regulace bankovníctví a činnosti přijímání vkladů a dohledu nad povolenými institucemi a jejich obchodními činnostmi. Účelem Příručky pro politiku je stanovit minimální normy, které HKMA očekává, že povolené instituce přijmou v souvislosti s maržovými a jinými technikami zmírňování rizika u obchodů s OTC deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing. Příručka pro politiku byla poprvé zveřejněna 27. ledna 2017 a poté aktualizována 11. září 2020. Některé její požadavky podléhají postupnému zavádění v souladu s mezinárodním rámcem a jsou v souladu se stávajícím postupným zaváděním stanoveným v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Nedodržení zákonného pokynu může vést k přezkumu kritérií pro udělení povolení stanovených v sedmé příloze předpisu o bankovníctví, a proto, s ohledem na jeho účinek, může být zákonný pokyn považován za rovnocenný právnímu požadavku v souvislosti s tímto rozhodnutím.
- (7) Příručka pro politiku se vztahuje na deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing, s výjimkou fyzicky vypořádaných měnových forwardů a devizových swapů, devizových transakcí vložených do křížových měnových swapů spojených s výměnou jistiny, fyzicky vypořádaných komoditních forwardů a až do odvolání opcí na jednotlivé akcie, opcí akciového koše a opcí akciového indexu, u nichž se neprovádí centrální clearing. Pro účely Příručky pro politiku se „derivátem, u něhož se neprovádí centrální clearing“, rozumí OTC derivátový nástroj (jak je definován v oddíle 1B části 1 přílohy 1 předpisu o cenných papírech a futures, (*Securities and Futures Ordinance*), jehož clearing neprovádí ústřední protistrana (definovaná v paragrafu 2 odst. 1 Bankovních (kapitálových) pravidel (*the Banking (Capital) Rules*)). Uvedená definice „derivátu, u něhož se neprovádí centrální clearing“, by měla být považována za rovnocennou definici OTC derivátů v nařízení (EU) č. 648/2012. Toto rozhodnutí by proto mělo být přijato s ohledem na předpisy vztahující se na OTC deriváty, na něž se vztahují marže podle Příručky pro politiku.
- (8) Příručka pro politiku se obecně vztahuje na obchody s deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing, prováděné mezi povolenými institucemi a „zahrnutými subjekty“ (*covered entities*). Pro účely Příručky pro politiku se „zahrnutými subjekty“ rozumí finanční smluvní strany, významné nefinanční smluvní strany nebo jiné subjekty jmenované orgánem HKMA, ale s výjimkou států, centrálních bank, subjektů veřejného sektoru, mezinárodních rozvojových bank a Banky pro mezinárodní platby. Podle Příručky pro politiku se „finanční smluvní stranou“ rozumí za období jednoho roku od 1. září každého roku do 31. srpna následujícího roku jakýkoli subjekt, který má samotný, nebo skupina, do níž patří, průměrnou souhrnnou pomyslnou hodnotu derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, vyšší než 15 miliard HKD, a který se převážně zabývá některou z těchto činností: bankovníctvím, obchodováním s cennými papíry, správou penzijních fondů, pojišťovací činností, poukazováním peněz nebo směnou peněz, poskytováním půjček, sekuritizací (s výjimkou případů a v rozsahu, kdy přidružená zvláštní účelová jednotka uzavírá derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, výhradně za účelem zajištění), správou portfolia (včetně správy aktiv a správy fondů) a činnostmi, které jsou doplňkové k provádění uvedených činností. Podle Příručky pro politiku se „významnou nefinanční smluvní stranou“ rozumí za období jednoho roku od 1. září

(*) ESMA/2013/1369, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — Hong Kong*, (Odborné doporučení ohledně rovnocennosti regulačního režimu třetí země (Hongkong) podle nařízení (EMIR), závěrečná zpráva Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, 1. října 2013.

každého roku do 31. srpna následujícího roku jakýkoli subjekt jiný než finanční smluvní strana, který má samotný, nebo skupina, do níž patří, průměrnou souhrnnou pomyslnou hodnotu derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, vyšší než 60 miliard HKD. Definice „zahrnutých subjektů“ tudíž obecně odpovídá definici „finanční smluvní strany“ v čl. 2 bodě 8 nařízení (EU) č. 648/2012, přičemž podobným způsobem vylučuje zvláštní účelové jednotky, pokud je obchod prováděn výhradně za účelem zajištění.

- (9) Příručka pro politiku obsahuje povinnosti podobné těm, které jsou stanoveny v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013. Zejména kapitola 4 Příručky pro politiku („Normy zmírňování rizika“) obsahuje konkrétní požadavky týkající se včasného potvrzení, komprese portfolií, srovnávání portfolií, oceňování obchodů a řešení sporů, které se vztahují na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, které by mohly být považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v právu Unie.
- (10) Proto by v případě derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, na které se vztahuje Příručka pro politiku, měly být platné právní, dohledové a vynucovací předpisy považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud jde o včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování a řešení sporů použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana.
- (11) Podle Příručky pro politiku musí být variační marže vyměněna a počáteční marže musí být složena a realizována pro všechny nové derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, s výjimkou fyzicky vypořádaných měnových forwardů a devizových swapů, devizových transakcí vložených do křížových měnových swapů spojených s výměnou jistiny, fyzicky vypořádaných komoditních forwardů a až do odvolání opcí na jednotlivé akcie, opcí akciového koše a opcí akciového indexu, u nichž se neprovádí centrální clearing, mezi povolenou institucí a zahrnutým subjektem podle mezinárodně dohodnutého postupného zavádění, jejichž prahové hodnoty vyjádřené v HKD by měly být považovány za rovnocenné prahům použitým v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Podobné výjimky pro fyzicky vypořádané měnové forwardy a devizové swapy a pro opce na jednotlivé akcie nebo indexové opce jsou stanoveny v člancích 37 a 38 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Toto rozhodnutí by se proto mělo vztahovat pouze na OTC derivátové smlouvy, na které se vztahují maržové požadavky podle nařízení (EU) č. 648/2012 a Příručka pro politiku.
- (12) Podle Příručky pro politiku se výzva k úhradě variační marže musí podat nejpozději na konci následujícího pracovního dne a realizovat nejpozději do dvou pracovních dnů po výzvě k její úhradě. Poznámka pod čarou 64 v Příručce pro politiku uvádí, že pokud je variační marže vyměňována méně než s denní frekvencí, počet dní mezi realizací variační marže by měl být připočten k desetidennímu horizontu používanému pro výpočet počáteční marže v rámci přístupu interního modelu. V případě výměny variační marže s různou četností mezi výpočty výše počáteční marže by měl být počtem dní, které se přičítají k 10dennímu horizontu, maximální počet dní mezi realizací variačních marží v tomto období.
- (13) Příručka pro politiku stanoví kombinovanou minimální hodnotu převodu počáteční a variační marže ve výši 3,75 milionu HKD, zatímco článek 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 stanoví částku 500 000 EUR. Vzhledem k nevýznamnému rozdílu mezi hodnotou uvedených částek a společnému cíli Příručky pro politiku a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 by tyto částky měly být považovány za rovnocenné.
- (14) Požadavky na výpočet počáteční marže v Příručce pro politiku by měly být považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Příručka pro politiku umožňuje pro výpočet počáteční marže stanovený v příloze IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 použít standardizovaný přístup rovnocenný přístupu stanovenému v uvedené příloze IV způsobem podobným standardizované metodě. Alternativně lze podle Příručky pro politiku k výpočtu počáteční marže použít interní modely nebo modely třetích stran, pokud tyto modely obsahují určité konkrétní parametry rovnocenné parametrům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251, včetně minimálních intervalů spolehlivosti a období krytí rizika marží a určitých historických údajů, včetně zátěžových období. Před použitím interního modelu nebo modelu třetí strany musí povolené instituce požádat orgán HKMA o formální souhlas (s výjimkou modelu standardní počáteční marže pro celé odvětví, který mohou povolené instituce používat poté, co orgánu HKMA oznámí úmysl tak učinit, a HKMA by provedl přezkum po provedení).

- (15) Požadavky stanovené v Příručce pro politiku na způsobilý kolaterál a na to, jak má být tento kolaterál držen a oddělen, by měly být považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Příručka pro politiku obsahuje rovnocenný seznam způsobilých kolaterálů a povolené instituce musí mít zavedeny vhodné kontroly k zajištění toho, aby realizovaný kolaterál nevykazoval významné riziko pozitivní korelace nebo významné riziko koncentrace. Koncentrace by měla být posuzována z hlediska jednotlivého emitenta, druhu emitenta a druhu aktiva. Maržová pravidla pro OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, obsažená v Příručce pro politiku by proto měla být považována za rovnocenná pravidlům stanoveným v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.
- (16) Pokud jde o úroveň ochrany úředního tajemství, musí generální ředitel HKMA a zaměstnanci HKMA dodržovat ustanovení paragrafu 120 odst. 1 předpisu o bankovníctví, aby zachovali a pomohli zachovat tajemství ve všech záležitostech týkajících se záležitostí jakékoli osoby, o nichž se mohou dozvědět při výkonu jakékoli funkce podle předpisu o bankovníctví. S výhradou povolených výjimek nesmějí sdělovat žádnou takovou věc jiné osobě (kromě osoby, již se tato věc týká) a nesmí strpět ani umožnit jiné osobě přístup k jakýmkoli záznamům, které vlastní, opatrují nebo kontrolují. Osobě, která poruší některý z těchto požadavků, hrozí pokuta a trest odnětí svobody. Ustanovení paragrafu 120 odst. 1 předpisu o bankovníctví tak upravuje úřední tajemství, včetně ochrany důvěrných informací sdílených orgánem HKMA (prostřednictvím příslušných legálních kanálů pro zveřejňování) se třetími stranami, způsobem, který by měl být považován za rovnocenný požadavkům stanoveným v hlavě VIII nařízení (EU) č. 648/2012.
- (17) Pokud jde o účinný dohled nad právními předpisy pro obchody s derivátovými smlouvami, u nichž se neprovádí centrální clearing, a jejich vynucování, v Hongkongu nese primární odpovědnost za monitorování a vynucování dodržování Příručky pro politiku prostřednictvím svého průběžného dohledu nad povolenými institucemi, který vychází z rizik, orgán HKMA. Mezi opatření v oblasti dohledu, která může orgán HKMA přijmout, patří vydání požadavku, aby dotčená povolená instituce předložila zprávu podle paragrafu 59 odst. 2 předpisu o bankovníctví, aby bylo možné určit hlavní příčiny jakéhokoli nedostatku v maržích nebo postupech zmírňování rizika pro účely budoucí nápravy, a vydání pokynů podle paragrafu 52 předpisu o bankovníctví, jimiž povolenou instituci požádá o posílení jejích systémů vnitřní kontroly. Dodržování Příručky pro politiku se navíc odrazí v hodnocení povolené instituce v ratingovém systému CAMEL a/nebo v hodnocení při kontrole prováděné v rámci dohledu. Významný nesoulad s Příručkou pro politiku může vést k tomu, aby orgán HKMA provedl přezkum toho, zda povolená instituce nadále splňuje kritéria pro povolení uvedená v sedmé příloze předpisu o bankovníctví a zda je její management i nadále vhodný a způsobilý pro úlohu, kterou má plnit. Kromě toho, i když to není běžně uplatňováno, má orgán HKMA pravomoc odejmout nebo pozastavit povolení vydané povolené instituci. Uvedené pravomoci jsou stanoveny v paragrafu 22 odst. 1, paragrafu 24 odst. 1 a paragrafu 25 odst. 1 předpisu o bankovníctví. Uvedené předpisy by měly být považovány za předpisy zajišťující účinné uplatňování příslušných právních, regulačních a vynucovacích předpisů podle Příručky pro politiku spravedlivým a nedeformujícím způsobem a zajišťující účinný dohled a vynucování, které jsou rovnocenné dohledovým a vynucovacím předpisům podle právního rámce Unie.
- (18) Toto rozhodnutí uznává rovnocennost regulačních požadavků stanovených v Příručce pro politiku použitelných na OTC derivátové smlouvy v době přijetí tohoto rozhodnutí. Komise bude ve spolupráci s orgánem ESMA pravidelně monitorovat vývoj právních, dohledových a vynucovacích předpisů pro tyto OTC derivátové smlouvy a jejich důsledné a účinné provádění, pokud jde o požadavky na včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování, řešení sporů a maržové požadavky použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, s ohledem na něž bylo toto rozhodnutí přijato. V rámci monitorování může Komise požádat orgán HKMA, aby poskytl informace o vývoji v oblasti regulace a dohledu. Pokud si relevantní vývoj vyžádá, aby Komise prohlášení o rovnocennosti udělené tímto rozhodnutím opětovně posoudila, může Komise kdykoli provést zvláštní přezkum. Takové opětovné posouzení může vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož by se na smluvní strany opět automaticky vztahovaly všechny požadavky stanovené nařízením (EU) č. 648/2012.
- (19) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Hongkongu pro včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování a řešení sporů, které se vztahují na derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, regulované Hongkongským měnovým orgánem (*Hong Kong Monetary Authority* – HKMA), považují za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení, pokud alespoň jedna ze smluvních stran takového obchodu je povolená instituce, jak je definována v paragrafu 2 odst. 1 předpisu o bankovníctví, a podléhá požadavkům na zmírňování rizika stanoveným v modulu příručky orgánu HKMA pro politiku dohledu CR-G-14 nazvaném „Obchody s OTC deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing – maržové a jiné normy pro zmírňování rizika“ (*Non-centrally Cleared OTC Derivatives Transactions – Margin and Other Risk Mitigation Standards*).

Článek 2

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Hongkongu pro výměnu kolaterálu, které se vztahují na derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, regulované orgánem HKMA, považují za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1108

ze dne 5. července 2021,

kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Spojených států amerických pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Rada guvernérů Federálního rezervního systému (*the Board of Governors of the Federal Reserve System*), Úřad ministerstva financí regulující centrální národní banku a vydávání nových bankovek (*the Office of the Comptroller of the Currency*), Federální pojišťovna vkladů (*the Federal Deposit Insurance Corporation*), Úřad pro regulaci úvěrů farmářům (*the Farm Credit Administration*) a Federální úřad pro financování bydlení (*the Federal Housing Finance Agency*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 13 nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví mechanismus, který zmocňuje Komisi přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, jimiž se právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země prohlašují za rovnocenné požadavkům stanoveným v článcích 4, 9, 10 a 11 nařízení (EU) č. 648/2012, takže v případě smluvních stran, které uzavírají obchod, na niž se vztahuje uvedené nařízení, přičemž alespoň jedna z těchto smluvních stran je usazena v uvedené třetí zemi, se má za to, že splněním požadavků stanovených právním režimem dotyčné třetí země uvedené požadavky splní. Prohlášení o rovnocennosti přispívá k dosažení ústředního cíle nařízení (EU) č. 648/2012, jímž je snížení systémového rizika a zvýšení transparentnosti trhů s deriváty zajištěním mezinárodně konzistentního uplatňování zásad dohodnutých se třetími zeměmi a stanovených v uvedeném nařízení.
- (2) Ustanovení čl. 11, odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 648/2012, které je doplněno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽²⁾ a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, stanoví právní požadavky Unie týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, provádění komprese portfolií a mechanismů srovnávání portfolií ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Uvedená ustanovení rovněž stanoví povinnosti vztahující se na uvedené smlouvy a týkající se oceňování a řešení sporů („techniky zmírňování operačního rizika“) a také povinnosti týkající se vzájemné výměny kolaterálu („marže“).
- (3) Aby byl právní, dohledový a vynucovací režim třetí země považován za rovnocenný režimu Unie, pokud jde o techniky zmírňování operačního rizika a maržové požadavky, měl by být hmotněprávní účinek použitelných právních, dohledových a vynucovacích předpisů rovnocenný požadavkům Unie podle článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012 a zajišťovat ochranu služebního tajemství rovnocennou ochraně stanovené v článku 83 uvedeného nařízení. Kromě toho musí být rovnocenné právní, dohledové a vynucovací předpisy v této třetí zemi účinně

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

uplatňovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem. Posouzení rovnocennosti proto zahrnuje ověření, zda právní, dohledové a vynucovací předpisy třetí země zajišťují, že OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana a uzavírá je alespoň jedna smluvní strana usazená v uvedené třetí zemi, nevystavují finanční trhy v Unii vyššímu riziku, a že tedy v Unii nepředstavují nepřijatelnou míru systémového rizika.

- (4) Komise dne 1. září 2013 obdržela odborné doporučení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) ohledně právních, dohledových a vynucovacích předpisů v USA ^(*), týkající se mimo jiné technik zmírňování operačního rizika a marží použitelných na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Ve svém odborném doporučení se však orgán ESMA zaměřil na pravidla vydaná Komisí pro obchodování s komoditními futures (*the Commodity Futures Trading Commission*, dále jen „CFTC“) a Komisí pro cenné papíry a burzu (*the Securities and Exchange Commission*, dále jen „SEC“) a nezabýval se pravidly vztahujícími se na smluvní strany regulované Radou guvernérů Federálního rezervního systému (*the Board of Governors of the Federal Reserve System*, dále jen „FRS“), Úřadem ministerstva financí regulujícím centrální národní banku a vydávání nových bankovek (*the Office of the Comptroller of the Currency*, dále jen „OCC“), Federální pojišťovnou vkladů (*the Federal Deposit Insurance Corporation*, dále jen „FDIC“), Úřadem pro regulaci úvěrů farmářům (*the Farm Credit Administration*, dále jen „FCA“) a Federálním úřadem pro financování bydlení (*the Federal Housing Finance Agency*, dále jen „FHFA“) (společně „obezřetnostní regulační orgány USA“).
- (5) Komise vzala v úvahu vývoj v oblasti regulace, k němuž došlo od doby, kdy obdržela odborné doporučení orgánu ESMA. Toto rozhodnutí není založeno pouze na srovnávací analýze právních, dohledových a vynucovacích předpisů platných v USA, ale také na posouzení výsledku uvedených požadavků a jejich adekvátnosti za účelem snížení rizik vyplývajících z uvedených smluv způsobem považovaným za rovnocenný výsledku požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012.
- (6) Právní, dohledové a vynucovací předpisy platné v USA pro OTC derivátové smlouvy jsou stanoveny v hlavě VII Dodd-Frankova zákona o reformě finančních trhů a ochraně spotřebitele (*the Dodd Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act*, dále jen „Dodd-Frankův zákon“) a ve specifických prováděcích pravidlech, která přijaly obezřetnostní regulační orgány USA.
- (7) V Dodd-Frankově zákoně neexistují žádná pravidla rovnocenná technikám zmírňování operačního rizika použitelným na OTC deriváty, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, a obezřetnostní regulační orgány USA nevydaly pravidla ani předpisy ukládající rovnocenné požadavky. Toto rozhodnutí se proto nevztahuje na právní, dohledové a vynucovací předpisy týkající se obchodů s OTC deriváty uzavřené mezi smluvní stranou regulovanou obezřetnostními regulačními orgány USA a smluvní stranou usazenou v Unii, na niž se vztahují požadavky stanovené v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a které se týkají povinností včasného potvrzení, komprese a srovnávání portfolií, oceňování a řešení sporů.
- (8) V Unii podle čl. 11 odst. 3 podléhají OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, povinnosti výměny kolaterálu (dále jen „maržový požadavek“). Podle tohoto pravidla si musí všechny smluvní strany vyměňovat variační marže a smluvní strany nad určitou prahovou hodnotou si musí vyměňovat počáteční marže. V tomto ohledu musí každá smluvní strana regulovaná obezřetnostním regulačním orgánem USA dodržovat pravidlo přijaté těmito obezřetnostními regulačními orgány, jak je stanoveno v hlavě 12 Sbírky federálních předpisů (*the Code of Federal Regulation*), respektive v části 45 (v případě OCC), 237 (v případě FRS), 349 (v případě FDIC), 624 (v případě FCA) a 1221 (v případě FHFA) (společně dále jen „pravidlo swapové marže“).
- (9) Pravidlo swapové marže se vztahuje na swapy a swapy založené na cenných papírech uzavřené mezi zahrnutými subjekty swapu (CSE) a jinými subjekty swapu, finančními konečnými uživateli s významnou expozicí vůči swapům, a do určité míry i finančními konečnými uživateli bez významné expozice vůči swapům a jinými smluvními stranami, jako jsou státy, mezinárodní rozvojové banky nebo Banka pro mezinárodní platby. Aby měl subjekt významnou expozici vůči swapům, musí mít v červnu, červenci a srpnu předchozího kalendářního roku souhrnnou průměrnou pomyslnou denní hodnotu OTC derivátů, u nichž se neprovádí clearing, která přesahuje 8 miliard USD, zatímco obdobná prahová hodnota stanovená v článku 28 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 činí 8 miliard EUR. V Unii nemá požadavek na výměnu variační marže práh významnosti a použije se na veškeré smluvní strany, na něž se vztahuje čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012. Kombinovaná minimální hodnota převodu počáteční a variační marže podle pravidla swapové marže je 500 000 USD, zatímco odpovídající požadavek stanovený v článku 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 činí 500 000 EUR. Vzhledem k malému dopadu rozdílu v měnách by tyto částky měly být považovány za rovnocenné.

(*) ESMA/2013/BS/1157, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — US*, (Odborné doporučení ohledně rovnocennosti regulačního režimu třetí země (USA) podle nařízení EMIR), závěrečná zpráva Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, 1. září 2013.

- (10) Požadavky pravidla swapové marže se vztahují na „swapy“, jak jsou definovány v článku 721 Dodd-Frankova zákona a „swapy založené na cenných papírech“, jak jsou definovány v článku 761 Dodd-Frankova zákona, což zahrnuje téměř všechny smlouvy definované jako OTC deriváty v nařízení (EU) č. 648/2012 s výjimkou měnových forwardů a devizových swapů, pro něž pravidlo swapové marže nestanoví žádné požadavky. Pravidlo swapové marže navíc nepředpokládá žádné zvláštní zacházení se strukturovanými produkty včetně krytých dluhopisů a sekuritizací. V Unii jsou devizové swapy a měnové forwardy vyňaty z požadavků na počáteční marži a deriváty spojené s krytými dluhopisy pro účely zajištění mohou být z požadavků na počáteční marži rovněž vyňaty. Toto rozhodnutí by se proto mělo použít pouze na obchody s OTC deriváty, jež podléhají maržím podle právních předpisů Unie i podle pravidla swapové marže.
- (11) Požadavky na výpočet počáteční marže podle pravidla swapové marže jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení (EU) č. 648/2012. Stejně jako příloha IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 umožňuje pravidlo swapové marže použití standardizovaného přístupu. Alternativně lze pro výpočet využít interní modely nebo modely třetích stran, pokud tyto modely obsahují některé specifické parametry včetně minimálních intervalů spolehlivosti a období krytí rizika marží a některé historické údaje včetně zátěžových období. Tyto modely musí schválit příslušný obezřetnostní regulační orgán USA.
- (12) Požadavky na způsobilý kolaterál a na to, jak má být tento kolaterál držen a oddělen, stanovené v pravidle swapové marže jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Pravidlo swapové marže obsahuje rovnocenný seznam způsobilého kolaterálu. Pravidlo swapové marže by proto mělo být považováno za rovnocenné pravidlům stanoveným v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.
- (13) Pokud jde o rovnocennou úroveň ochrany služebního tajemství, vztahuje se v USA na informace v držení federálních regulačních orgánů, zákon o ochraně soukromí (*the Privacy Act*) a zákon o svobodě informací (*the Freedom of Information Act*, dále jen FOIA). Podle zákona FOIA musí fyzická osoba nebo organizace v mnoha případech zajistit důvěrné zacházení s poskytnutými informacemi. Zákon o ochraně soukromí a zákon FOIA proto poskytují záruky služebního tajemství včetně ochrany obchodních tajemství, která příslušné orgány sdílejí se třetími stranami, jež jsou rovnocenné zárukám stanoveným v hlavě VIII nařízení (EU) č. 648/2012. Požadavky USA by měly být považovány za poskytující rovnocennou úroveň ochrany služebního tajemství, jakou zaručuje nařízení (EU) č. 648/2012.
- (14) A konečně, pokud jde o účinný dohled nad právními předpisy v USA a jejich vynucování, mají obezřetnostní regulační orgány USA široké vyšetřovací a dohledové pravomoci, aby mohly posuzovat, zda zahrnuté subjekty swapu dodržují pravidlo swapové marže. Obezřetnostní regulační orgány USA mohou přijmout širokou škálu dohledových opatření, aby ukončily případné porušování platných požadavků. Kromě toho právní rámec USA stanoví v případě porušení platných požadavků občanskoprávní sankce včetně pokut a dočasných nebo stálých soudních zákazů či příkazů, jakož i trestní sankce. Uvedená opatření by proto měla být považována za opatření zajišťující účinné uplatňování příslušných právních, regulačních a vynucovacích předpisů na základě v příslušných případech Dodd-Frankova zákona, zákona o komoditních burzách (*the Commodity Exchange Act*), pravidla swapové marže, jakož i předpisů CFTC a SEC spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování.
- (15) Toto rozhodnutí uznává rovnocennost závazných požadavků stanovených obezřetnostními regulačními orgány USA v souvislosti s OTC derivátovými smlouvami platných v době přijetí tohoto rozhodnutí. Komise bude ve spolupráci s orgánem ESMA pravidelně monitorovat vývoj právních, dohledových a vynucovacích předpisů pro tyto OTC derivátové smlouvy a jejich důsledné a účinné provádění, pokud jde o požadavky na včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování, řešení sporů a maržové požadavky použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, s ohledem na něž bylo toto rozhodnutí přijato. V rámci monitorování může Komise požádat obezřetnostní regulační orgány USA, aby poskytly informace o vývoji v oblasti regulace a dohledu. Pokud si relevantní vývoj vyžádá, aby Komise prohlášení o rovnocennosti udělené tímto rozhodnutím opětovně posoudila, může Komise kdykoli provést zvláštní přezkum. Takové opětovné posouzení může vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož by se na smluvní strany opět automaticky vztahovaly všechny požadavky stanovené nařízením (EU) č. 648/2012.

(16) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 jsou právní, dohledové a vynucovací předpisy Spojených států amerických pro výměnu kolaterálu, které se vztahují na obchody regulované jako „swapy“, jak jsou definovány v článku 721 Dodd-Frankova zákona, nebo „swapy založené na cenných papírech“, jak jsou definovány v článku 761 Dodd-Frankova zákona, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud je alespoň jedna ze smluvních stran uvedených obchodů usazena ve Spojených státech amerických a považována za zahrnutý subjekt swapu Radou guvernérů Federálního rezervního systému (*the Board of Governors of the Federal Reserve System*, dále jen „FRS“), Úřadem ministerstva financí regulujícím centrální národní banku a vydávání nových bankovek (*the Office of the Comptroller of the Currency*, dále jen „OCC“), Federální pojišťovnou vkladů (*the Federal Deposit Insurance Corporation*, dále jen „FDIC“), Úřadem pro regulaci úvěrů farmářům (*the Farm Credit Administration*, dále jen „FCA“) nebo Federálním úřadem pro financování bydlení (*the Federal Housing Finance Agency*, dále jen „FHFA“), a na uvedenou smluvní stranu se vztahuje pravidlo swapové marže stanovené v hlavě 12 Sbírky federálních předpisů (*the Code of Federal Regulation*), respektive v části 45 (v případě OCC), 237 (v případě FRS), 349 (v případě FDIC), 624 (v případě FCA) a 1221 (v případě FHFA) (společně dále jen „pravidlo swapové marže“).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS